

શ્રી ભજન ભૂપણ

તથા

ભકિત ભૂપણ.

ચોજક

વ્યાસ દયારામ રતનસિંહ શા

ઉદ્દે

મમુ મહારાજ.

પ્રકાશક

પાંડિત, વલ્લભભાઈ રતનસિંહ

નિવાસી-કમ્બ, મુમયારોહ

બીજી નામુસ્તિ.

મુખ્ય-માંડવી, હંગરી સ્ટ્રીટ ધર નંબર
આવેલા "સ્વધર્મનિષ્ઠ" ગ્રેસમાં ગિરિનરશ
દ્વિવેદીએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૮.

સને

કિંમત રૂપિયા એ

(આ પુસ્તક રજીષ્ટર કરાવેલ છે મ
શિવાય છાપવો કે છપાવવે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

તે ૨૦૬૮

વર્ગિક

મ ૮૫૪૪ ૮૫૫૫

: ૩

શ્રી ભજન ભૂષણ

તથા

ભકિત ભૂષણ.

યોજક

વ્યાસ દયારામ રતનસિંહ શર્મા

ઉદ્દેશ

મમુ મહારાજ.

પ્રકાશક

પંડિત, વલ્લભજી રતનસિંહ શર્મા

નિવાસી-કચ્છ, સુમરારોહા.

બીજી આવૃત્તિ.

મુબમ્બ-માંડવી, હુંગરી રટ્ટીટ ઘર નંબર ૩૫૦-૫૨ માં

આવેલા "સ્વધર્મનિષ્ઠ" પ્રેસમાં ગિરિજાશંકર દાશીરામ

દ્વિવેદીએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૮.

સને ૧૯૧૨.

કિંમત રૂપિયો એક

(આ પુસ્તક રજીસ્ટર કરાવેલ છે માટે યોજકના હુકમ
શિવાય છાપવો કે છપાવવો નહિ.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

૪૦૬૮

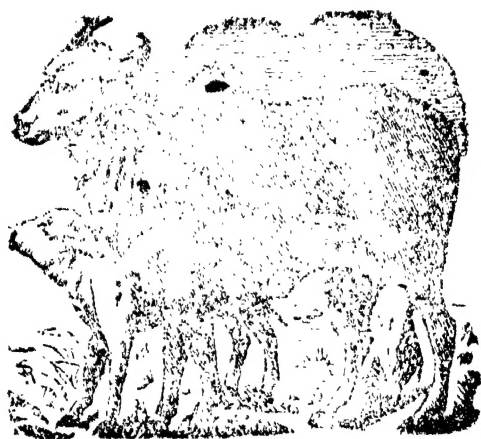

આ પુસ્તક મળવાનાં સ્થળો.

- ૧ વ્યાસ—દયારામ રતનસિંહ શર્મા—ખહારકોટ વડ
ગાદી, દરીઆસ્થાન ગલીમાં જેઠા ધનજીના
ઘરમાં ખીજે માળે—માંડવી-મુંબઈ.
- ૨ પંડિત, વલ્લભજી રતનસિંહ શર્મા—ખહારકોટ વડ
ગાદી, દરીઆસ્થાન ગલીમાં, નથુ શામજીના
માળામાં—માંડવી-મુંબઈ.
- ૩ જ્ઞેશી ધારશી રતનશી શર્મા પાઘડીવાળા—કોટ,
હોળી ચકલો, પોતાની દુકાને.
- ૪ બુકસેલર ઠાં વસનજી હરીરામ
પુલ સામે—માંડવી-મુંબઈ.

બીજી આવૃત્તીની ભૂમિકા.

ભજન-ભુષણ તથા ભક્તિ-ભુષણની પ્રથમાવૃત્તિ વિ. સંવત ૧૯૬૩ માં પ્રગટ કરેલ હતી તે શિલકમાં ન રહેતાં ગ્રાહક મહા શયોની માગણી જોઈ આ બીજી આવૃત્તિ પ્રગટ થવાનો સમય ઇશ્વર કૃપાથી થયો છે. માટે સર્વાધાર પ્રભુનો ઉપકાર શુદ્ધ અંતઃકરણથી માનીએ છીએ.

વ્યવહારીક ઉપાધીથી સમય કરતાં પ્રગટ થવામાં ઘણો વિલંબ થયો છે તથા ધારણા પ્રમાણે પુસ્તકનો કદ વધારી શક્યા નથી. તે માટે કદર દાન ગ્રાહકો દર ગુજર કરશે.

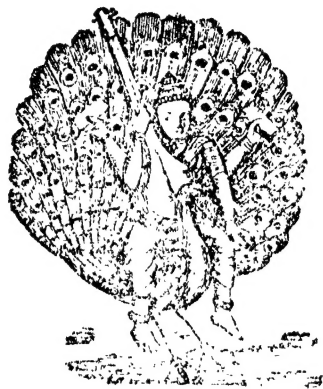
પ્રભુના શરણે જીવામાં શાસ્ત્રોમાં અનેક ઉપાયો છે તેમાં ઇશ્વરના કીરતનમાં લીન થઈ પ્રભુ પરાયણ થાવું જો અત્યુત્તમ અને સુરલભ પ્રકાર હોતાં સર્વ સામાન્ય વર્ગ તેનો લાભ લઈ શકે છે. અને પરમેશ્વરમાં મન સ્થિર રાખી શકે છે.

આધુનિક ભજનો-કીરતનો, પદોના પુસ્તકો બહુધા પ્રગટ થાયાં છે. તેથી પણ અધીક વધારો થાયા તેથી જ જન સમાજનો તેના પર પ્રેમ વૃદ્ધિ પામો.

કચ્છી પ્રજામાં પુસ્તકો પ્રગટ કરવાનો સાહસ ન્યુન છે તેથી કેટલાક કચ્છી માહાત્માઓ તથા વિદુષી વનિતાઓના પદો કંઠસ્થ હોતાં તે મરાણ સુધાં બહાર ન પડતાં એમ જ ગત થઈ જાય છે. અને અમુદય ભજનો નષ્ટ થઈ જાય છે માટે સંપેદ કહેવું પડે છે કે તેવા પદો વિગેરે સંગ્રહ કરી જન સમાજ સમક્ષ રજુ કરતાં કચ્છી પ્રજા કદર દાન છે તે કદર કરશેજ.

શ્રીગણેશાય નમઃ

શ્રી ભજન ભૂષણ.

મંગલાચરણ-અલંકાર ૧ લું.

શ્રી ગણપતીની પ્રાર્થના.

રામ-અ'ભાત-અમરદ્વલ આવ્યુ-એ ચાલ.

ગણપતી ગાઉં તનમન ધન વારીરે,	
(વધનહરો હુંતો જાઉં બલિહારીરે—ટેક.	
સાચતા આગુછું તારી મોહકના આહારીરે,	
ગજનું વહન શોભે સુપકની સ્વારીરે.	ગણુ ૧
રિંદ સિદ્ધિ તો બીરાજે મહાસુખ કારીરે,	
માતછે ઉમાજી તારે તાત ત્રિપુરારીરે.	ગણુ ૨
કથન કરું છું વાણીચો સુવિચારીરે,	
ગુણ હું હરિના ગાઉં પ્રેમ મન ધારીરે.	ગણુ ૩
કરૂણા કરીને વિનતી લેજો સ્વીકારીરે,	
રાધવની ભક્તિ પુરુષ દેજો તું સુધારીરે.	ગણુ ૪

પ્રભાત સંગ્રહ.

રાગ-ભૈરવી-હુમરી

પ્રાત સમે ઉઠી જનક નંદની ત્રીભુવન નાથ જગાવે,
જગો નાથ મમ પ્રાણુ પિઆળુ, ભૂપતિ ભવન બોલાવે.

પ્રાત૦ ૧

હસ્ત કમલશે ચરણ પલોટે, લેલે પ્રગન લગાવે,
જો પત પરશત ગૌતમ ગરણી, પરમ અભય પાવે.

પ્રાત૦ ૨

ઔરકી માલ ગલે મોતીયનકી કર અંગઠી શીર જાલી,
ગુગરવાડી અવખજ બદન પર, પગરોકો પેચ સંભારી.

પ્રાત૦ ૩

કનક કલશ જારી ભરી લાવે, દાતણ દાન કરાવે,
કમલનયન નિરખી રામજીકો, આનંદ ઉર ન સમાએ.

પ્રાત૦ ૪

સખ સંતનકી એહી વિનતી, અને ચાતુર વચન સુનાવે,
તુલશીદાશ પ્રભુ તમારે મીલનકું, હીરખાંનીરખ જશ
ગાવે. પ્રાત૦ ૫

રાગ-એજ

તુમશેં મેરો મન લાગ રહયો, તુમ જગો બંશીવાલા-
દોદ.

બનકી ચણીઆ ચુણુચુણુ બોલે, પીછે જગ સંસારા,

રેન બીતી અબ ભોર ભયોરે, ગર ગર ખોલ કમાડા.
તુમં ૧

ઘર ઘર ગોપી મહી વિલોવે, કંકણકા ઠમકારા,
દહી દુધકા ભરેઆ કટોરા, શાકર બુરા ઢારા. તુમં ૨
દીન ઊગોને ઉઠ ચલે હેં, સંગ લીહે ગોવાલા,
ગોવાલ બાલ સખ દ્વાર ખડે હેં કરતે જયજયકારા.
તુમં ૩

શીવ સનકાદીક ચોર બ્રહ્માદીક, ચરણકમલ ચીતધારા,
સુરદાસ પ્રભુ તમારે મીલનકું, ભજન ભરોંશા તારા.
તુમં ૪

રાગ-એજ

મોયે કૃપા કીજે કાના, મોયે કૃપા કીજે,
કૃપાકે નિધાના કાના, મોહે કૃપા કીજે. દોહો
કૃપા કીધી સુદામે, ભાવેકી ભેટ લીનીરે,
અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિદ્ધી, દાન પર દીધીરે, કૃપાં ૧
કૃપા કીધી દુપદા રાણી, ભુગાભુગ વાતું બાણી,
દુપતિકું ચીર પુરાયાં, એસો દાન દીજેરે. કૃપાં ૨
કૃપા કર વિદુરગર ભાવે ભાજી પાધરે,
ભય હરેઆ શાક થયાં, વાતું તાં વંચાધરે. કૃપાં ૩
કૃપાકે નિધાના કાનો, અબ મોરે ભીડે આવો,
સુર સ્વામી કહે પ્રભુ, એસો દાન દીજેરે. કૃપાં ૪

રાગ-એજ

પ્રભુ ગુણ ગાઓ પ્યારે, હરી ગુણ ગાઓ,
હીનાનાથ પ્રભુકે ગુણ ગાઓ.

દોહ.

ભગત વત્સલ પ્રભુ, અધમ ઓધારણ,
સ્વામ સકલ જગ, કરત કલ્યાણ.

પ્રભુ. ૧

નારદ બ્રહ્મા બેન બળવે, સુરજન સુનીજન તુજ ગુન
ગાવે. પ્રભુ. ૨

પ્રભુ સ્મરણમેં, ધ્યાન ધરો જન,
તન મન ધન દઈ, કરોને ભજનરે.

પ્રભુ. ૩

વિપ્ર કુંવરજી કહે, સુખથી હંચારીરે,
પ્રભુ ગુણ ઉપર, જાઠીં બલે હારીરે.

પ્રભુ. ૪

રાગ-એજ,

પ્રાતઃ સમે રઘુવીર જગાવે, કૌશલ્યા માતારી,
ઉઠો બાલજી લોર લયોહો, સુનીજન મન હિતકારી. ૧

બ્રહ્માદિક ઇંદ્રાદિક દેવ, રૂપી સનકાદિક ચારી,
બ્રહ્મા વેદકી ધુની લગાવે, રઘુકુળ જશ વિસ્તારી. ૨

બંધીજન ગાંધવ ગુણ ગાવે, નાચે દે દે તારી,
સેન સહિત સળ દ્વારે ઠાડે, હોત કળાહળ ભારી. ૩

ભરત શત્રુઘન ચમર છત્ર લીએ, જનક સુતાલે જારી,
મેવા પાન લીએ કર લછમન, ભર કંચનકી થારી. ૪

સુન પ્રીયે ઉઠે રઘુનંદન, લોચન પલક ઉગારી,
ચિતવન અને કીચે સુરારી, આનંદ ભયે નરનારી. ૫

કરીયો સ્નાન દાન નૃપ હીનો લલાટ તિલક સંભારી,
જેજેકાર કરત બન માધો, તન મન ધન બહીહારી. ૬

રાગ-એજ

રાજને ભરોંશે મેતો સારી રેન જાગી, રેન સારી જાગી
પ્રીયા મેંતો રેન સારી જાગી. રાજ૦
મિંદરથી મોરારી ચાલ્યા અરધી રેન ભાગી,
વાટું જોતાં વેરણું વહી ગયાં, બોલ્યા કુકડ કાંગી. રા. ૧
માથાની પાગલડી મારી, મોવન ગયાંછે માગીરે,
લાજ રાખી લાલજની, વાલો થયાં વેરાગી. રા. ૨
સુતા અમને શેરીએ મેલ્યાં, સાચકો સોહાગીરે,
કેસું ત્યારે કડવા થાસું, ભુધર ગયાછો ભાગી. રા. ૩
ગોફલીઆમાં લેરા રમતા, શામાં મલ્યા શોહાગીરે,
પહેલવેલી પ્રીત બાંધી, પછી ગયાંછો ભાગીરે. રા. ૪
ગોરેઆંરે ગોકુલના લોકો, નંદે દહાડે દહાડે,
મલ્યારે ભાણુનાં સ્વામી, બ્રાંતો સરવે ભાગી. રાજ૦પ

રાગ-એજ

પ્રીતમ પ્યારા પ્રભુ, મંદરીયે પધારો,
મંદરીયે પધારો, પ્રભુ મંદરીયે પધારો. દોહ.
દાતણીઆ કરાવું વાલા, મારા નાથજી દયાલું,
જમનાનું નીર ભરી, ચરણ પગારુંરે. પ્રભુ. ૧
પંચારે અમૃતનું, સ્નાન કરાવુંરે,
કેશર કુંમ કુંમ ચંદન, ચડાવુંરે. પ્રભુ. ૨

પુણ્ય સુગંધી માળા વાલાને અરપાવું;	
મન આનંદ કરી આરતી ઉતારું.	પ્રભુ. ૩
બહુ વિધ વિધના ભોજન મગાવુંરે,	
હેતથી રશીલા વાલાને આરોગાવું.	પ્રભુ. ૪
પાન સોપારીનો બીલડો ધરાવું,	
માંહે લવીંગી તજ એલચી મગાવું	પ્રભુ. ૫
વિપ્ર કુંવરજી નિત્ય તુમ ગુણ ગાયો,	
શીશ નમાવી મન આનંદ થાયો.	પ્રભુ. ૬

૫૬ સંગ્રહ-અલંકાર ૨ જી.

રાગ-હમરી

જીકું જીકું જીવતર ખરું જાણુમારે, જીકું જીકું ટેક.
 જીકી જનની જીકી માયા જીકી મોહ ભરેલી માયા.
 કાચ કુપોછે કાચા મમતા તાણુ મારે. જીકું જીકું ૧
 સદાયતે છત કેની છાજી તેદેખીશું ઘેરે રાજી,
 આતશખાજી આશા લાંબી આણુમારે. જીકું જીકું ૨
 ગગને જામ્યો ગગન ગોટો, પાણીમાં પ્રગટયો પરપોટો
 ખેલ બધો એમ ખોટો, સુરખા માણ્યમારે. જીકું જીકું ૩
 ધીરજ રાખી મનમાં ધારે, બ્રહ્મપણું છે તનમારે,
 નરક ભર્યું નવ દારે વધુ વખાણ્યમારે જીકું જીકું ૪
 ફેલ કરીને ફોગટ ફટકયો, ઇસ્વરને ચરણે નવઅટકયો.

લેહ વિનાનું ભટકયો ચારે ખાણુમારે. ભુકું ભુકું ૫
પરખી લેને પુરૂશ પુરાણી, જગમાંથી ગુણુનેને જાણી.
પૃથ્વીમાં જેમ પાણી ઠરે, નીચાણુમારે. ભુકું ભુકું ૬
જાએતો જગજીવન જાએ, નાએતો હરિ આગળ નાએ.
રૂપિરાજ કહે રાએ, સંત સવાણુમારે. ભુકું ભુકું ૭

રાગ-એર

ગોવિંદ જાણ્યાં વિનાતે વરસ ગાળીયારે. ગોવિંદ ટેક
ગળે પાર બાંધી જમગી હેશે, કાપો કાપો મુખથી કહેશે
રંગ ભરેલા રશે, મંદિર માળીયારે. ગોવિંદ. ૧
સુરો પુરો સુરાપાને, કૃષ્ણ કથા નવ ગોઠે કાને;
ભજની જન ભગતાને ખળતે ખાળી આરે, ગોવિંદ ૨
હૃદયામાં નવધર્યા હરિને ભુંડાઇ હોરી ઝાઝી ભરીને;
દયા વિનાતે દાન કરીને ખાળીયારે. ગોવિંદ.
અડખંગાઇમાં ઉમર આળી, નરતન ચિંતામણીખોઇ-
નાંખી

રૂદિયા મધ્યે રાખી લીખી યાળીયારે. ગોવિંદ. ૪
ધર્મરાજની આગળ ધરશે, ત્યાં તારા ગાતર થર થરશે
કોધી જમજ કરશે અરે ઇંડાળોઆરે. ગોવિંદ. ૫
મરણુ ઘાતતો નહિ મટવાની જાગીને નથી વારંજવાની
સાથે નાવે વાલ સવાની વાળીયારે. ગોવિંદ. ૬
વસ્ત્રભુષણુ કુંટી લેશે, બહાર જઈને વાળો દેશે;
રૂપિરાજ કહે ડાટિયાં રહેશે રાળીયારે. ગોવિંદ. ૭

રાગ-એજ

રટવા રટવા લાગ્યો છે, તું તો રામનેરે. રટવા રટવા
 બીજું સુખ જોઈને બળમાં, વેદ વગરની વાતો વળમાં;
 ચિત્ત વિષેનું ચળમાં દેખી દામનેરે. રટવા. ૧
 પંચ વિષય લાગેછેખ્યારા, જતા રહ્યા કોટી જનમારા
 તું સમજીને કરીલો તારા કામનેરે. રટવા. ૨
 કુંક જનમ તે કેરજ કરિયા દેખ્યા તેથી દુખના દરિયા.
 આવલવ સુખ ભરિયા સેવે શામનેરે. રટવા. ૩
 અરે હવે નવ અરજ બિથામે ઝરણા રાખી ધરખા જામે.
 પુરણ આનંદ પામે વૈકુંઠ ધામનેરે. રટવા. ૪
 કાળ સુકે નહિ કોડ પતિને, જોશી ડોશી વૈદ જતીને,
 શંખણી ખને સતીને કુકમચી હજામનેરે. રટવા. ૫
 ચાર ઘડી કેરૂં નરતન વણ સમજેથી નડીયું
 પડશેકે તન પડયું જવુંછે ગામનેરે. રટવા. ૬
 રૂપિરાજ વાણી કર વહાલી ચેત અરે જાવુંછે ચાલી.
 ખોઈશમાં તું ખાલી ચોઠ જામનેરે. રટવા. ૭

રાગ-એજ

લાગી લાગી હરકતો લોક લાજનીરે. લાગી લાગી
 એ માટે વિસરયા અવિનાશી, વિશ્વંભર વૈકુંઠવાસી.
 ખખર જીવેછે ખાશી, હરજી આજનીરે. લાગી લાગી ૧
 ભરમાઈશમાં દોલત લાગી, રૂપા કેરી ખાટ રૂપાળી;
 વાલ તણી વાળી નથી તારા કાજનેરે, લાગી લાગી ૨

કાચા માચા કાચી કેવી દેવ દહીત નવ રાખે દેવી;
 ઝુપડી સણાવી જેવી સુની છાજનીરે. લાગી લાગી ૩
 લાખો જેનમધરીને લોટયો, દિધિહતી ત્યાંમહોતે દાટયો
 ચકલા ઉપર ચોટયો જેવી ખાજનીરે. લાગી લાગી ૪
 આવ્યો તો તુંલાલજ લેવા કામ કર્યાં તે ઊઘટા કેવાં;
 સદાય કરજે સેવા સંતની સમાજનીરે. લાગી લાગી ૫
 સંતપુરુષના શબ્દ સહે નહિ દોષ સિતરના તેથી દહેનહિ
 રોડી ગંધ નહિ જેવીપ્યાજનીરે. લાગી લાગી ૬
 અંત સમે જમડા આવી લો રહેવું પડશે વદને વીહીલે
 શીખામણુ સમજી લ્યો રૂપિરાજનીરે. લાગી લાગી ૭

રાગ-એજ

કાચું કાચું જીવન સાચું જાણુમારે. કાચું કાચું ટેક
 સ્વપ્ના જેવી સાહેબી રાચી તેમાં શું રહ્યો છે માચી,
 લેહ વિનાનો ભટક્યો, ચારે ખાણુમારે. કાચું ૧
 ખાજી ગરની ખાજી જેવી, જગની માચાશો છે તેવી,
 ખેલ બન્યો છે ખોટો, ખરો પિછાણુમારે. કાચું ૨
 કાલે કર જાણ્યો નથી યાવત, પ્રભુ જાણી મનવા તાવત
 આતશખાજી આશા લાંબી તાણુમારે. કાચું ૩
 નીચમ નહિ મૃત્યુનો ક્યારે, આણુ જિંતવ્યો તે આવે
 જ્યારે,
 ત્યારે મોટી થયેજ પીડા, પ્રાણુમારે. કાચું ૪

રાધવ તું રટ નામ પ્રભુનો, અભિમાન છોડીદે મનનો
નાશ વંત વસ્તુને ફેંકડ, માણુમારે. કાચું ૦ ૫

રાગ-એજ

મિત્રો વાત કહું છું સાચી સમજો વિનતી મારી એ
સમજો વિનતી મારીએ, સમજો વિનતી મારીએ મિત્રો.
કામ કળામાં કુશળ થઈને, કર્યો નારીથી નેહ,
નારી પ્યારી સંગ ન આવે, અંતે અળગી તેહ. મિત્રો ૧
માત ઉદરથી જનમ લેઈને સુકત કરવો સોહે,
હરી હરી મુંખથી સમરણ કરીલે સુખનો સાથીએ. મિત્રો
જન્મ મરણથી એજ છોડાવે, બીજો નહીં ત્યાં કોએ,
દયારામ દીલમાં ડરીને પ્રભુ ચરા ચર જોએ મિત્રો ૩

કંથ બીન રહી એકલી મોરે જન-એ-રાગ

એકદીન ચલી જાવેગી એહી જાન,
મત કરના અભિમાન, એકદિન ચલી જાવેગી એહી જાન ટેક
મિત્રન કીજો મતલબી, મત કર રૂરખ સંગ;
મત કર હેત હેવાનસેં કરત ભજનમેં ભંગ. એકદિન ૧
એસા મિત્રન કીજોએ, જોખીપત પડે ભગ જાએ;
જખલગ મતલબ હોત હય, તખલગ પ્રેમ ખતાય એકદિન ૨
કાગા કયા કવું ધન હરે કોયલ કયા કછું દેત,
મધુર ખચનકે કારણે, જગત મિત્ર કરી લેત એકદિન ૩
મન જાનત હર દુર હય, હર હય હીરદે માહિ;

ભીતરૂ તાટી કપટકી, તાંસે સુજત નાહી. એકદિન૪
કામ કાધ મધ લોભકી, જળ લગ મનખેં ખાન,
ઓર કુંછું સુજત નહીં મન રહે મદન ગુલતાન એકદિન૫
જાનતદેં રહેનાં નહિં મરના ખોસ વાવીસ,
દો દીન દુનિયાં કે લીએ, મત ભુલો જગદીશ એકદિન૬
પ્રભુતાતે લઘુ તાખડી, પ્રભુ તાતે પ્રભુ દુર
કીડી સકર લે ચલો, હસ્તી કારત ધુર. એકદિન૭
મનુષ વિવિધ ઓષધ કરત, વ્યાધીન છાંડત સાથ.
ખગ મૃગ ખસત આરોગ્ય ખેન, હરી અનાથકે નાથ.
એકદિન ૮

જાદા મનમે કુલકે. કરતા ખહુત ગુમાન;
સમજત અપને દીલસોં ફિકર હોતા કયોઅજાનએકદિન
આગે હીયાસોં મીલગયાં ફિર કરના કયોં અફસોશ;
ખીના દીયે કહાંસેં મીલે, દે કયોં દેવકો દોષ એકદીન૧૦

હરિગીત છંદ

અહો! પ્રભુ જગના વિભુ ભવ તાપ હારણુ નામછો.
અખી લેશ આદ્ય અનાદી રૂપિ વિશ્વમાં વિખ્યાતછો;
કલ્યાણુ કારક વિશ્વ પાલક દુઃખ નિવારણુ મહાપતિ
જય પતિત પાવન પાપ મોચન અકલગતિ અવનિપતી૧
જય જીવ જગપતિ જગતમયને સકલ જય જશકારીછો,
ચર અચર પતિ સહુ દિશીવિશે અતીરૂપ નિશ્ચલધારીછો

ખરેખાત ખુબ ઉદાર વળી કાર્ય વહુ સિદ્ધ કારીછો,
 કરુણા નિધાન કૃપાલુ કેશવ અખીલભવ દુઃખ હારીછો. ૨
 કૃપાલુ શ્રી પરમેશ્વરા તું અતિ ઘણો ઉપકારીછો,
 પરમાત્મ પુરુષોત્તમ પ્રભુ હરી સર્વ સંકટ હારી છો.
 તું માતને વહી તાત ભગની બ્રાતછો તુ. અમતણો,
 તુજને નહીં સંભારતાં દુઃખ ભોગવ્યુંછે અતિ ઘણો ૩
 ઓ જગતના કરનાર પ્રાણાધાર અવિનાશી પ્રભુ,
 વળી શુંભ કળા શોધી કરી, લેવા સુ લાભ ભવિષ્યમાં,
 રાઘવ તણાં હૃદય વિષે આભાસ આપો વિશ્વમાં ૬
 કાપો અમારા કષ્ટને દુઃખને વિદારી શ્રી વિભુ;
 સર્વ વ્યાપક પ્રણુત પાલક તાત જગ કરુણા કરો,
 અજ્ઞાન મારું અતિઘણું, ત્વરી તે કરીને તે હરો ૪
 ટાળો અનિતિ સર્વને કલેશે કરી દુઃખ દાઢ જે,
 વળી સરલ સુદ્ધ વિચાર ભક્તિ પુર્ણ રીતે પ્રેરજે,
 કીર્તિ પ્રકાશે જગતમાં સન્મતિ નિત્ય વધારજે,
 ઓ વિશ્વનાં કરતાર મારી અરજ આ સ્વીકારજો. ૫
 સ્થાપો સુસંગતણાં સદા આપો સુસંપતિ શોભતિ;
 કાપો કુસંગ કુટીલતા, દુગ્ધા ભરી જે છે મતી

રાગ-મરશીઆ-દેઓ પાણીને ગમકા મચાયા. એ ચાલ.

શહેવો પડશે આ કાળનો જ પાટો,
 કાયા માયાછે ધુળનો ધમાટોરે ભાઈ; શહેવો ટેક

- કામ કૌડીલા રૂપમાં ન ખામી ;
નારી સંગમાં રહ્યું છે મન જામી
કાળ આવશે ઓચીંતો હરામીરે ભાઈ. શહેવો ૧
- પીડા આવેછે અંગમાં ઝાઝી,
દામ ખરચી દવાઓ લાવે તાજી,
કાળ માને નહિ તોએ પાછરે ભાઈ. શહેવો ૨
- મોહ માયાથી હરીને ભુલ્લી ગયો,
મરણ સમયે કહેશે રામને લજીલ્યો:
ત્યારે રસનાથી જોય નવ બોલ્યોરે ભાઈ. શહેવો ૩
- પ્રથમ જાણ્યુંકાં નહીં તારા મનમાં
પ્રીત કરી નહીં હરીના ભજનમાં;
પશ્તાવો કરેછે હવે દિલમાંરે ભાઈ. શહેવો ૪
- એક બાળુ નારી બેશીને રૂવે,
બેન ભાઈ ચોધારા આશુ' ચુવે;
તાત માતતો રહી રહીને જીવેરે ભાઈ. શહેવો ૫
- શીખમારી માનો ને સુખકારી,
હરી સરવદા ભજને નરનારી,
તેથી થાએ ઊગરવાની ખારીરે ભાઈ. શહેવો ૬

૫૬

પ્રભુ અપરાધ ક્ષમા કરું મારો, અપરાધ ક્ષમાકર મારો
નિદિત કર્મોજે મેં કીધાં, તે પ્રભુ સર્વ વિસારો. અપ ૭૧
શરણે રહી પ્રભુ ચરણે વંદું, ભવજલ પાર ઉતારો. અ ૭૨

દાશ તણું રક્ષણ કરવાનોછે પ્રભુ ધરમ તમારો. અ.પ. ૩
 કૃપાધના કૃપાદૃષ્ટિ કરીને, પ્રભુ મતિ મારી સુધારો. અ. ૪
 કરદ્રવ્ય જોડી વિનતી કરુંછું, સંકટ સરવ નિવારો. અ. ૫

રાગ ધનાશ્રી

અખ તુમ સમરોગે રામ, અખ તુમ કખ સમરો ગેરામ
 ખાલ પનામેં ખેલ ગુમાયા, તરૂણા પનમેંકામ. અખ. ૧
 ખુદા પનમેં કાપન લાગે, નિકલ ગયાં અવશાન અખ. ૨
 કહત કબીર, સુનો ભાઈ સાધુ, યહ ઘોડા મેદાન, અખ. ૩

રાગ-એજ

ભજોરે ભાઈ આરામ ગોવિંદ હરી ભજેભાઈ આરામ ગો-
 વિંદ હરી. ટેક.
 જપ તપ સાધન કબુ નહીં લાગત, ખરચ નહીં ગઠરી.
 ભજો. ૧
 સંતતી સંપતી સુખકે કારણ, જાહેં ભુલ પડી ભજો, ૨
 કહત કબીરા જામુખ રામ નહીં, તાં સુખ ધુળ પડી.
 ભજો. ૩

ચાર ધામની રત્નતી

જગન નાથકો ચલોરે સાધુ ચલોરે સીધો, ધનુષ
 (તર્યમાં નાહીએ. ૧
 દર્શન દીઓ જગન નાથ સ્વામી, ફરી જનમ નહીં
 આવીએ. ૨

રામનાથકો ચલોરે સાધુ, ચલોરે સંતો ગંગમે, નાહીએ
દર્શન હીઓ રામનાથ સ્વામી, ફરી જનમ નહીં

આવીએ. ૪

ધોવરકા નાથકો ચલોરે સાધુ, ચલોરે સંતો ગોમતી
સંગમે નાહીએ. ૫

દર્શન હીઓ ધોવરકા નાથ સ્વામી, ફરી જનમ નહીં
આવીએ. ૬

ભદ્રીનાથકો ચલોરે સાધુ, ચલોરે સંતો તપત કુંડમાં
નાહીએ. ૭

દર્શન હીઓ ભદ્રીનાથસ્વામી ? ફરી જનમ ન આવીએ. ૮

કોણુહીશા જગન્નાથસ્વામી ? કોણુ હીશા રામનાથહે ? ૯

કોણુહીશા રણુછોડ ત્રીકમ ? કોણુહીશા ભદ્રીનાથહે ? ૧૦

પૂર્વહીશા જગન્નાથસ્વામી, દક્ષણુહીશા રામનાથહે. ૧૧

પશ્ચીમહીશા રણુછોડત્રીકમ, ઉત્તરાખંડ ભદ્રીનાથહે. ૧૨

કા કારણુ જગનનાથસ્વામી ? કા કારણુ રામનાથહે ? ૧૩

કા કારણુ રણુછોડત્રીકમ ? કા કારણુ ભદ્રીનાથ હે ? ૧૪

ભોગ કારણુ જગનનાથસ્વામી, ભોગ કારણુ રામનાથહે,

રાજ કારણુ રણુછોડત્રીકમ, તપ કારણુ ભદ્રીનાથહે. ૧૬

જગનનાથ જગહીશ ઇશ્વર, રામનાથ નિજધામ હે. ૧૭

ધોવરકા વસુદેવ નંદન, શ્રી ભદ્રીનાથ વિશ્વંભરે. ૧૮

ચાર ધામકી અધિક લીલા, સરસ શોભા અધિક મ-
હીમા ત્રીન લોક જશ ગાહીએ. ૧૯
દાસ માધવ મરણે આએ, આવાગમન મટાધએ. ૨૦

ફોટાણા સંગ્રહ.

ફોટાણું ૧—અલંકાર ૩ જુ.

આંજી અકલ કળા ગત ન્યારીરે;	વાપ્રભુવા.	દોહ.
મધરાતે પ્રભુ મોરલી વગાડી,		
મોયલડી વરજ નારીરે.	વાપ્રભુવા.	૧
ઇંદ્ર કોપીઓ મજા ઉપર,		
તોરે ઓ ગોવરધન ભારીરે.	વાપ્રભુવા.	૨
મજ નગરીકી રક્ષા કીની,		
નામ ઠેરાયો ગીરધારીરે.	વાપ્રભુવા.	૩
શુર મુનીકા કારજ શરેઆ,		
બને આ નરો તમ નારીરે.	વાપ્રભુવા.	૪
કહે શુભે સતગુરૂ પ્રતાપે,		
શાહ કરો અમારીરે.	વાપ્રભુવા.	૫

ફોટાણું ૨.

(અમ ધર સજન આંયા-એ રાગ.)

હરી મારો અખંડ અવીનાશી આયારે,
સંતો જેના ગુણ ગાવા. દોહ.

ચોર છક અવતાર ધરાવા,
વાલે મારે ભીન ભીન નામ ઠેરાવ્યા રે. સંતો. ૧
નરસંગ રૂપે પ્રલાદ એધારેઆ,
હરીએ મારે હરણા કંશ હટાવ્યા રે. સંતો. ૨
ત્રેંતારે જુગમે દશરથ ઘરે આયા,
રાવણ મારી રામાયણ લખાવ્યા રે. સંતો. ૩
ધોવાપર જગમે વસુદેવ ઘરે આયા,
ગોપી ગોવાલણને લાડ લડાવ્યા રે, સંતો. ૪
દયારામના સ્વામીરે, જગ રચના રચાઈ ધતો,
સુરી નર મુની હરખાણું રે, સંતો. ૫

ફેટાણું ૩.

(ધશ્વર આયા તોરણે-એ રાગ.)

એ વારોરે વારો કાનદાણી જશોદાનંદ રાણી. દોહ.
એ કેટલા દાડા તમે છોડીએ,
એ નહીંરે સોહાએ જગવાણી-જશોદાનંદ રાણી. ૧
એ મહીસેં માખણ મારો પી ગયાં,
એ પીને નાંખ્યો માંહે પાણી-જશોદાનંદ રાણી. ૨
એ કરમ શ્રીકૃષ્ણ નાશી ગયાં,
એ જોઈ જોઈ સખી મયમ રાખાણી-જશોદાનંદરાણી. ૩
એ સુજે જો સુણે મનમે મારી,
એ તારા ચરણ શરણ કુલામની-જશોદાનંદ રાણી. ૪

ફેટાણું ૪

(સ રંગ મેલમેં તાતડીરે લાલ-એ રાગ)

- પ્રીતડી રાખો રાજ રામશેરે લાલ,
 પ્રીત રાખો શાચા શામશેરે લાલ.
 નીત નામ જપો શોભાગણી,
 શા જુગ માંહે શોભતીરે લાલ. ૧
- પ્રથમ પરખો આપકુરે લાલ (૨)
 ગટ ગટ હીંમે દેખો રામ શોભાગણી,
 શા જુગ માંહે શોભતીરે લાલ. ૨
- ચંદ્ર ચકોર જેશી પ્યાશણીરે લાલ (૨)
 નીત નેણે તાર ખીલાય શોભાગણી,
 શા જુગ માંહે શોભતીરે લાલ. ૩
- ચરણ કમલ ચીત રાતડીરે લાલ (૨)
 હયારામ હરી જશ ગાય શોભાગણી,
 શા જુગ માંહે શોભતીરે લાલ. ૪

ફેટાણું ૫

(રંગ જલ ગોરા દે-એ રાગ.)

- હારે હેન જુગમેં જીવન થોડા રે,
 મન કાએકું ગરવ કરે, મન શુણ મોરારે. હોઠ.
 હારે પાંચ ભુત લધને ભોરાવે,
 તારો ધનમાલ્ય હુટાવીએ. મન ૧

હારે તુને કાલ જલ નહીં છોડાવે,
તાંકે નામ તું નીત પ્રતલે. મન૦ ૨
હારે તુને પાઉં પલક નહીં ઠરાવે,
મૃગ ભમરકે આફલ લે. મન૦ ૩
હારે પુન્ય પાપ તણા દીન થોડા રે,
દ્યારામ સમજ મન લે. મન૦ ૪

ફોટાણું ૬

(બોલો બાંમણીરે-એ રાગ.)

બોલો એ શા બોલણુરે, જા મેરી જે શ્રી ભગવાન(ર)
બોલો૦ ૧
મેલ ઠરી જગ ચાલણારે, તારો કરીએ નભે લાલ બો. ૨
મનકે વાર વારે, મન તું ભુલોરે ગમાર. બોલો૦ ૩
ખીલી લાગે શારખીરે, રશના જુઠી બોલે તાર. બો. ૪
દ્યારામ ગુરૂ જાપણુરે, સાથે શબ્દે પારોપાર. બો. ૫

ફોટાણું ૭

(ધરજીને ને સોનડી ડા-એ રાગ.)

કંશ રાજા કહે અકૂરને રે લોલ,
તેડી લાવો નંદજનાં લાલ, ગીરધર લાલ.
સંતોની વાણી સોહામણી રે લાલ,
સંત સેવામાં ઘણું સાર, ગીરધર લાલ. ૧

અકરુણ્યે રથ જોતરીઓરે લાલ,
 આયાત્રી ખજ નગર ધામ;
 અકરુણ્યે સુતી કીધીરે લાલ,
 દરશન દાયેરે લાલ-ગીરધર લાલ. ૨
 કહોને અકરુ ક્યાંથી આવેઆ,
 કોણે સાથે તમારું છે કામ. ગીરધર લાલ. ૩
 હમને રે કશ રાજ મોકલ્યારે લાલ,
 શ્રીકૃષ્ણ થાઓ તૈયાર. ગીરધર લાલ. ૪
 શ્રીકૃષ્ણ મથુરાં પધારેઆરે લાલ,
 સાથે તે બલભદ્ર વીર. ગીરધર લાલ. ૫
 મથુરાંમાં દરશન જોલ્યારે લાલ,
 જોયો છે મામા કેરો રાજ. ગીરધરલાલ. ૬
 ઘોળીડોજ મારેયો ને માલીએ રીખવ્યો,
 દરજીડાને જાળ આપી દ્રવ્ય. ગીરધર લાલ. ૭
 ધનુષ તોયો હાથી હોહ ટાવ્યો,
 મારેઓ છે કંશ રાજ ભુષ. ગીરધર લાલ. ૮
 સુજરામ કહે સુણો વિનતીરે લાલ,
 તમ સાથે અમારો આધાર. ગીરધરલાલ. ૯

ફોટાણું ૮.

જપીલે હરી ચિત વેદમાં ધરીરે શંગ સાધના કરી,
 મરી જપીલે હરી, હોહા રામે નામે એડયો,
 શેલ્યા સેજે આધાર.

રામ નામ જપી લેરે, જો કાલજો ધરી. મન૦ ૨
રામે રાવણુ મારેઓરે, એવી વાતછે ખર. મન૦ ૩
શુભરામ શરણે ગયોરે, પેટયો પાપ જાએ વરી. મ. ૪

ફોટાણુ ૬

(હલંગ હજરી હોરાજ-એ રાગ)

રામચંદ્ર આઘ્યા અજોધ્યા માંરે, હરશી હરશી જોઇ
હો રાજ.

ઇંદ્ર ચંદ્ર આઘ્યાછે વ્રત વિશારીરે, શોભા બની
શારી હોરાજ. ૧

મગન ભયા દેવ મુની દીકપાદરે, રામ રૂપ ન્યાારી
હોરાજ. ૨

હેમ કલશ કદલીના મંડપ શોભેરે, ગલીએ શંગત
શંચારી હોરાજ. ૩

પુરેઆ ચોક હીરામાણિક રત્નમણીરે, દીપકડે અજ-
વાળા હોરાજ. ૪

હરશી ઉઠેઆ કૌશલ્યા માતાજીરે, હાથ હેમથારી
હોરાજ. ૫

રામ લલમન ભરત શત્રુઘન મદ્યારે તેના દુઃખ
ટળેઆ હોરાજ. ૬

નારદ સારદ ગાએને ગમ ગમ ચારીરે, શેષ ત્રીપુરારી
હોરાજ. ૭

અષ્ટી બોલ્યા વિષ વરીષ્ટને આદરે, વેદ છંદ ઉચારી
હોરાજ. ૮

અલબેલા જોશી સુખના સ્વામીરે, જાઉં બલેહારી
હોરાજ, ૯

ફોટાણું ૧૦

અસીં ઉમડા જાંપે બાર ગાગરીઓ ગુમેરે-એ રાગ

એ વસી ભરેડા સરોવર ચાર, બાદલીઓ જીમ રહ્યો, ટેક.	
હારે ચારસર ઇરાજગમેં સાર, બાદલીઓ જીમ રહ્યો. ૧	
હારે હરસર સંતસર સંત ઓધાર, એ બાદલી. ૨	
હારે મનસર ખીમસર, માતીડા અપાર. એ બાદલી. ૩	
હારે ઘોર ગગનમે વાળેતાં નગાર. " ૪	
હારે સુણુ મોરલા, કરત હંકાર. " ૫	
હારે શોહીએ શ્રાવણ, મેઘ મલાર. " ૬	
હારે સારી ધરણી સકલ શૃંગાર. " ૭	
હારે આપે કરતા કરણી હાર. " ૮	
કહે દયારામ પ્રભુ વડો અએ દાતાર. " ૯	

ફોટાણું ૧૧

મેરા રાએદના અસીં તેલ્લડીઅ કારણુ શીભનાસી,
વલા શેણુ મુરંગો—એ રાગનું,
જે જાણું અંતર જાણવું તો રામ શરણુ લે,
સતગુરુકો શબ્દ મલે લાવે તો મલે;

હરી ધેઆએ મંગા એસે અમરત રસ, સખ સંત
 પીવનાં,
 સંતનું શેવી લે, હરીજનાં એસે વીશયા રસ સભ
 તે ખોયો—ટેક.

કાલ કાલ કીઆ કરો તું આજ કરીલે,
 કયા જાણું ગત કાલકી કછુ વેર પકડી લે,
 હર ધેઆએ મંગા એસે અમરત રસ. ૧
 સખ સંત પીવનાં, સંત તું શેવી લે હરી જનાં એસે
 વીશયા રસ શભ તે ખોટો;

ખોજ ખુજ દેખ સંગ સાધુકો ફેલે,
 હીરા માતી લાલ તેરે ખાંધ લે પલે. હરધેઆએ ૨
 નેણે રાખો નૃત્ય કીધું ન મારગ ચાલે,
 છાડે ઉજડે વાટ ભુલ કાએકુ ફેરે. હરધેઆએ ૩
 ગુરૂ પુરાકો નામ જપો શ્વાસોશ્વાસ લે,
 કહે દયારામ તાંકો કારજ સરે. હરધેઆએ ૪

ફેટાણું ૧૨.

અરે રહો રહો ગોરહી એસા કામ ન મીજે પાઠકી દોરડી નેણે

મૃગ રમાડયો—એ રાગનું.

હારે જાત અજાતકો મન ગરમ ન કીજે,
 સકલ બ્રહ્મ બુધ એસો જ્ઞાન ધરીજે. ટેક.
 એક પટીકા અસંપ ગડુ લાગડી જે,

વિષ્ણુ અમૃત હરી ઉપાય લખેઆ શોષી લીજે. હારે. ૧
 કાઠકી પુતહીરે કેશો નાચ કરોજે,
 આરે દોરી રામકે હાથ ભાવે ત્યુ' રખીજે. હારે. ૨
 પાંચ તત્ત્વકી દેહ સકલ જન લીજે,
 અપ તેજ વાયુ પૃથ્વી આકાશ જાણીજે. હારે જાત. ૩
 રાજમે' રાજ કમાએ પ્રભુ સુખ દીજે,
 જોગમે' જોગ કમાએ સાધુ સીધ થીજે. હારે જાત. ૪
 હરી જશ ગાવે જો જીવ આતમમાં રેજે,
 કહે દયારામ તાંકા ચરણ ધોઈ ધોઈ પોજે. હારે. ૫
 ફેડાણુ' ૧૩

જીમકે જગદો માંઢેઆ સજી શીઆરે રાત મધુરા જીમકો-એ રાગ.
 હારે અજોધ્યામે' અવતરેઆ રામ લક્ષ્મણ વીર
 અજોધ્યામે અવતરેઆ. ટેક.
 હારે માતાને વચને વન આલ્યાં, સાથે સીતા નાર.
 અજોધ્યા. ૧
 પડધો તારો જતી જાલ્યો, રામ લક્ષ્મણ સ થે ઝોખાણુ.
 અજોધ્યા. ૨
 હારે સુરજ રથમાં ભમરો પાડે જતી લક્ષ્મણ વીર.
 અજોધ્યા. ૩
 લાંકા ગઢને જીતી આવે આવે હનુમત વીર. અજોધ્યા. ૪
 હારે કહે શુજો પ્રેમ પ્રીતશુ' સધસો ટરે શરીર.
 અજોધ્યા. ૫

ફોટાણું ૧૪

મહેઆર ભલા મહેઆર ભલા મહેઆર ભલા તેં કહે
વણજ હીઅડો-એ રાગ.

હાંરે નારાયણુ ભળે એ નારાયણુ ભળે,
સેતા વેલા વૈકુંઠ મલીએરે, નારાયણુ ભળે. ટેક.
હાંરે ગજને ઉગાર્યો પ્રભુએ જલમાંહે જીડ કાપ્યોરે.
નારાયણુ. ૧

પ્રલાહ ઉગાર્યો પ્રભુએ હરણાકંશને માર્યોરે. ના. ૨
રાવણુ મારીઓ પ્રભુએ રાજ વિભિષણુને આપીઓરે.
નારાયણુ. ૩

કહે દેવો પ્રભુ અરે રાખ તમારે ઓરેરે. નારાયણુ. ૪

ફોટાણું ૧૫

રાગ ઉપરતો

હાંરે મનુવા ગરબ નકર મનુવા ગરબ નકર,
રાજારામ દશીને તું નીત નીત હર. હાંરે મનુવા. ટેક.
હાંરે રાવણુ રાજ ભઘાડેઓ કુડે કામ ક્રોધ,
એંકાર મંજર. મનુવા. ૧

ધનમાલ એસા જેસા સપનેકે રાજમેં અરથ ન સર
મનુવા. ૨

દયારામ કહે આપ નિવારો હરી ગુરૂ સંતે જેનાં કે
જાધ શરણે પડ. મનુવા ૩

ફેાટાણું ૧૬

એવા રૂઢા બાપેજનાં રાજ, મેલી ચાલી શાશરે એ-રાગ.

હારે એવા રૂઢા અભેધ્યાનાં રાજ, મેલીને રામ વન ગયાં,
ત્યારે માતાને કીધાં પ્રણામ. રામ મેલી વન ગયાં. ટેક.
અરે કૌશલ્યા કહેરે શુણે સખી, એછે કેઝેનો સર્વે
કામ. રામ મેલી. ૧

મુંદર રથ રામે સજેઆ, બ્રાતુ સીતા ભેડાછે શ્યામ.
રામ. ૨

હારે કેકે કહે સુત સાંભળો, રૂઢા રાજ કરો પુરો હામ. ૩
હારે ભરત કહે સુણો માતા,
બુધિ હીણુ કીધાં કુડાં કામ. રામ. ૪

ત્યારે ભરતના મનરે ભંગ થયાં,
હારે દશરથ પ્રાણુ તજેઆ એવે હામ. રામ. ૫
નારાયણ નીરખાં નેણે નીર આવેઆ,
વીધિએ અંગ લખેઆ એવે હામ. રામ. ૬

ફેાટાણું ૧૭

રાગ-ઉપરનો.

હારે આયો આયો રામ અભેધ્યામેં,
જીતી લંકા રાવણુ કને, ચાલો સખી જોવાને. ટેક.
હારે પાવે જાંજર પેરણીઆ, એને ઘોઘરીઆ ઘનકે. ૧
હારે શ્રાર ભરે રાગ મોતીએ, ફલ ફલ દે કરમે. આંર

હારે ધન ધન ભાગ તેનાં કેરા, જાંઘ રીજતા રામનામે. ૩
હારે દયારામ કહે કુલ ભાન તનો, જેને રામ હીઠો
નેણે. ચાલો ૪

ફોટાણું ૧૮

હારે ડરીયા મોલમે નેચાર, બંધરી અજબ બની-એ રાગ.
હારે ભજો ગોવિંદ ગોપાલ, ગોવરધન નારાયણ નામ
હરી. ટેક.
હારે તુંછો સાક્ષાતકાર સ્વરૂપ, માયામાં ભુલ પડી. ૧
હારે રાખો રૂઢ્યાકમલમાં એ રામ, હીરોછે રતન અમુલ
મણી. ભજો ૨
હારે કરો સતગુરુ કરો સંગ, ગુરુછે પારશમણી. ભ ૩
હારે ગુરુમહીમા તણુ નહી પાર, જલા એક શું વરણુ
કરું. ભજો ૪
હારે ભકત ઓધારણુ દીનદયાળ, પીતા વર શરણુ
પડી. ભજો ૫

ફોટાણું ૧૯.

હારે હોકા પીએશો હજરી, હોકા મેડાવેજો મલ-એ રાગ.
(ચિતહરી ચરણે રાખ, દુરમતી દુર કરી નાંખ,
રૂડા રામનામ ભાંખ, અમૃત પ્રેમે કરી ચાખ.
હારે ચીત હરી ચરણે રાખ. ટેક.

શતયુગમાં પ્રજાદે સમર્યો, પીતાએ કીધો કલેશ,
 થાંભમાંહે નરસંગ પ્રગટયાં, આરે કીધાં દૈત્યનો નાશ. ૧
 ત્રેતાયુગમાં વિલીપણે સમર્યા રઘુચીર,
 ભુજ પસરોને ભેટેઆ હારે રામ શુધ ન શરીર. ચિત્ર
 ધોવાપરયુગમાંહે, દ્રૌપતીજીને પડી મોટી ભીડ,
 કૃષ્ણજી પધારેઆ લઈ નવશે નવ ચીર. ચિત્ર ૩
 કલયુગમાં નામદેવ સમર્યો શ્રીહરી,
 દુધ પીધાં ભવન છાયાંભાય જીવતી કરી, હારે રામજી
 એ ગાય જીવતી કરી. ચિત્ર ૪
 જાણીદ્યો પ્રભાવ, ધન ધન સુજનાં સ્વામી,
 સંત જેને લાધો હરી ભજી લાવો. ચિત્ર. ૫

ફોટાણું ૨૦

હારે જસર જગો મુંજ સાંઝણીઆં, -એ રાગ.

મન મોહવન ધરીલે વિચાર, મેલી મળજે મુને
 એકલી, ટેક.

હારે રામ ભમર ચીધન, જીઅ ભાગમે,
 તીંઆ કોવલ કુણુકે કોવલી. મેલી મળ ૧

રામ અવગુણ ચિતડે મ રાખજે,
 તીંઆ કેશું માન મેલી. મેલી મળ ૨

હારે રામ ચરણ તમારા નિત શેલુંગી,
 હારે હરી વાર કરો વેલી. મેલી મળ ૩

દયારામ કહેરે ત્યાં જાવુંગી, જ્યાં સાગર સીતલી.
મેલી જાજા ૪

ફેટાણું ૨૧

તું તાં જીવે વીઆંધ વારી, ઘોરડી ઓજે સાલુડામાં સુરતી લગી,
ધુંધટડામા નજર લગી—એ રાગ.

મારી સંત ચરણમાં સુરતી લગી,
હરો હાથ તમારે દોરડી, મારી સંત ચરણમાં. ટેક.
ગણપતિ ગુરૂ શારદાને ચરણે નમ્યાં,
હારે મારો અલપ બુદ્ધિએ બોલું બોલડો, મારી. ૧
હારે ગુરૂએ કરપા કીધી પ્રબોધ કીધાં,
જમ પાસ તણી કાપી દોરડી. મારી. ૨
પુન્ય પુરવ તણું મારા પ્રગટ થયાં,
હારે ગુરૂએ કરપા કરી ત્યારે સમજ પડી. મારી. ૩
હારે ભવ સાગરમાં હું તો ડુબ પડ્યો,
ગુરૂએ બાહેર કીધો જાલી બાંધણી. મારી. ૪
હારે ખીમ સાગર હરો રામ માતાજીનાં ચરણ શેવી,
કેશવ દાશ બાંધી પ્રેમ પાંખડી. મારી. ૫

ફેટાણું ૨૨

રાગ ઉપરનો

ગુરૂ આવી તમારે શરણે પડ્યો,
આજ નવો મેં અવતાર ધર્યો. ટેક.

જોતું જાગીયું તે અજવાડ થયો,		
હોગા આતમ ભાણુને તમર ટરેઓ.	ગુરૂ.	૧
સાચા સતગુરૂનો શરણો ગ્રહો,		
હતો જીવ ટળા ઇશ્વર થયો.	ગુરૂ.	૨
મોક્ષ મંત્ર ગુરૂ મારે કાન ધરેઓ,		
ધન ભાગ મારો સાચો સંગ કરેઓ.	ગુરૂ.	૩
હરી રામ માતાજીનો શરણો ગ્રહો,		
કેશવ દાશને આનંદ થયો.	ગુરૂ.	૪

પ્રોટાણું ૨૩

હો હોરે મારા શ્રવણ પારે વડા ધોર મોરી ધણેસો સોઆએરે-એ રાગ
 ધન ધન રોહાના ગામ ધણી, ધન વસધીના ભડા ભાગરે,
 ભાગ ઉદય થયાં આ નગરીના આવી પધારેઆ મોટા
 મારાજરે. ટેક.

હનુમાન લક્ષ્મન રોવક ઉનકા,		
સીતા રામ કીધો આવી વાસરે.	ધનધન.	૧
શીવ પારવતી કોડ તેંતીસ દેવતા,		
ધન પતિ આગેવાનરે.	ધનધન.	૨
નત નોખત વાજે નામ તણી,		
માંહે જલરીનું જમકારરે,	ધનધન.	૩
દયારામ શુદ્ધ સેવા કરેછે,		
ઓવ તેઆ જોજોકારરે,	ધનધન.	૪

દાશ કેશવને દરશન દેજો,
શિવશક્તિ ને સીતારામરે,

ધનધન. ૫

ફોટાણું ૨૪

કોટ પરાએણ કોટડી ધણવારી લાલ હીન મડે માકુ બરો નાંએ કોએશેણ
શાજન મેરા લાલ —એ રાગ.

કુસંગારો સંગત કીજે મન ભમરારે,
જેમાં લાગે કોઈ લાંછન સમજ મન ભમરારે. ટેક.
હારે નીચ સંગત નીચકી મન ભમરારે,
જેમાં આગેએ પોર ઉપાંધ. સમજ. ૧

સાચી સંગત સંતકી મન ભમરારે,
જેમાં આઠે એ પોર આનંદે. સમજ. ૨

હારે પાપ ધરમ ધોએ વાદેઆં મન ભમરારે,
હારે ઇતો કાટઈ પાપકી પાડ. સમજ. ૩

હારે સીલ સંતોશ ધોએ જોડલા મન ભમરારે;
હારે દોરી સો નારાયણ હાથ. સમજ. ૪

હારે નદી કીનારે ઘર કરો મન ભમરારે,
હારે નાઘએ નીરમલ નીર. સમજ. ૫

હારે નામ અમારો નાલીલો મન ભમરારે,
એમ ગાવે દાશ કબીર. સમજ. ૬

ફોટાણું ૨૫

શેશએ જાધો વીર ઉતર્યો વાટીએ—એ રાગ.

હારે હર હીરો લાધો સંતન હીરો લાધો,

કાંઈ ગુરૂ મુખ જાણીએ.

હાડી રાખે સંતા કેરો માન, હર હીરો. ટેક.

હારે રામ પાણીની હોરડી

માંએ અનુભવ ભર્યોરે બહાર. હર હીરો. ૧

હારે ગંગા રે જલ જેસા નીરમલા.

સંત સાગર ઘેર ગંભીર. હર હીરો. ૨

હારે માખણ સંતને ખાયો,

કહે દયારામ વીલેડે તેને ખીર. હર હીરો. ૩

ફેટાણું ૨૬

લાગી ગોકલના રેવાશી-એ રાગ.

એહથમે શ્રીફલ વરને કોટે વરમાલા એ વળી તેવાર કેમ

હારે સુરતા લાગી તેને ભ્રમણારે ભાગીરે.

ઓહખ્યાં તે આતમ રામ, સો વગણુ જેને સુરતા
લાગી. ટેક.

નટવે ખેલ રહ્યો ચોરે ચોધારે,

દોર વીના બીજી નજર નચુકે એને સુરતારે લાગી. ૧

અરે પતંગનો દીપક સાથે રનેહજ ખાંધોરે,

તનમન સોંખ્યો જેને તજ્યા શરીર એણે. સુરતા. ૨

મીનનો જલ સાથે પ્રીતજ ખાંધોરે,

પ્રાણ પાણુ છુટે એની પ્રીત ન છુટે. સુરતા. ૩

હારે નાદુના મોએલ મૃગ મરેછેરે.

શબ્દનાં બાંધણ એવા સંત ઘરેઠે. સુરતા. ૪
હારે સુરના હસણ એવા ને કહીએ,
શિશ પડે પાની પુકન નહેએ, એને સુરતા. ૫
હારે મરી જીવા સત તેંતો મન વશ કીનારે,
સસાર સાગર માંથી મોતીદા કીના. એને સુરતા. ૬
હારે સાધુનાં હસણ એવા ને કહીએ,
પ્રીતમનાં સ્વામી મારા રહદયમાં રહીયો. સુરતા. ૭

ફાદાણું ૨૭

હારે વીંબાજી મને મુજરા દેશાં-એ રામ.

કુલ હારી રાર કરી ગજરો ગુંથેસાં,
એક મન એક દન ગજરો ગુંથેસાં,
ગજરો ગુંથેસા પ્રીત કરેશાં, શો રાખે વરને દેશાં.
કુલહારી રેક.
હારે કમલા વરકે ચરણ પુજે સાં,
ચરણ પુજેસાં હસમી વર સેવેસાં. કુલહારી. ૧
હારે માણસ હોકર ચાકર રેશાં,
ચાકર રેશા પુષ્પકે પલંગ ભરેશાં, કુલહારી. ૨
સતલામાજી કે પેઆન ધરેશાં,
પેઆન ધરેશાં નીત ઉઠી પાંઈ પડેશાં, કુલહારી. ૩
કહે દયારામ સનગુરુ સમરેશાં,
હારે ગુરુ સમરેશાં કરમે હખેઆ શોવેશાં. કુલહારી. ૪

ફોટાણું ૨૮

સારો કાનો મોંસણો લંદીનો ઘર આપાણેજી બોલો

બાંમણાં હોરાજ-એ રાગ.

મન સમજાવનારે, જામે રીજે રાજારામ, મન
સમજાણું હોરાજ.

જામે રીજે શ્રી ભગવાન. ટેક.

મેડ કરી જગ ચાલાણારે, કેશે કીજે ન ભગાડ. મન૦ ૧
નવતત્ત્વની લીંગ વાસનાં, પ્રપ્તનું અગ્ની પરજેર. મન૦ ૨
તાહીલાગી સતનામનીરે, રશન જુઠ નબોલો સાર. મન૦ ૩
વારો મનકુ વારણારે, મત ભુલોરે ગેમાર. મન૦ ૪
હયાશમ ગુરૂ જાચણારે, સાચે શબ્દે પ્રાપ્તોપાર મન૦ ૫

ફોટાણું ૨૯

માંધા એરમરી રાત કે જરમરી રાત, ચાંદોરે કેએ ઉગશે-એ રાગ.

એક છડી ખટ માસ, સુનો મેરી સાસ સાંવડો કબ
આવશે. ટેક.

હરિ મેરે મનડાની વાત, કહુ તુજ પાસ, મુજ સમજ
વીચારી દે. એક૦ ૧

મેરે અવગુણ લાખ, કેશે મુખ ભાંખ,
સંસા મુજ ટાળી દે. એક૦ ૨

હરી હું દાસનકી દાશ કરૂં અરધાશ,
હરી ચરણકા પ્યાશ, હરી કબરે મલાવશે. એક૦ ૩

હરી અંતર જામો, ગરૂડના ગામો,
હયાશમકો કુવામો, સરવે દુઃખ ટાળશે. એક૦ ૪

ભમણ સંગ્રહ--અલંકાર ૪ થું.

ભમણ ૧ હું.

પ્રથમ સમરૂં શ્રીગણપત દેવ, મુરો નર સકલ કરે ।
શુભ રોવ;

વિદ્ય હરા વરદાઇ ઇશ, વંદુ સારદા શ્રી જગદીશ. ૧
અન્ન દેવને લાગુ પાય, જેથા સૌનો પોષણ થાય;
જ્યારે સગવળ તિશ્ચય કીધ, કોરી બાર દોકડા લીધ. ૨
સગ સહોદર મઃયા સાથ, સર્વે મનમાં થયાં રળીઆત;
ખાંતે ખીર પીણું વળો કીધ, વર પીતાએ આલુપણું
હીધ. ૩

કન્યા પીતાએ દીધા માન, ન્યાત રીત કીધી કુલખાન
વીંવા ઉભાડવાનું સમે, શુભ મુરત સૌને મન મમે, ૪
મુમુરતા કીધા ખુશાઆલ, વર કન્યાને રોપી વરમાલ;
માડવો રોપ્યો મનહર તહી, નવ ગ્રહ પુજ્યાછે તહી. ૫
પુજ્યા ક્ષેત્રપાળ જશરાજ, વિદ્યહરા શ્રીગણપતિ રાજ;
ચતુરા મંગલ ગાયે ઘણાં, જેના સ્વરમાં નાઈ કાંઈ મણા. ૬
ઢોલ હઢામાં વાગે સહા વરઘોડાની સ્વારા થઈ;
હુંણા ગુરોસેવાલા સાથ, સરવે શણગાર્યાં લલી ભાત. ૭
જ્ઞાતિ બધુ સઉ બેઠા સહા, ટીકો વિપ્ર લણેછે તહી;
વર સાચુ મન કરી હુલાસ, પોંખ્યા વરને તોરણ પાસ. ૮

પુ'જી કંઠે નાંખી માણ, વેવાણું દેણે મૃદુ જાણ;
 જ્યાં દેવની સ્થાપના કરી, વર વધુ બેડા હરખે કરી. ૬
 હરખે ઠીપો હસ્ત મીઠાપ, અક્ષર સાઠ વહે સાક્ષાત;
 મંગલ વતંચાણે શુભચાર, મધુર મીત ગાયછે નાર. ૧૦
 વિગ્ર વહેણે વેદ ઉચાર, પુજ્યાણે માં દશા હીંગપાણ;
 જલ્દતે હીવસા શ્રમવા જાન, કન્યા બાપે હીધા માન. ૧૧
 જાન ધ્યાના શ્રમવા કારણે, વેવાણે આત્મા બારણે;
 હર્ષા હી ચણીઆને પાટ, વીંગતે ધોવરાબ્યા હાથ, ૧૨
 ચારી વટકા મેલ્યા હાર, જારી જલ્લ જરી નિરધાર;
 અવલ પારસ્યા આચાર, કેરા કવરોને કુંઆર. ૧૩
 આપુ કેરી લોંબુ ચાર ગુદા ગરમરને ગોવાર;
 કોટીબાની તળી અચળી, પાપહ લાબ્યા તેલે તરી. ૧૪
 જ્ઞાત જ્ઞાતના કીધાં સાક, રાઈતા કેળા ને દ્રાક્ષ;
 જુવર મગ ચણાની હાળ, ચણા બનાબ્યા બહુ રસાળ. ૧૫
 જલ્લબ્યા સેવ ચણા ફણુસાળ, ચણા ચતુરે કરો પ્રમાણ;
 ચાહા લાકુને મોનચાળ, પુઠી બામુદી કંસાર. ૧૬
 મેણુમાલ દુધપાક રીરો, સાકર છે સાક્ષાત;
 મેવર જલેમી મગન, શ્રમતાં હરખે સાનું મન. ૧૭
 હલ્લે જ્ઞાત જ્ઞાતનું ચાર, પિસ્તા બહામનુ નાંક પાર;
 કીધા હાળ જ્ઞાતનું કહી, પાસે ચોરામણુને વડી. ૧૮
 પઠવાનોની કરે સહ વાત, વરણુવ કરતાં વીતે રાત;
 અવલે જુલો આચાર, છુદો સાક સર્વ નીરધાર. ૧૯

છુટા વિધવિધના પકવાન, જેટલા બાંધ્યાતા વેવાણુ;
છુટી વર રાજની ભન, છુટો માજનને માસ્તાન. ૨૦
વિગ્ર સારસ્વત દયારામ, સરવ દેવને ઠરી પ્રણામ;
જમણુ છોડયો હરખે કરી, મનવાંછીત ફલ આપો હરી.
ખીર ખાંડ કટોરે નાંખો, છુટો જમણુ દોપક સાક્ષી

જમણુ ૨ જો

સમરૂં ગણુપતિ સારદાય, અમ દેવને લાગુ પામ;
વીવા વર્ણુન કહુ નિરધાર, સાંભળજે સૌ ધરીને ખાર. ૧
જનમ્યા બાલક હરખે કરો. વિગ્રે વેળા લાંબી ખરી;
વાંધીએ લેખ લખ્યા જેટલે, ટાંજ્યા તે કોઇથી નટળે. ૨
મુત બણુવા નિશાળે જાએ, પુત્રી ઘર કામે કેળવાએ;
સમા સહોદર કરો વિચાર, સમપણુ કીધોછે નિરધાર. ૩
થયાં જ્યારે વેવાઈ વેવાણુ, તેમાં જુદાઈ કશી ન જાણુ;
લાજ રામછે સૌની સાથ, ઇશ્વર પુરે મનની આરા. ૪
દીન પ્રીતી દીન થઇ અધિક પ્રીત, ખીર પોણુ કીધો
શુભ રીત;

બાલક લગ્ને લાયક થયા, વિગ્ર લગ્ન નીરખીને કલા, ૫
મુમુરના કીધા શુભ થડી, કયાં શેવ પાપક વડા;
માનની મંગળ ત્યાંગાએ, દીનદીન અધિક આનંદયામ. ૬
હાઈ મનપતી એકજ નામ, સૌના કરેછે પુરણુ કામ;
મંદપ બાંધ્યા બહુવિશાલ, માણુકમંલ રોખા તરંગાલ. ૭

તોરણ બાંધ્યાછે ચોપાસ, જસરાજે પુરીછે આશ;
 ચતુરા ચક્ર વધા જાયે, જંધ બુકીનું મુરત થાય. ૮
 ખરા દેવછે ક્ષેત્રપાલ, વર કન્યાની કરે રખવાલ;
 ઘડી ભરી કંકુ ચીતરી, શ્રીફલ માથે મુકયાં ફરી. ૯
 ગ્રહ શાંતી વીધ્યે થઇ, વર રાજ દખ બેઠા સહી;
 ઢોલ દદામાં વાગે ઘણાં, વરઘોડામાં નહીં કાંઈ મણાં. ૧૦
 ટીકો વિપ્ર ભણે નિરધાર, વર સાસુએ સજ્યાં શણગાર;
 પુખ્તી કંઠે નાંખા માત્ર, વેવાણું દેછે મદ્દ ગાલ. ૧૧
 સ્થાપન કીધાંછે જ્યાં દે, વર વધુ ત્યાં બેઠા તતખેવ;
 પ્રગ તોરવાની થઇ રીત, હસ્ત મીલાપ કર્યો
 શુભ રીત. ૧૨

સાઠ અક્ષરનો થયોછે સમે, ગોરજ વેળા સડને ગમે;
 વાગતથી વેદી ચીતરી, વેદ ધ્વની ત્યાં વિપ્રે કરી. ૧૩
 મંગલ વર્ત્યાછે શુંભચાર, સમ દેવ પુજ્યા નિરધાર;
 વરને દીધું ઠન્યા દાન, જમવાને તેડીછે જાન. ૧૪
 વર બેઠા મંડપ મેજર, જાની બેઠા હારો હાર;
 ચતુરો ચપલછે પરશણહાર, તેવા જાનીછે જીમનાર. ૧૫
 આસન દઇ ધોવરાવ્યા હાથ, વટકા થાલ કલશ જલસાથ;
 લીણું નીમક ચટણી સાર, કેરાં કવરોને કુંઆર. ૧૬
 કોચલા કોટીબાફરી, તેલ માઠાંમાં લીધા તરી;
 એવા અનેકછે આચાર, કીધા સાક સરસ તૈયાર. ૧૭

ભીંડા કંટોળા કારેલા, વાગી રતાણુ સુધરેલા;
 ભાતભાતના ભજ્યાં દીધાં, કેળફળાના રાઈતા કીધાં. ૧૮
 સેવ ગાંઠીઆ પાપડ વડી, દહી લોટની કીધી કડી;
 સાટા પાનડીઆને લાડુ, બરફી બાસુદો સ્વાદુ; ૧૯
 મગ દલ મેસુને મોનથાળ, ગેવર પેડા અતિ રશાળ;
 સાણુ શીરોત કંસાર, માથે કરી ઘૂતની ધાર. ૨૦
 ચોખા રાંધ્યા જીરાસાર, તુવેર મગ ચણાની દાર;
 એવા વિધવિધના પકવાન, ઉપર આપ્યા ફેફડપાન. ૨૧
 અવલે છુટા અન્ન દેવ, છુટા શાક ગાંઠીઆ શેવ,
 છુટા છત્રીશે પકવાન, છુટી જમવા વેઠી જન. ૨૨
 છુટા જલ સરોવર ઘાટ, છુટી જની કેરી વાટ;
 ખાંધિ વસ્તુ જે વેવાણુ, છુટી સરવે તે પ્રમાણુ. ૨૩
 વિપ્ર સારસ્વત દ્યારામ, સર્વ દેવને કરી પ્રણામ;
 જીમણુ છોડયો હરખે કરી, મનવાંચ્છીત ફલ આપો
 હરી. ૨૪
 ખીર ખાંડ કંટોરે નાંખી, છુટો જીમણુ માજન સાક્ષી.

જીમણુ ૩ જી.

ગીરજા તનય સમરૂં ગનપતિ, સદાવદા આપો સરસ્વતિ;
 લોજનનું વર્ણુવ કહું આજ, સાંભળજે શુભ સર્વે સમાજ.
 વેવાઇએ દઇ અગ્રીકા માન, જમવા કાજ બોલાવી જન;
 આપ્યા આસન ઉત્તમ ભક્ષા, ઢાળ્યા ઢીચણીઆ

આસન બેસી ધોયા હાથ, વટકા થાગ્રી મેઘ્યા પાસ;
 કલશ ભરી રાખ્યાછે નીર, પીરશણ હાર ઘણા ગંભીર.
 આદુ ચટણી નીમક સાર, રામરશ સુંદર આચાર;
 ગુંદા ગીરમીર ગાજર ચોર, કુવાર કવરીને અંજીર. ૪
 દોડીમાં હળદરને દારા, કેરી કોટીઆ બહુસારા;
 સુધાર્મા કાંઠ ચીલગ વાર, તેમાં ખામી નહીં જમાર. ૫
 મરચા મરી મસાલે ભર્યા, પાપક બહુ તેજમાં તળ્યાં;
 મૂરી મોગરી કારેલા, ચીલગ ચતુરાઈએ સુધરેલા. ૬
 ટાંકો મેથીને બટાસા, કીધા કંટોળાંછે ખાસા;
 ભીંડા રાંજ તણાં સંભાર, મગ ચાગાની પુટી દાર. ૭
 ખુંદા કેળા કીસ મીસ દ્રાખ, દીધા રાઈતા ભણી ભાત
 વાજ વટાણા સુરણ સાર, ભાજ રતાણુને ગોવાર. ૮
 ભાત ભાતના ભજ્યાઘણાં રાખી નહીં તેમાં કાંઈમણાં
 ખુમણુ ઢોકરાં ખાટાં વળા, શેવ ગાંઠીઆને ગુજીછડાં. ૯
 મેસુ માલપુડા ખાસુંદી, સાટા સુતરફેણી સ્વાદી;
 ખરફી ચુરમુ કંસાર માથે ગરત ઘરા ઉધાર. ૧૦
 સાણુ શીરો બહુ સ્વાદુ, મગદળ ખુંદીનાછે લાડુ;
 અગન જલેથી મોન થાળ, પુટી કરીછે ભત બેચાર. ૧૧
 ગુલાબ બાંજુને સાકરીઆ, કીધા દુધપાક કેસરીઆ;
 હલવો હરખે કર્યો તમામ, પીસ્તા ચારોળી બદામ ૧૨
 પેડા ગેવર પુરણ પુરી, ખરફી કીધીછે બહુ રૂઢી;
 છુટી દાળ દુવરને કઢી, વગારેઆ મીઠામણુ વડી. ૧૩

ફીધા ગરત ગરાકેઠેલ, ફીધી દુધ સાકરની રેલ;
ભરાછે ગંગાજળનાં જરી, આપ્યા એલચી પાન

સોપારી. ૧૪

છુટા શાક પાન આચાર, કરતા વર્ણુવ લાગે વાર;
છુટા ભોજન સરવ સાર, ખાંધ્યા વેવાણે નોરધાર. ૧૫
છુટી જલ ભરીજે જરી, છુટા લવીંગ પાન સોપારી;
છુટા ઢીંચણીઆને પાટ, છુટી જનૈઆની વાટ. ૧૬
વિપ્ર સારસ્વત દયારામ, સુરજ દેવને કરી પ્રણામ;
છોડયો જીમણ હરખે કરી, મનવાંચછોત ફલઆપે હરી;
ખીર ખાંડ કટોરે નાંખી, છુટો જીમણ દીપક સાક્ષી.

જીમણ ૪ થું

લંબોદરને લાગું પાય, હંશ વાહની થાળે સહાય;
શુદ્ધીભુક્ષીના નાથજે તમે, એવા પ્રભુને પુજ્યા અમો. ૧
રીક્ષા સિદ્ધી પુત્રી જે તણી, આશ પુરજો સેવક તણી;
ક્ષેમ કુશળ જમાવજે તણાં, લક્ષ લાભમાં નથી કાંઈ
મણાં. ૨

ગણનાયકનો છે પરિવાર, સ્મરણ કરતાં આપે ફળચાર;
ધર્મ અર્થ કામને મોક્ષ, ઘડસ્થાશ્રમ તણોએ પક્ષ. ૩
અહસ્થાશ્રમ હંતમ કહેવાય, જેથી પ્રજાની વૃદ્ધિ થાય;
શીશુ જન્મ થયોછે જ્યારે, માતાપિતા હરખ્યાંછે ત્યારે. ૪
નામ કરણ કીધું કુલરીત, જેથી અધિક વાધિછે પ્રીત;
આઠ વરશનો બાલક થયો, હિપવીત ધારણ ત્યારે કર્યો. ૫

વિદ્યા અભ્યાસ કરવાને ગયો, ગુરૂ કૃપાથી વિદ્યા

ચાતિ ભણ્યો;

ન્યાય તર્કને અન્ય વિચાર, ચૌદ વિદ્યામાં થયો પસાર. ૬

ગુરૂ આજ્ઞાથી આવ્યો ઘેર, એટલે વર્ષ થયાં છે તેર;

માતપીતાએ વિચાર્યો મન, પુત્ર તણો તો કરવું લગન. ૭

બાકને તેડાવ્યું ઘેર, જોશી જાળે શમ્યક શેર;

પુત્ર તણો સંબંધ ત્યાં કરી, વેગે આવજો અત્રે વરી. ૮

પુરોહિત ચાહ્યા છે જ્યારે, ઉત્તમ શુકન થયાં છે ત્યારે;

સકૃત સુરભી સામે મલી, સનમાં જાણ્યું થાશે ભણી. ૯

એવું જાણી ચાહ્યા માહારાજ, આવ્યા શહેર તણે

દરવાજા;

પુરોહિતજીએ વિચાર્યો મન, ઉત્તમ કુલમાં કરવું લગન.

સમ જ્ઞાતિને આવ્યા ઘેર, જોશી બોલાવ્યા રૂડી પેર,

મધુર વાક્યો બ્રાહ્મણનાં સુણી, કન્યા માત હરખી ઘણી.

સગા સંબંધિ સૌ બોલાવ્યા, સંબંધ તો સૌને મન

લાવ્યાં;

કચ્છદેશમાં એક રૌત્ર કહેવાય, પાછડથી બે અક્ષર

જાય. ૧૨

*કચ્છ સુમરીરોહા-વામે કોટડા ગામની નજદીક કોરીકુબો
જો નામનો કુંગર છે તેના પાછળનો કુંબો શબ્દ કઢી નાંખતા કોરી
શબ્દ રહે છે અને સપ્ત પાંચ એટલે સાત ને પાંચ બાર-એટલે કોરી
બારીબી બારાઈ લે આવ્યાં.

પ્રથમના બે અક્ષર જોડ, પુરોહિતજી લઈ આવ્યા તેહ;
સમ પંચની સાથે જાણુ, કર મુખે એની ઓળખાણુ. ૧૩
તેરમો વિજન આગળ કરી, કાના માત્રે વાંચો ફરી;
એ વસ્તુ લઈ થાનાઈ, આવી આપીછે વધાઈ. ૧૪

ભિલય વેવાઈ મન મગન. બે બાલક જોઈ થયાં પ્રસન્ન;
વેવાઈ બે કરેછે વાત, આનંદમય તે વીતી રાત. ૧૫

સુરજ બિદય થયોછે જ્યારે, પુરોહિતજી બોલ્યોછે ત્યારે;
લાડકુડથી કરો વિવાહય, તેથી પૂરણમનો રથ થાય. ૧૬

ગોરદેવ ઘેર આવ્યાં વરી, વિવાની તૈયારી કરી;
પ્રથમ પુજ્યાછે ગણુરાય, માંડવાની તૈયારો થાય. ૧૭

પુંગીફલ દધિ દુરવા કુંભ, તેમાં રોપ્યા માણુક થભ;
તે દીનની જે આવી રાત્ર, કુલ રોતેથી કર્યા શાત્ર. ૧૮

નૌતમ વસ્ત્ર પેરાવ્યાં અંગે, ખાટે બેઠા અતિ ઉમંગે;
હુંજુ ગોરી બેઠાછે પાસ, તેથી વિદન થાયછે નાશ. ૧૯

સુકન જોઈને ચાલી જન, આવી ક્ષેત્રપાલને સ્થાન;
પુજા કરીને હરખેઆ મન, ત્યાંથી ચાલ્યા સર્વે જન. ૨૦

આવી પોતા નગર મોજર, સામૈયો ત્યાંછે તૈયાર;
વરરાજ અશ્વના અસવાર, મંગલગીત ગાયછે નાર. ૨૧

ઢોલ શરણાઈ ત્રાંશા તુરી, તેથી શોભા ઉત્તમ કરી;
રમણીક ચોકમાં આવ્યાં જ્યારે, ટીકો પ્રાણુ ભણ્યાં

ત્યારે. ૨૨

મધુપ્રકારથી પુરી આશ, વર આવ્યાંછે તોરણ પાસ;

પુ'ખેછે કન્યાની માત, શણુગાર સજ્યા નવને સાત. ૨૩
 મધીઆણી મોરત્રી છડી, કડશ રૂ ઘોને લાવ્યા ઘડી;
 આલમાલ ક'ઠે રોપાય, સપ્ત શકિતની પુજા થાય. ૨૪
 વરકન્યા ખેઠાછે આગળ, માતપંતા ખેઠાછે પાછળ;
 સાઠ અક્ષરનો ઊચ્ચાર થાય, વરને કન્યાદાન દેવાય. ૨૫
 આવી ખેઠા મંડપ માંહે, નવઅહની ત્યાં પુજા થાય;
 બાહ્યાણુ વેદ લણ્યાછે જ્યારે ફેરા ચાર ફરાવ્યાં ત્યારે. ૨૬
 થાનાઇ જાણી સાડંટાણું, આવી ફરાવ્યુંછે ફેલાણું;
 સપ્તપદી પરીપુરણુ કેવાઇ, લાગાલગમાં લીધા થાનાઇ.
 હેમપાત્રમાં લઇ કંસાર, સાસુ લઇ આવ્યાં નિરધાર;
 વરરાજા ખોલ્યાં તે વાર, વિ'જણું ઉતારી આપો ચાર. ૨૮
 ચાર મુકીને આવ્યાં બાર, ગયાં જન વાંસે તેણીવાર;
 શત વિતીને થઇ સવાર, છોડાવી ચેરો તેવાર. ૨૯
 જાની ખેઠા સરખી રીતે, સીરામણુ આપ્યુંછે પ્રીતે;
 વડી ખીચડી પાપડસાર, ઉપર ઘૂત તામડી ધાર. ૩૦
 સીરામણુ કરી પરવરેઆં, જાની મનમાં હરખીત થયાં;
 સાંજસમે ખોલાવ્યાં ફરી, આવ્યાં જાની વેગે કરી. ૩૧
 આવી ખેઠાં મંડપમાંય, નિરમલ જલથી હાથ ધોવાય;
 ચોંઠણીઆ આપેઆંછે ઘણાં, વેવાઇને ઘેર નથી કાંઇ મણાં
 પર સારા પાક સાર, તેનો સાંભળજો વિસ્તાર;
 મોનથાળને મેસુ પાક, સુરણુનાં પિરચ્યાં શાક. ૩૩
 સુતરફેણીને ઘેવર ઘણાં, બાણ ભીંડા ટાંકે ચણા;

બરફી ખાળ મોતીચુર, જાની જીમ્યાછે ભરપુર, ૩૪
 ગગન ગાંઠીઆ સેવું સાર, રાઈતાનોછે સ્વાદ અપાર;
 કવરી કેરીનું દાગોલ, વેવાણ બોલ્યા મીઠાં બોલ. ૩૫
 બંધન બાધ્યુંછે જે અમે, છુટા થઈને જીમજો તમે;
 સુની જાનીએ કર્યો વિચાર, બંધન છોડ્યુંછે તેવાર. ૩૬
 છુટા હેમથાલનાં અન્ન, છુટા છત્રીશ ભોજન;
 છુટા ઘેવરને ગુંદપાક, છુટા રાઈતા છત્રીશ શાક. ૩૭
 છુટા સાટા સારોસાર, છુટી ઘેવરને કંસાર;
 છુટા પાપડવડી કડી, છુટી છડીઆદાર ખીચડી. ૩૮
 છુટી બરફીને પકવાન, છુટી વરરાજાની જાન; તિ
 બંધન છોડી છુટાં થયાં, છુટા જાની જીમતાં થયાં. ૩૯
 મધુર બોલ બોલ્યાંછે જેહ, નામ કહું સાંભળજો તેહ;
 વિદ્યાવૃદ્ધનો ઉદમ જે તણું, તેથી મન હરખેછે ઘણું.
 વિપ્ર વલ્લભજી રોહાવાસ, પ્રભુ પુરજો સૌની આશ;
 ખીર ખાંડ કટોરે નાંખી, જીમણુ છુટો દીપક સાક્ષી.

શ્રીરામ ભજન ભારકર.

અલંકાર ૫ મું.

કુમરી.

રોહા નગરમેં દેવ ખીરાજે, રામચંદ્ર મન હારીરે;
 સુંદર દેવળ શિખર બંધ, મહિનિ જમીંદર સુખકારીરે.

સિંહાસન પે' નાથ બીરાજે, રઘુવર સાહેકારીરે.

રોહા નગરમેં. ૧

લક્ષ્મણ બ્રાત અતિ સોહ તહય, નિકટ છે સીતા ખ્યારીરે;

અગણીત ભકતો દરશણ કારણ, આવે ભાવ

સુભરીરે. રોહા. ૨

મત્સર મદ મોહ દંભ તજીને, વંદે જન જે સંભારીરે;

નિષ્કામ ભકિત જે જન ચાહે, તેના છે શ્રેયકારીરે

રોહા. ૩

નખશીખ સોભા રામ તમારી, વર્ણવાંઘચ્છા મારીરે;

જુદા પદથી કથન કરૂં છું દયારામ બલે હારીરે

રોહા. ૪

રાગ-કહ્યાણુ.

છો વિશ્વ અધિપતિ શ્રીરામચંદ્રજી,

રાક્ષસો સમી પડયા છે ધનુષ્ય બાણજી;

સીતારામજીવન સધાયાં, પંચવટી મોજર;

જોગી રૂપે ત્યાં રાવણ આવ્યો હૃદ્યા સીતાનાર.

છો વિશ્વ. ૧

ખરદુણુ જે રાક્ષસ હતા તેને જીધથી કીધા ઠાર;

કાન રૂપાવણુ કરીકદ રૂપે સુપણખાં જે નાર.

છો વિશ્વ. ૨

સીતા સોધન કરવા ચાહયા શ્રી હરી લક્ષ્મણ સાથ,

હનુમાનજી આવી મહ્યા ત્યાં માહા બલ પવન કુમાર;
છો વિશ્વ. ૩

જુદ્ધપતી બે લેગા મહ્યા વાનર રીંછ અપાર,
તેમાં સૌથી સુગ્રાવ મોટો શ્રેજ તણો સરદાર
છો વિશ્વ. ૪

સમુદ્ર ઉપરપાંજ બાંધી સન્યા ઉતારી પાર;
લંકામાં રાવણને માર્યો કહે ભટ મુરજી દાસ.
છો વિશ્વ. ૫

પંદર તીથીઓ.

સખી પડવે તે પંથે ચાલ્યારે, માહાવનનાં તે મારગ
આલ્યારે;
સાથે સીતાને લક્ષ્મણ વીર, રઘુપતિ રામ રૂઢેઆમાં
રેભેરે. ૧

સખી બીજે મઢીમાં બીરાજેરે, જેવા નહીયો તણા
નીર ગાજેરે;

રામ મેઝી ગયાં રૂડો રાજ. રઘુપતિરામ ૨

સખી ત્રીજે તે વન આડીરે, દશફળ મગાવ્યાછે દાડીરે;
સારી સોભે સીતાજીની વાડી. રઘુપતિરામ ૩

સખી ચોથે કેવડીઓ બેકેરે, કુલ્યા ફલને મોગરો મેકેરે;
એવી લીલી લતાઓ બેકેરે. રઘુપતિરામ ૪

સખી પંચમે પોપટ પાળ્યોરે, પાંખ લીલીને કાંઠલો
કાળોરે;

રામનામ ભણુતો ભાળ્યોરે. રઘુપતિરામ૦ ૫
 સખી છઠે છેતરવાને આળ્યોરે, કુડો કપટી રાવણ
 સાથે આળ્યોરે;
 બે મુખનો મરગ બનાવ્યો. રઘુપતિરામ૦ ૬
 સખી સાતમે શ્રીહરી સમર્યોરે, વાડી ભેડો ઉડાડ્યા
 ભમરારે;
 રૂપ સાહીને ઊપાડ્યા હમરા. રઘુપતિ૦ ૭
 સખી આઠમે એને નિહાર્યોરે, ધનુષ ધારીને મૃગલો
 માર્યોરે;
 મૃગ મરતી વખતે પુકાર્યો. રઘુપતિરામ૦ ૮
 સખી નોમે તે નાંખ્યો તીરેરે, જઈ લાગ્યો મૃગતે શરીરે;
 ધાળે ધાળે લક્ષ્મણ વીર. રઘુપતિરામ૦ ૯
 સખી દશમે કહે લક્ષ્મણુનેરે, બેલી વીરો બોલાવે
 તમનેરે;
 આડી આણુ દીધિછે અમને. રઘુપતિ૦ ૧૦
 સખી એકાદશી અપવાશીરે, લપટ લેવાનો લાગ
 તપાસીરે;
 રાવણુ સીતાને લઇગયો નાસી. રઘુપતિરામ૦ ૧૧
 સખી બારસે હનુમાન બળીયારે, ઠેકી સમુદ્ર પાર
 નીકળ્યારે;
 જઈ જોગ માયાને મળીયા. રઘુપતિરામ૦ ૧૨

સખી તેરસે ત્રાંખાણુ વાગેરે, હાંક હનુમાન ફેરી વાગેરે;
 લાય લાંકાના ગદમાં લાગે. રઘુપાત૦ ૧૩
 સખી ચતુદશે ચીત વિચારીરે, ફોજ વાંદરની રચી
 સારીરે;
 રામે રાવણને નાંખ્યો મારી. રઘુપતિ૦ ૧૪
 સખી પુનમે પ્રભુજી આભ્યારે, ચાર સુખી મુતેડે
 વધાભ્યારે;
 માતા કૌશલ્યાને મન ભાભ્યા. રઘુપતિ૦ ૧૫

ભ્યારે રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી વનવાસ ચાલ્યા
 ત્યારે સીતાજીએ કહ્યું કે હું પણ સાથે
 ચાલીશ, તે સમય રામચંદ્રજીએ કહ્યું
 કે, તમે પિત્તર ભર્યો અથવા
 અહીં રહો તે વિષેનું ધોળ.

રામ લક્ષ્મણ વન સીધાવતાં,
 સતી સીતાને આવતાં સાથ, કહે રઘૂનાથ, પધારો
 પ્રિયખારી.

નહિં તો અહીં રહો સાસરના રાજમાં,
 હેતે હળીમળી સંગાથ, નહિંતો ભેડી હાથ. ૫૦ ૧
 અમે વસતીમાં નહિ વસીએ વિનતા,
 અમે કરશું જઈ વનવાસ, તમે પામે ત્રાસ. ૫૫૦ ૨

સાથે રથકે થોડું નહિ રાખીએ,
 નહિ રાખીએ દાસીકે દાસ, કોઈ અમ પાસ. ૫૦ ૩
 તમે કોશનો પંથ કીધો નથી,
 ચરણ ચાલવાથી પામો ત્રાસ, લીંટી ખેંચો નાક. ૫૦ ૪
 અમે વનફળ ખાઈ ખુશીમાં રહેશું,
 કોઈ દિવસ તો શાક, વિના લુણ પાક. ૫૦ ૫
 વનમાં નથો મંદિર માળીયાં,
 નથી પહોડવા કાજ પલંગ, રંગીત નવ રંગ. ૫૦ ૬
 કરશુ ઘાશ કે પાનની ઝુપડી,
 સુવા સાથ રોતે ખુચ અંગ, એમાં શો ઉમંગ. ૫૦ ૭
 વનમાં હીરનાં ચીર તો નહી મળે,
 વનમાં નહિ મળે ફરતા કુલેલ, કે તેલ ધુપેલ. ૫૦ ૮
 વનમાં નહિ મળે શાણી સાહેલીયો,
 કરશે કે સંગે ખાંતથી ખેલ, ઉમંગ ભરેલ. ૫૦ ૯
 ઉણુકાળે વાશે ઊના વાયરા,
 એવું દેખીને થાશે ઉદાસ, જ્યારે જોઈ માસ. ૫૦ ૧૦
 વરસસે મેઘને ઝળકશે વીજળી,
 તેવે ટાણે તો તરૂ તળે વાસ, નહિ છત્ર પાસ. ૫૦ ૧૧
 વનમાં ઘાતકી રહેછે રાક્ષણુ ઘણાં,
 ચારે તરફ ફરે બહુ ચોર, જેનું ઘણું જોર. ૫૦ ૧૨
 વનમાં વાઘ વરૂને વાંદર જેવાં,
 ઘણાં વિચરે જનાવર ઘોર, બચે નહિ ઢોર. ૫૦ ૧૩

મોટા પરવત દેખીને માનવી,
 તેને નજરે જોયા નહિ જાય, દીઠે ખાવા ધાય. ૫૦ ૧૪
 તમે રાજકન્યા કાયા કોમળી,
 વનવાસનાં દુઃખ ન વેઠાય, કાયા કરમાય. ૫૦ ૧૫
 ઘરમાં અંધારૂં દેખી ડરો છાણું,
 નથી નિસર્થા કદી ઘર બાર, છો નાજીક નાર. ૫૦ ૧૬
 તમે છોટી ઉમર વર્ષ સોળનાં,
 નથી સંકટ વેઠ્યા લગાર, તમે કોઈ વાર. ૫૦ ૧૭
 પરણી આવીને પીયર ગયાં નથી,
 તમને મલ્લવાને ઇચ્છેછે ગાય, ચોપે ચીતરાય. ૫૦ ૧૮
 રાજા જનકજી તમને જખે ઘણું,
 તેના સંદેશા આવે સદાય, તેડાં પાછા જાય. ૫૦ ૧૯
 ભાતભાતનાં ભોજન ભાવતાં,
 તમને મોકલશે મહિપાળ, પુરાવીને થાલ. ૫૦ ૨૦
 તમે મનને વિશે શંકાય નવ રાખશો,
 લેશું સ્નેહ તમારી સંભાળ, ત્યારે તત્કાળ. ૫૦ ૨૧
 રૂડી મીથીલાપુરી મનમાનતી,
 તેમાં પામશો પરમ વિરામ, છે આપનું ગામ. ૫૦ ૨૨
 જોરી તમને ગમે તેમ હું કહું,
 એમ હલપતરામનો શ્યામ, કહે રાજરામ. ૫૦ ૨૩

પછી સીતાજી બોલ્યા તેનું ધોળ.

રાગ જોગ.

એવું સાંભળી સીતાજી કહે,
 સુણો સુંદર શ્યામ સુજાણુ, પ્યારા મારા પ્રાણુ,
 સાથે રાખો સ્નેહથી.

જુદા પડવાની વાત વાઢા કહેા,
 તેતો બોલ લાગે તીખા બાણુ. રઘુકુળ લાણુ. સાથે ૧

સ્વામી જ્યાં તમે ત્યાં ઘર માહરૂં,

તમથી વેગળી તે પરોશ, હું શું જાણું હમેશા. સાં ૨

તમે જોગીનો વેશ જો ધારશો,

તો હું જોગણુનું ધરૂં વેશ, જટા કરૂં કેશ. સાં ૩

સ્વામી તમેરે સુખી તો સુખ માહરે,

તમે દુખમાં તો દુખ માહરે દેહ, એમાં શું સંદેહ. ૪

જે કોઇ પરણ્યા પછી રહે પીઞ્ઞરમાં,

અવતાર બળો ધીક એહ, સુવા જેવી તેહ. સાં ૫

સ્વામી તમ વિના મિંદરને માળીઆ,

ભાસે પરવત, મોટા સમાન, વસ્તીતો વેરાન. સાં ૬

મહા વનમાં ભરી વસ્તી ભાસશે,

જ્યારે પામીશ દરશન દાન, કૃપા નીધાન. સાં ૭

સાસુ સસરાને માતપીતા સહ,

બલે છવો કરો રૂડા કાજ, મને મહારાજ. સાં ૮

સ્વામી શું કરું ભાઈ ભોળાધને,
 સ્વામી શું કરું સૈયર સમાજ, કેનું નથી કાજ. સાં ૬
 સાચુ સગપણ જગમાં સ્વામી તણું,
 બીજો સ્વારથી સઘળો સંસાર, કુટુંબ પરિવાર. સાં ૭
 મારા લાડ પાલણુ તપે લાલની,
 બીજો નથી આંસુનો ધુનાર, કે એકે આધાર, સાં ૧૧
 કાયા પ્રાણુથકી જો જુદી રહે,
 તોહું તમથી જુદી પડી છેક, જીવું તજી ટેક. સાં ૧૨
 જો કોઈ જળથી જુદી પાડી માછલી,
 રાખો દુધમાં કરી વિવેક, જીવે પળ એક. સાં ૧૩
 તમે સુખના સાગર રહો વેગળા,
 પછી શું કરું રાજને પાટ, હવેલીનાં ઠાઠ. સાં ૧૪
 મને હીરનાં ચીર ગમે નહીં,
 મને નગમે ઘરેણાનાં ઘાટ, મટાડો ઉચાટ. સાં ૧૫
 હુંતો તમને હીઠે થાગિં દેખતી,
 અણુહીઠે તો આંધળી લીત, જનમની એ રીત. સાં ૧૬
 મેંતો સ્નેહ તોડ્યો સહુ લોકથી,
 બાંધિ તમ સાથે પુરણ પ્રીત, ચોરાયું છે ચીતં સાં ૧૭
 જમવું જીવન તમથી જુદા પડી,
 હોય વિધવિધના પકવાન, તે વીખના નીશાન. સાં ૧૮
 કરીએ ભોજન તમ સંગે ભાવથી,
 હોય કેવળ શાકકે પાન, તે મેવા સમાન. સાં ૧૯

પડશે તડકાનો તાપ વૈશાખમાં,
 તેતો જાણીશ ચંદ્ર પ્રકાશ, રહી તમ પાશ. સાં ૨૦
 મુજને મેલીને જો પંથ પધારશે,
 આવી મળવાની ન ધરશે આશ, નિશ્ચયે 'પામું' નાશ.
 કરતી વાત ઢળી પળી ધરણીએ,
 નારી જનકી થઈને નિરાશ, કહે લેતી શ્વાસ. સાં ૨૨
 દયા કરી દેવ દલપતરામને,
 સતી સીતાને દેખી ઉદાસ, જતાં વનવાસ. સાં ૨૩

શ્રીરામચંદ્રજીએ સીતાજીને કાગળ લખ્યો તેનું ધોળ.

મામેશં મોધામુદનું-એ રાગ.

સ્વસ્તિ શ્રીપુરી લંકા સોહામણી,
 જ્યાં રાજછે જનક કુંવરી, પ્રીતમે લખે પ્યારીને. ૧
 ગોરી દેવના જોગે જુદા પડયા,
 પણ પ્રાણ મારા તુજ પાશ, પ્રીતમે લખે પ્યારીને;
 ખેસું બાગબગીચે કે બંગલે,
 રહું તમ વિના અધિક ઉદાસ, પ્રીતમે લખે પ્યાં ૨
 તારો સ્નેહ ઘડીએ ઘડી સાંભળ,
 તારો ભાવ બુલ્યો કેમ જાય, પ્રીતમે લખે પ્યારીને;
 તારા હેતથી હૈદુ' ભરાય છે,
 તેતો લેખણથી ન લખાય, પ્રીતમે લખે પ્યારીને. ૩

મારે અરથે તપે ખાળાપણુ થકી,
 તજ્યો સઘળો પીયર પરિવાર, પ્રીતમ લખે પ્યારીને;
 મારાં લેશ વચન નહીં લોપીયાં,
 નથી કોપીયા કહિયે લગાર, પ્રીતમ લખે પ્યારીને. ૪
 તારી નમૃતા અમૃતથી ગળી,
 વળી શૈલીતો શાંત સ્વભાવ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને;
 જેથી મનની ઉદાસી તુર્ત મટે,
 તારા બોલનો એવો બનાવ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને. ૫
 ગોરા દે તારા ગુણુ કેમ વીસરે,
 કેમ વિસરે વાલમ ભર્યા વેણુ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને;
 હેતે હસતુ વદન તારું વીનતા,
 મારા નીરખવા તલખેછે નેણુ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને. ૬
 દિવશે તુજ વિના દિલમાં ગોઠે નહિ,
 પીવું પાણી કે જમવું અનાજ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને;
 રાતે રોઈને આંખ્યો રાતી થઈ,
 લોક પુછે તો આવે લાજ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને. ૭
 ગોરી મનમાં ધિરજ ધરી રાખવી,
 કાલે ભાગશે ભવના વિયોગ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને;
 જેથી રીઝે આપણુને જગતપતી,
 એવો અહોનીશ કરવો ઉદ્યોગ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને. ૮
 જે જે વૃદ્ધ વાળોંશીઆ શુદ્ધ,
 તેને પ્રીતેથી કહેજે પ્રણામ, પ્રીતમ લખે પ્યારીને;

વિલિપણુ મારા મિત્ર પવિત્રને,
 કહેજો જરૂરનું હોય જો કામ, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને. ૬
 જોઈતી વસ્તુ જરૂર મગાવજો,
 કરી વાતે સુખશો તન ન, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને;
 કાલે દેખીશું દિવસ આનંદના,
 જશે વિસરી દુઃખ ભર્યા હન, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને. ૧૦
 જે જે પ્યારી તમારી સાહેલીઓ,
 તેને પણ મારા કહેજો જીહાર, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને;
 સાસુ સસરાની આશીષે સુંદરી,
 મળશું ભામનીને ભરતાર, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને. ૧૧
 વધે સ્નેહને સંપ સુજન સાથે,
 તેથી તનમન રાખજો દેવ, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને;
 અમે થોડી અવધે હવે આવશું,
 એમ દહપતરામનો દેવ, પ્રીતમ હાથે પ્યારીને. ૧૨

સીતાજીએ રામચંદ્રજીને કાગળ લખ્યો તેનું ઘોળ.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

સ્વસ્તિશ્રી શુભસ્થાન સોહામણું,
 જ્યાં રાને સદા રઘુનાથ, કાગલ હાથે કામની;
 હાથે લંકા થકી સીતા સુંદરી,
 હોતે વહે જોડી જોડે લાય.

કાગળ ૧

- પત્ર આવ્યો તમારો પ્રીતે ભર્યો,
વહાણા વાંચી થયો વિશ્રામ. કાગળ૦ ૨
- પણુ જીવન તમથી જીવ્યા પડે,
ઘણા દીવરા થયાં ઘન શામ કાગળ૦ ૩
- માટે મળવાને મન અકળાયછે,
ઘડી એક તે જીગ જેવી જાય. કાગળ૦
- મારા નેણનાં નીરથી નાથજી,
મુતા રજનીમાં સેજ ભાંજાય. કાગળ૦ ૪
- ઘેર ચાલો હવે તોં ઘણી થઈ,
નહીતો જીવડો જશે જરૂર. કાગળ૦
- દૈવે પાંખો આપી હોય પીંડમાં,
હઠી આવું દેશાવર દુર. કાગળ૦ ૫
- વાણા નિત્ય નવી વારતા વાંચીએ,
જેથી પામીએ પુરો પ્રમોદ. કાગળ૦
- ચતુરાઈના ઓજ હું ચાલવું.
આવો વિધાના કરીએ વિનોદ. કાગળ૦ ૬
- તાંબા કુંડી ઊંડી રૂડો ઓપતી,
ભાવે ભરૂં મહિ નીરમ માનીર. કાગળ૦
- બેસો બાબઠે ચડો મારા ચોકમાં,
સ્વામી નવરાવું ચોળી શરીર. કાગળ૦ ૭
- કરૂં સરસ રસોઈ રૂડી રીતથી,
પ્રીતે પીરશીને બેસું હું પાસ. કાગળ૦

- એવા દિવસ તે ક્યારે દેખાડશે,
ક્યારે અંદરની પુરશે આશ. કાગળ૦ ૮
- સ્વામી તમ વિના પીઅરને સાસરું,
સુનો લાગે સઘળો સંસાર. કાગળ૦
- મારા માથાથી મોંઘા પ્રભુ તમે,
મારા આતમાના છો આધાર. કાગળ૦ ૯
- આપે પરવના દીન સુખ સરવને,
હુંતો શોકે ઉઠાસી સદાય. કાગળ૦
- ગાળે મેઘને દમકે જો દામની,
આખી જામની જપ ન થાય. કાગળ૦ ૧૦
- હુંતો સુની દેખું સુખ સેજડી,
ખાલી મોંદર ખાવાને ધાય. કાગળ૦
- ભરી વસતી ઉજડ જેવી ભાસેછે,
એક તમ વિના ત્રીભુવન રાય. કાગળ૦ ૧૧
- વાલાહું તમને કેન વિસરી,
કેમ વિસરીયું દાદાનું વતન. કાગળ૦
- પત્ર વાંચીને વહેલા પધારજો,
સ્વામી શરિરના કરજો જતન. કાગળ૦ ૧૨
- કોઈને દુખીઆ દેખીને દુઃખ પામતા,
તેવી નાથ તમારી છે ટેવ. કાગળ૦
- આવે અવસરે કેમ કઠણ થયાં,
ભમે હલપતરામનાં હેવ. કાગળ૦ ૧૩

રાગ-દિ ડી.

અરજ રામચંદ્ર સુનીલ્યો હમારીરે,
તે માટે, કહુ છું સ્વામી અંતરજામી, પુર્વ મિત્રી
પ્યારારે. પારારે૦

કદાચિત કોટી જતન ભવન માંડી રાખો,
તમવિન પ્રાણુ છીનદે ત્યાગી નાએખું (તે માટે)
પ્રાણુનાથ, ક્ષીયો સાથ, યહિવાત ધારી ધારીરે. અ. ૧
પંથ કરત થકોત હોત ચરણુ કમલ આપું,
જલ પાન ફલ ફલ કુલકંઠ મુલ આપું, (તે માટે)
છુંરે દાશી, ચરણુવા વાળી, કંકરી તમારીરે,
મારીરે. અરજ૦ ૨

નિસીચર વનમાંડી રહત બલવાના,
તમ વિના ચિતવે કોન, કડગા નિધાન; (તે માટે)
અગ્નિ સંગ રંગપ તંગુ, નિજ દેહ બારી બારીરે. અ. ૩
નિસીચર વનમાંડી, રહત ત્યહિ દુખ ટારો;
ખર ઇદુસેન વ્યાધિ તિસરા સાંભળો (તે માટે)
સિવરી નારી, તમે ઓધારા, પારમેઉ કારી કારીરે.

અરજ૦ ૪

બ્રહ્મા ઇંદ્ર દેવ વચન તમહિંજ દિનહારે,
મોહ લેકર સંગ નાથ. સાથ, સાહે કિન્હાં, (તે માટે)
દે ત્યાં મારી, અસુર સહારી, દેવતા સુખકારી, કારીરે.
અરજ૦ ૫

વિભિષણને દિયો રાજ સિંધુ પાંજ બાધો;
 જાન કીકું લીયો સંગ, કરત જોશી લાધો;
 ત માટે રાવણ મારો, સીતા વારી, જસ તારણ તારો
 તારીરે અરજ ૦ ૬

દોહરો *

શ્રી રઘુનાથ કૃપા કરી,
 રાંખો મુજ શાર હાથ;
 મહ મમતાને મુકવા,
 ચાંદુ ચરણ ગુજ નાથ.
 દ્રષ્ટી દરશન કારણે,
 જીવ બહુ લલ ચાય;
 સમરણ આપો તમ તણે,
 તરવા ભવ જલ થાય.

ભાકિત-ભૂષણ.

અલંકાર ૬ કું.

શ્રી ભકતશિરોમણી પ્રહલાદજીની પાઠ.
 પ્રથમ નારદમુનીરે હરી હરી, સાંભળજે નરસંગરે
 હરી હરી;

* આ દોહરાની દરેક લટીઓ પહેલા અક્ષરની ઉભી લાઠી વાંચતાં શ્રી રામચંદ્રજી સવ, જોમ વાંચાશે.

પ્રજ્ઞાજી નાથને બજીએરે હરી હરી, પાપ તે સર્વે
 તજીએરે હરી હરી.
 પાપ મેલેયા પરભરીરે હરી હરી, પ્રહલાદ વગાડી
 તાડારે હરી હરી.
 પાંચ વરશનું બાલરે હરી હરી, નિશાળે બાણુવાને
 જાયેરે હરી હરી.
 નિશાળીઆ સર્વે જાણેરે હરી હરી, લાગે આ પ્રહ-
 લાદજીને પાયરે હરી હરી.
 નિશાળીઆ સરવે ગોપીરે હરી હરી, છાપા તીલક
 શાર ટોપીરે હરી હરી.
 નિશાળીએ શ'ખકું કયોરે હરી હરી, પાટીને ખડીયું
 સુકયુંરે હરી હરી.
 શામા મલ્યા રામ ગોરરે હરી હરી, હૃદયમાં તુલસીને
 હારરે હરી હરી.
 સુકયા કુંટળ પરીવારરે હરી હરી, મિથ્યાઆ સંસાર-
 રે હરી હરી.
 જોખણુવતી વાલીરે હરી હરી, લોક જાણે પ્યારીરે
 હરી હરી.
 જીવ જાણે ધન જોડયુંરે હરી હરી, ન જાણે આયુષ્ય
 થોડીરે હરી હરી.
 નાન પણુમાં હરી બજીએરે હરી હરી, મોહને માયા
 તજીએરે હરી હરી.

વૃદ્ધ વ્યવસ્થામાં સમરણુ કરોએરે હરી હરી, અધ-
 વચ બાવ્યો મરણુરે હરી હરી.
 મરીને નષ્ટે અવતર સુરે હરી હરી, મિથ્યા આ
 સંસારરે હરી હરી.
 દોહલો છે જનનીનો પ્રેમરે હરી હરી, કમે તે કોણે
 સુખે લધુરે હરી હરી.
 જેવું છે મસ્તક ઉધેરે હરી હરી, તેમાં તે કોણ
 છોડાવેરે હરી હરી.
 માથે છે મરણુની ઘાતરે હરી હરી, તેમાંથી નાથ
 છોડાવેરે હરી હરી.
 બાકત વિના સુખ કયાથીરે હરી હરી, નિશાળીઆ
 સરવે જાણેરે હરી હરી.
 ગુરૂ મન વિચારોરે હરી હરી, છે પાસે પણ ન્યા-
 રોરે હરી હરી.
 ગુરૂ કુપમાં તે હરેરે હરી હરી, ટોપીને માલા
 પેરોરે હરી.
 આંગળી લગાડ્યા પ્રહલાદરે હરી હરી, ચાલે આરાએરે
 ધોવારે હરી હરી.
 રાએળ તમારો બાલરે હરી હરી, બાણે છે આરપં
 પારરે હરી હરી.
 ખોળેએ સાળયો બાલરે હરી હરી, શું બાણી આવ્યો
 મોરાતનરે હરી હરી.

પીતાજી તુમ પ્રતાપરે હરી હરી, હું ભણી આળ્યો.

રામકૃષ્ણરે હરી હરી.

તેને તુંમલ જ મોરાતનરે હરી હરી, સોં પુરાજને

પાટરે હરી હરી.

રાજેન સીજે મોરાકાજરે હરી હરી, મુને ભજવો.

શ્રીમાહારાજરે હરી હરી.

ભોંએ પછાડયો બાહરે હરી હરી, રાણીજી નિશરેઆ

ઘર બારે હરી હરી.

બરેઓ તમારો સ્વભાવરે હરી હરી, બાહક ન જાણે

પડી હડીરે હરી હરી.

બાહકની બુદ્ધિ થોડીરે હરી હરી, બાહક ન જાણે

ઉઠી પેરીરે હરી હરી.

નથી બુદ્ધિએની થોડીરે હરી હરી, માથે આયોએનો

કાઢરે હરી હરી.

માતાજી લીડે જલ્લી બાથરે હરી હરી, પુત્ર છો પ્રાણુજી-

વનરે હરી હરી.

પુત્ર છો હેકાહેકરે હરી હરી, હરી બળેઆની મેલો

ટેકરે હરી હરી.

ઘેલા થયાં મોરી માતરે હરી હરી, છાના તે સમરણુ

કેમ થાયરે હરી હરી.

સુરજ છાબડે ન ઢંકાયરે હરી હરી, અખીએ અઢીઠ

થાયરે હરી હરી.

પરવતે પછાડયોંરે હરી હરી, અગ્નીએ જલાવોરે
 હરી હરી.
 જલમાંએ જપલાવોરે હરી હરી, અંધપ આવીને ગાળુ-
 ચોરે હરી હરી.
 અપસરા આવીને નાખ્યુરે હરી હરી, ધરણીએ નેત્રજ
 ધરેયારે હરી હરી.
 બોડયા જે નરસંગરે હરી હરી, ગોવાળીઆ સરવે આવે-
 આરે હરી હરી.
 સફલ તમારો કાજરે હરી હરી, પીતાળુએ તેડાવ્યોરે
 હરી હરી.
 કીંઆ તમારો નાથરે હરી હરી, તોમે ન મુમે મોરો
 નાથરે હરી હરી.
 સઘળી સભા મોરો નાથરે હરી હરી, થંભ તપ્યો
 અપારરે હરી હરી.
 નાખ્યો પ્રલાદજી લાથરે હરી હરી, ત્યાંકને બીતુ
 બાલરે હરી હરી.
 ચલાવી કીડીની હારરે હરી હરી, બીણો બલધ હારરે
 હરી હરી.
 થંભ કુટ્યો ભડકેરે હરી હરી, પ્રગટયા જે નરસંગરે
 હરી હરી.
 આસન વારી બેઠા ભૂપરે હરી હરી, કલોટે કલકડેરે
 હરી હરી.

નલોઢે ન લકડેરે હરી હરી, કહીન કરાતરે હરી હરી.
 નહીન કરાતરે હરી હરી, કમંજ કેખારે હરી હરી.
 નમેજન ખારે હરી હરી, સ્વામી સુખ સખ કાલરે
 હરી હરી,
 હરી ખેઠા હાર પેરીરે હરી હરી, લક્ષ્મીજી આવો મોરી
 માતરે હરી હરી.
 કેમરો જાવું તારો નાથરે હરી હરી, તમારાં ઉપર માતા
 મોટીરે હરી હરી.
 વરશ થયાં વિશુભરે હરી હરી, હરે પુરો મારી આશરે
 હરી હરી.
 ખોળે ખેસાડીઓ દાશરે હરી હરી, હવે પુરૂંતારી
 આશરે હરી હરી.
 ખોળે ખેસાડયું ખાલરે હરી હરી, હું તારા ચરણનો
 દાશરે હરી હરી.
 ગાઓ શીખેને સુણે સાંભળેરે હરી હરી, તેને તે વૈકુંઠ
 વાસરે હરી હરી.
 ગાઓ શ્રી પ્રહ્લનંદ ભટરે હરી હરી, તેના તે વૈકુંઠ
 વાસરે હરી હરી.

ધનાશ્રી.

ભક્તિ થકી વશ થાય, દયાનિધિ ભક્તિ થકી વશ થાય.
 ભવ ભંજનની ભક્તિ કર્યાથી, જન્મ મરણ ભય ભય.

૬૫૦ ૧

વિધાનિધિ મોટા મુની છોડી, પશુગજ માટે ધાય,
દુયોધન ભોજન તણ, રૂચીથી શાક વિદુર ઘર ખાય.

દયા ૦ ૨

જેના મુખ પ્રસાદ કણુ સારૂ, બ્રહ્મદિક લલચાય;
શુદ્ર સ્ત્રી ભિલ્લીના ખોરો, લેતાતેન લળાય. દયા. ૩
જે પર છત્ર ધરે પ્રેમથી, અમર છત્રપતિ રાય,
તે ગિરિછત્ર ધરી સ્થિર કરમાં, ભજે ગોપને ગાય.

દયા ૦ ૪

વિધિ શિવ શેષ અશેષ વેદમાં, જેના દાસ કહાય;
અણુ વાણે પદ દુપદ સુતાના, દાસખની તે જાય.

દયા. ૫

વિદ્યા વૈભવ વિવિધ વચન બળ, કોઈ થકી ન રીઝાય;
ગોવરધન પ્રભુ પ્રેમ બંધનથી, દીન બંધુ બંધાય.

દયા ૦ ૬

રામ-કુમરી,

ભકિત સદા હે પ્રભુકી-ટેક.

અવણુ ભકિત પરીક્ષત નેકીની, સપ્તઃકીવસ બહુ પ્યાર
પ્રભુ. ૧

કીરતન જે ભકિત હે દુણ, શદ ઉપદેશ વિચાર. પ્ર. ૨
રોફીની શુકદેવ ભાગવત, વ્યાખ્યા બહુ વિશ તાર.

પ્રભુ. ૩

જો પ્રભુ પુરણ ઘટ ઘટશમરથ, સચીત સરવા ધાર.

પ્રભુ. ૪

અસુર સુનું પ્રહલાદ સમરણ કરી, કીનો નીજ ઉધાર.

પ્રભુ. ૫

લક્ષ્મીને પ્રભુ પદકે સેવન.કીનો વિવિધ પ્રકાર પ્ર. ૬
પુજન પ્રભુકો પૃથુને કીનો, અકુર વંદન અપાર. પ્ર. ૭
દાશ ભકિત હનુમાન કરી શુભ, તન મન રહીત વિચાર,

પ્રભુ. ૮

સખા ભકિત અરજીનકી અતિશય, પ્રભુશો એકાકાર.

પ્રભુ. ૯

સરવ સમરપણ બહીને કીનો, ભુધર દેહા ગાર. પ્ર. ૧૦
મહવન જન પ્રભુકો પહ્યાની, હો ગયે સુકતા હાર.

પ્રભુ. ૧૧

યહકૃણુ કહતે જય કૃણુ જ્ઞાનકો, સાધન સુકિત પુકાર.

પ્રભુ. ૧૨

રાગ-એજ,

ગોવિંદ નામકો આધાર, પ્યારેન રમણ લે વારંવાર.

ગો. ટેક.

પિપા ઓર મુદામા તારે, જન નરસિંહાકે પ્રભુ

હારજ સારે;

થામ ફાડ પ્રહલાદ ઊગારે, ધરી નરસિંહ અવતાર.

ગોવિંદ. ૧

દ્રૌપદી સતીકો ચીર બઢાયો, દુષાસનકો પ્રભુ માન
હટાયો;

ગજકો કાજ પ્રભુજી પધારે, છાંડ ગરૂડ અશવાર. ૨
દુર્યોધનકા મેવા ત્યાગે, ભક્ત વિદુર ઘર ભાજી પાઈ;
સૈન ભક્તકા સંસા મટાયા, નાઈ ભયે મોરાર. ગોઁઝ
ગોવિંદ નામ સદા સુખદાઈ, જીન સમર્યોતિ નહી
ગતી પાઈ;

શ્રી ભટ પ્રભુજી કાહે ચતુરાઈ, મહિમા અપરંપાર. ૪
રાગ-હમરી.

દેવ કરે શો હો, ઓર નહી—ટેક.

દશરથ કૈકઈ વશ હોયકર, રામ બીના બહુ રોય.
ઓર૦ ૧

દશરથને જળ દેહ તજ્યો તબ, પાસ પુત્ર નહી કોય. ૨
રામચંદ્ર ઓર સીતા લછમન, બનમે બીચરત હોય. ૩
માયા મૃગમે મોહીત હોકર, સીતા દેવી બોય. ઓર૦ ૪
જનપુત્રા ઓર રામ પ્રીયાશો, રાવણુકે બન રોય. ૫
પાંડુ પુત્ર કુંતા દુપદીનકો, દુઃખમે દીયે દુબોય. ૬
રાજ ગયો બનમે બીચરત નીત, સુખ રંચક નહી
હોય. ઓર૦ ૭

નળ દમયંતી હરીચંદ્રકો, જાનંત હૈ સખ કોય. ૮
રોગી જીવત મરત નિરોગી, ઉલટ સુલટ સખ જોય. ૧૦

કૃષ્ણ ગયે વસુદેવ દેવકી, વધ રહે ગયે હોય. ઓ. ૧૧
કૃષ્ણ ભળે જયકૃષ્ણ પીછાનકે, તાબીન સુખ નહિ
કોય. ઓ. ૨૦ ૧૨

૫૬.

હયાધરમ નહિ મનમે, સુખડા કયા દેખો દરપણમે. ટેક
જળલગ કુલ રહે કુલવાડી, બાસ રહે નિજ કુલમે;
એકદિન એસી હોજવેંગી, ધુલ ઉડેંગી તનમે. મુ. ૧
ચુવાચંદન અખીર અગરજ, શોભે ગોરે તનમે;
ધન જોખન ઢોંગરકા પાની, ઢલ જવેગા ખનમે. મુ. ૨
નદી ગેરી હરીનાવ પુરાની, ઉતરે ચાહે સંગમે;
ગુરુસુખ હોય સો પાર ઉતરે, નગરા ડુબે ઊનમે. મુ. ૩
કવડી કવડી માયા ભડી, સુરત રહી નિજ ધનમે;
દસ દરવાજે ઘેર લીચે જળ, રહી ગધ મનકી મનમે. ૪
પગીઆ બાંધે પગ પવારે, તળ ભુલા ભુલનમે;
કહે કખીરા સુનબાઈ સાધુ, એ કયા લપટ રહે મનમે. ૫
જીવને શિખામણ.

(હરે અંજનીનાં જયા હનુમાન રે સમરં બજરંગી-એ રાગ.)

હરે જીવ જોને અભાગીઆ જાગીરે, ઊંઘ તુને કેમ આવે;
તારા બાર ઊપર બેરખી વાગીરે, ઊંઘ તુને કેમ. ૧
તારી કાપણુમાં લાહય હવે લાગીરે, ઊંઘ તુને કેમ. ૨
સાખી.

હરે કાલા હતા ત્યારે કાંઈ ન સમજ્યો, મોહમાયામાં
રહ્યો મોહી;

ધોરા આવ્યા ત્યારે ધ્રુજવાને લાગ્યો,
તારી કાયા ગઈ છે ભાંગીરે. ઊંઘ તુને કેમ આવે ૩
સાખી.

સાતે ઘોડે સમટો ચડતો, અને નોખત નીશાન
રહ્યાં વાગી;
પાલખીએ બેસી પાણી મગાવતો,
તારી કાયાનાં ઢોલક રયાં વાગીરે. ઊંઘ તુને કેમ ૪
સાખી.

મધ્ય સમુદરે વાણુ આવ્યુંને, વાણુ ગયું છે બુડી;
ધક્કીઆમાં ડુબકી ખાધ રહ્યોરે,
હરે તારા લોહાના લોહ ગયાં ઉઠીરે. ઊંઘ તુને કેમ ૫
સાખી.

મોહમાયામાં મોહી રહ્યો, અને તૃણા ન શક્યો ત્યાગી;
કર બેઠીને દયારામ વિનવે,
તુને હજી શીખામણુ ન આવે. ઊંઘ તુને કેમ આવે ૬

ભજન-ભાનુ.

અલંકાર ૭ મું.

રાગ-અનનરા.

જુઠી જાડ જગતની જાણો, એમાં અંદેશો નહીં આણો;
પિતૃ માત અને સુત નારી, નથી અંતે ખેરા હિતકારી;
વહુ વચન સત્ય પ્રમાણો. જુઠી ૧

- ક્ષણુ ભંગુરછે આ દેહ, નહીંરે અવિચળ તેહ;
અભિમાન ઉર નહિ આણો. જુઠીં ૨
- થયો રાવણુ બહુ બલવંત, જેણે રચ્યા પ્રપંચ અનંત;
પણુ અંત સમે શું કમાણો. જુઠીં ૩
- અહીં ભડ કાલ ફરે છે, પલ્લમાં જન પ્રાણુ હરેછે;
નહીં રહે રંક કે રાણો. જુઠીં ૪
- પ્રાણી આવ્યો તું સારો કરવા, ધ્યાન ધરણી ધરનું
ધરવા; જુઠીં ૫
- પણુ અધવચ આવી કુટાણો. જુઠીં ૫
- દીધિ દોહત દૈવે જ્યારે, થયો મહાંત તુંતો ત્યારે;
અભિમાનથી મન અકલાણો. જુઠીં ૬
- તજ્યું રટણુ રઘુવરનું, લાગ્યું લફરું પાછળ ધરનું;
થઈ કુલાણુ ખુબ કુલાણો. જુઠીં ૭
- કરે કાંકરો કીંકરી કામ, ભરે લોકો સહાય સલામ;
તેના મહમાં તું સુર્ખ તણાણો. જુઠીં ૮
- તને વંદે સેવક ગરવા, તેની ધરે નહિ તું પરવા;
એક પાપ માટે તણાણો. જુઠીં ૯
- પરદોહત ને પરનારી, તુજને લાગે તે પ્યારી;
લાગી લગની લપટ લપટાણો. જુઠીં ૧૦
- શ્રીરામ તું શ્રવણુ નથી ધરતો, મહમસ્ત બની પગ
ભરતો; જુઠીં ૧૧
- પાપી પ્રાણી માયામાં મુંબતો.

તજ્યુ' અમૃત તે નીરભાગી, લીધું વિષ હળાહળ ભાગી;
મુગટ પારખે શિવ કારો પાણો. જુઠીં ૧૨

ખહુ દિન જનને દુઃખ દીધાં, અતી અધમોધમ તેં
કીધા;

પરી બ્રહ્મ પ્રભુ ન પીછાણો. જુઠીં ૧૩

ગયું જ્ઞાન થયું બેભાન, ભુલ્યો રામતણો તું નામ;
જીવ લમણાં માંહે લમાણો. જુઠીં ૧૪

થશે ખલક સરવે ખાલી, જશે એક પછી એક ચાલી;
પછી થાય શું માડયે મોકાણો. જુઠીં ૧૫

કહે સુંદર કરી સ્તુતિ, કરે લકિત તો મડે મુગતી;
વહે વેદશાસ્ત્ર પુરાણો. જુઠીં ૧૬

ભરથરીનું.

દિલ્લડા સંભાર અપને પુરવ જનમના સંજોગછે;
તે દહાડાનો હુંતો મૃત્યુક પામીઓ;

તું કેમ ન આવી મોરે પાશ, રાણી પિંગલા. દિં ટેક
પેલા યુગમાં તું રાણી પોપટીને હુંરે પોપટ રાયરે;

કદલી વનમાં ચારો ચરતાં, સુડલે મારી મુને ચાંચરે. ૧

બીજા જુગમાં તું રાણી મૃગલી ને હું મૃગ રાયરે;

પારાધી આવીને ફાંસલો નાંખ્યો, ફાંસલે ગયાં મારા
પ્રાણ. રાણીં ૨

ત્રીજા જુગમાં તું રાણી બ્રાહ્મણી, અને હું પંડિત રાયરે

શિવજીને કારણ કુલ વિણુવા ગયાં તાં, ડસી મલકા
 રૂંડે નાગ. રાણી ૦ ૩
 ચોથા જુગમાં તું રાણી પિંગલા, ને હું ભરથરી રાયરે;
 સતને કારણ અલખ જગાયા, ભીક્ષા આપો મોરીમાત. ૪
 જ્ઞાન લાગો વૈરાગ ઉપજ્યો, શાંતા ગુરૂજીને પાસરે;
 ગુરૂને પ્રતાપે એમ ગાવેરે ભરથરી, નવા નાથા
 માંહેલો નાથ. રાણી ૦ ૫

ગોપીચંદનું.

ભલો ભલોરે રાજા સદ્ધરે ગોપીચંદ,
 પિયા પરદેશ મત જનીજી;
 આરે સેજડીએ અમને નિંદ્રા ન આવે,
 આરે પલંગ પર અમને નિંદ્રા ન આવે,
 મારે મન રાજન ભાવેજી. ટેક.
 કાયરે કારણીએ રાજા મુંડ મુંડાઈને,
 કાય કારને લીધી કંથાજી;
 કાયરે કારણીએ રાજા ખપ્પર ધરાવ્યું,
 કેયા કારણ હાથે ડંડાજી; ભલો ભલો. ૧
 જોગ કારણ રાણી મુંડ મુંડાઈને;
 કાયા કારણ લીધી કંથાજી,
 ભિક્ષા કારણ રાણી ખપ્પર ધડાવ્યા.
 કાલ કારણ હાથે ડંડાજી. ભલો ભલો, ૨

કોણુ તમારે રાજ સંગ ચલેગીને,

કોણુ કરેગી દોદો ખાતાજી;

કોણુ તમારા રાજ ચરણુ પખાળે,

કોણુ લાવેગી દુધ લાતાજી.

લલો લલો. ૩

ધુણી અમારે રાણી સંગ ચલેગીને,

રોજ કરેગી દોદો ખાતાજી;

ગંગાને જમનાં મારા ચરણુ પખાડે;

ખસ્તી લાવેગી દુધ લાતાજી.

લલો લલો. ૪

અગર ચંદનની રાજ મઢડી બનાવુંને

સોનેરી સેજ ઢળાવુંજી;

ગરલે ને મણકે તારા ખપ્પર જાવુંને,

ગલે સોનેસાંગી ચાલાજી.

લલો લલો. ૫

અગર ચંદનની રાણી મઢડી ન સોહીએ,

ના સોહીએ સોના ચરણી સેજેજી;

કાચી માટીના ખપ્પર અમારાને;

ના સોહીએ સોને સિંધી માલાજી. લલો લલો. ૬

સોમ સોરે પરણી રાજ પાલ કુંવારી,

તેના શ્રાપ તમને લાગાજી;

જેરે જોગીડે તારી મુંડજ મુંડીને,

સોધરે જોગી મર જાવેજી.

લલો લલો. ૭

ભૂલી ભૂલી રાણી સખ જુગ ભૂલીરે,

ગુરૂને ગાર મત દેનાજી;

જલ'ધરને પ્રતાપે રાજ બોલ્યા ગોપીચંદને
હમથી ભરેલા દુજ કરનાં. ભલો ભલો. ૮

(જનની જીવેરે ગોપીચંદની એ રાગ.)

કરણીના ફલસકે ભોગવે એમાં સંશય નહી રતી ભારજી.
ધરમી હશે તે સુખીથશે પાપી નરકે પળનારજી.
કરણી. ૧

પુર્વ પુણ્ય પ્રતાપથી પુણ્ડળ પધરો પ્રાપ્ત થાયજી.
ભકિત વિના નહીં કાંઈ કામનું, પૈસોએતે હી જાયજી.
કરણી. ૨

માયા મદ નહી ઉર ચાણુવો, માયા છાયા સમાનજી,
ભવન રૂપી ધન ભેડું કરો, રનેહ સમરો શ્રી શામજી.
કરણી. ૩

તપ તિરથ વ્રત કરવા વડે, મડેછે રૂઢરાજ પાટજી,
અદ્ય વખતનું એ સુખ છે, પછી નથી રાજ પાટજી.
કરણી. ૪

હરીરામ રસ હરીજન પીએ, બીજાથી નહીં પીવાયજી,
સિહણનું પય બીજે ક્યાં ન રહે, કનક પાત્રમાં સમા
યજી. કરણી. ૫

હરી ભકતો હતાંતે તરી ગયાં, પાપી પ્રાણી પીલાયજી;
પ્રથમ વિશારી ચુક્યા પ્રભુ, પછે કળે કરામજી
કરણી. ૬

ખોટે ખોટા ખલકનાં ખેલછે, સાચું નારાયણનું નામજી,
જન્મ મરણની શેટલી, ધરો ધરણી ધરનું ધ્યાનજી.
કરણી. ૭

તત્ત્વ ખરૂં છે ભુવનવિશે, હરિ ભજન હિત કારજી,
સત્ય વચન સુંદરજી કહે, સાચા ભક્તોની બલીહારજી.
કરણી. ૮

રાગ-એજ.

ભગી ને જ'ભડીજીવડા, થયો કેમ નિદ્રાને આધિનજી,
જીઠારે સસારમાં શું મોહી રહ્યો, ખનો તરણીમાં
તદલીનજી. ભ. ૧

મદાંત થયો તું માનવી, ભુલ્યો રામનું નામજી;
કેવી રીતે બંધન છુટશે, તેનો કરજો વિચારજી. ભ. ૨
માયા પ્રતાપે માયાદિક, બધું જીકું સાચું જડાયજી,
વિનય વિવેક વિચારતાં, જ્ઞાન પ્રકાશીત થાયજી.
ભગી. ૩

મીથયાં મસલ મન માનવી, કરવો નહીકહી તલ ભારજી
પ્રીત કરી હરીને રીઝવો, પ્રભુ સાથે જોડો પ્યારજી.
ભગી. ૪

પ્રપંચ ભરેલું અ વિશ્વજી, નથી કાંઈ પ્રપંચમાં શારજી,
રામ રતન ધન સાચું ઘણો, બીજી ભણી જીઠી ભડજી.
માયામાં, મરતાનું થઈ વડી, સંતાન હીકું સુખજી.

પણ ન પુજ્યા પ્રેમથી, તોએ જાણો દુઃખનું રૂપજી.
જાગી. ૬

શું સાચુંને શું જીકુંછે, તેનો કરવો વિચારજી,
સત્ય ગૃહણ કરવું સ્નેહથી, જીકને કરો તુચ્છાકારજી.
જાગી. ૭

પાપ કર્મ કરવા પ્રભુએ નથી આપ્યો અવતારજી;
ભકિત કરી મુકિત મેળવો, કુડ તજી ગ્રહો સારજી.
જાગી. ૮

માનો વચન તમે માફ લાવે, ભજે ભગવાનજી;
અચળ અજય પદ આપશે, સુંદરશામ શ્રી રામજી
જાગી. ૯

રાગ એજ.

ત્યાગી ન ટકેરે વૈરાગ્ય વિના, કરિએ કોટી ઉપાયજી;
અંતર ઊંડી ઇચ્છા રહે, તેતો કેમ તજાયજી. ટેક.

વેષ લીયોરે વૈરાગ્યનો, દેશ રહિગયો દૂરજી;
ઉપર વેષ આછોખન્યો, માંહિ મોહ ભરપુરજી. ત્યાં ૧

કામ ક્રોધ મદ લોભનું, જ્યાં લગી મુલ ન જાયજી,
સંગ પ્રસંગે તે ઉપજે, ઇન્દ્રિય વિષે વિકારજી. ત્યાં ૨

ઉજળુ રજ્ય અવનિ મધ્યે, ખોજ ન દીસે બહારજી,
ધન વરસે પન પાંગરે, ઇન્દ્રિય વિષે વિકારજી. ત્યાં ૩

ચેમ દેખાને લોહા ચડે, ઇન્દ્રિય વિષય સંજોગજી;
આણુ ભેટે અભાવ છે, ભેટ ભોગવશે ભોગજી. ત્યાં ૪

ઉપર તજે ને એ'તર લજે, એ મત સરે અરથજ;
 વંઠ્યો વરણાશ્રમથી, અંતે કરશે અનરથજ. ત્યાગી ૭ પ
 બ્રષ્ઠ થયોરે જોગ લોગથી, જેમ વણસ્યુ દુધજ,
 ગયું'રે ઘત મહિમાખણ થકી, આપે થયું'રે અશુદ્ધજ.
 ત્યાગી. ૬

પલમે જોગી પલમે લોગી, પલમાં ગૃહસ્થને ત્યાગેજ;
 નિશ્કુલાનંદ એ નરતો, વણ સમજ્યો વૈરાગ્યજ. ત્યાગ ૭
 રાગ એજ.

જોગી જીવોરે એવા જગતમાં, સાગા સાનાસોયજ;
 શત્રુ શોધતાં સંસારમાં, જેને નમજો કોઈજ. જોગી. ૧
 સ્થાવર જંગમ સ્થુલ સુક્ષ્મ, ચાર વર જેજે જતનજ;
 મન કર્મ વચને આવે નહિ, દયા વલે અન'તજ. જો. ૨
 નિર વૈર એવા નિરખી, દયા દુષ્ટને ન હોયજ;
 દુજતો સર્વે દયાકરે, જ્યારે એવાને જોયજ. જોગી. ૩
 દેહ શિર દુઃખ લોગવે, કરે સુખનો ઉપાયજ;
 આત્મ દરસી આનંદમાં રહે, સુખમાં સદાયજ. જો. ૪
 ભુલ પોતાની ભાસે નહિ, ત્રણે કાલમાં તનજ;
 નિશ્કુલાનંદ એમ સમજ જોગી નકરે જતનજ. જો. ૫
 લલીત છંદ

હરિ જાને તમે પ્રાણી જગતનાં, હરિ વિના તમે ભક્ષ
 કાલનાં;

હાર હરિ તમે સુખથી ઓચરો, જન્મ સુકત થઈ સ્વર્ગ
સંચરો.
કાલ આવશે અણુચોત્યો ખરો, હરિ ભજનમાં વિદ્વંખ
ન કરો.
આયુષ્ય અદ્ય છે એમે ધારીને, હરિ ભજો તમે મોહ
ટાળીને.
મહાખળી થયાં લશ્કરો પતિ, રાજ્યતો કર્યું પૃથ્વીને
જિતિ.

હરિની ભક્તિ જે પ્રીતથી કરે, યમનાં દુતતો તેથકી હરે
સુકિત જન્મથા થાયતો ખરી, દુષ્ટ યોનીએ નાવેતે ફરી;
હાર ભજો તમે ભાવથી કરી, રાઘવ રામની વિનતી ધરી

રામ એજ

વિષય વાસના અંતર રમે, ખચીત મોતતોં મસ્તકે ભમે
અગ અગાધથી વ્યાપી છે વધી, સુખ શાંતી દેહે દયા
નીધી;

કરગરી કરી પ્રાર્થના કરે, કાળ વ્રાશથી હું અતિ ડરે;
પરમ ધરમનો પંથ આપજો, કષ્ટ કામના સર્વ કાપજો.
ક્ષણીક દેહ આ દુઃખનાં ભરો, કામની ગતિ નાકળું
જરી,
પણ પળે કરી આયુતો જશે, મનતાણી મને તોરહી
જશે.

ધર્મ કાર્ય તો કાંઈ નકરું, અધમ પાપી હું શી રીતે
તરું.

હીન ગણી પ્રભુ તાર વુંમને. કરું હું વિનતી સર્વદા તને

રાગ ધનાશ્રી.

તિરથ કોન કરે, હમારો તિરથ કોણ કરે. ટેક.

મનમેં ગંગા મનમેં કાશી, મનમેં સ્નાન કરે. હૃ ૧

મનમેં આસન, મનમેં ઠડાસન, મનમેં મૌન ધરે.

હમારો. ૨

મનમેં મોલા મનમેં મુદ્રા, મનમેં ધ્યાન ધરે. હૃ ૩

કહત કબીર સુનોભાઈ સાધુ, ભટકન કોન કરે. હૃ ૪

શ્રીકૃષ્ણ કીર્તન ભંડાર.

અલંકાર આઠમું.

શ્રી દ્વારકા નાંથજી ની પ્રારથના

રાગ કલ્યાણ

શ્રી દ્વારકા પતિ, તારી અકળછે ગતિ,

હું તુને બે હાથ જોડી વંદુછું અતિ, ટેક

દ્વારકા મધ્યે પ્રભુ બીરાજે ભકત તણા પ્રતિપાલ,

દુખીઆને તો સુખ આપીને ટાળે મન અંઝાળ.

શ્રીદ્વાર૦ ૧

પ્રભુ તણા દર્શન કીધાથી પાપતે પ્રલય થાય;

આ ભવમાં તે સુખ પામીને વૈકુંઠે તે જાય. શ્રીદ્વારં ૨
હરણાં કંશ હાથેથી મારી ઉગાર્યો પ્રહલાદ;
એવા નાથ કૃપાલુ દંશ્વર ભકત તણાં પ્રતિપાલ.

શ્રીદ્વારં ૩

દ્રૌપતિના ચીરજ પુર્યા કુરવ સભા મોજર,
લજા રાખી પાંડવ નારી, એવા શ્રી મોરાર શ્રીં ૪
સુદામાજીને સાહે કરીને પુરી મનની હામ;
ભકત હતો તે પ્રભુ તણો તો પામ્યો વૈકુંઠ ધામ.

શ્રીં ૫

દ્વંધત રાવણને રણમાં રોડી છોડાવી સીતા નાર,
દયારામ કર જોડી કહેછે સહાય થજો કીરતાર શ્રીં ૬

રાગ ગરબો

પ્રેમની પ્રેમની પ્રેમનીરે, મુને લાગી કટારી પ્રેમની. ટેક.
પ્રેમનારે નામની પરસ મને લાગી, હતી લોહાની થૈ
હેમનીરે. મુનેં ૧

જલ્લરે જમનાનાં અમે ભરવાને ગયાં હતાં, હતી ગાગર
માથે હેમની. મુને. ૨
કાંચે તે તાંતણે કૃષ્ણજીએ બાંધી, જેમ બેંચે તેમ
તેમની. મુને. ૩

ભવરે સાગરમાં વહાલો શામાજ મળીઆં, કેમ નીતરૂં
હુંતો કેમની. મુને. ૪

ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ખખડું કઢાવજો
હેમ જેમની. સુને. ૫

રાગ-એજ.

આવતાં આવતાં આવતાંરે, બાણ લાગ્યા મોહનજનાં
આવતાં. ટેક.

વાડામાં જઈને વાહાલા વાછડા મેં છોડ્યા, પોળે
મેલ્યાછે બાળ ધાવતાં. બા. ૧

ખાંડણુરે ખાંડતાં પડતુરે મુકયું, ચુલે મેલ્યાછે ધી
તાવતાં. બા. ૨

જલ્લરે જમનાનાં અમે ભરવાને ગયાં હતાં, હેતેતી
ગંગહી ચડાવતાં. બા. ૩

ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, હેતેથી હરીને
બુઢાવતાં. બા. ૪

રાગ-એજ

વનમાં વનમાં વનમાં મારો વહાલો રમે છે વંદા
વનમાં. ટેક.

ઠોરંબી દુનીયાનાથી નથીરે હરતી, ફરંછું પ્રેમી
જનમારે. મારો. ૧

સ્વપ્નામાં શ્યામ મુદરને દેખું, એવી તાલાવેલી
તનમારે. મારો. ૨

શેળશેળ ગોપીમાં શામળો શેલે, જેમ વિજળી હોય
ધનમાં. મારો. ૩

જીવને જરા જપ નથી વળતો, દશવાર જોઈં છું
 દીનમાં.. મારો. ૪
 વ્યાસ વલ્લભનો સ્વામી સામળીએ, રમી રહ્યાછે મુજ
 મનમાં. મારો. ૫

રાગ-એજ.

નેણા ઠર્યાંછે ને તમ જોઈને, છખીલા લાલ નેણાં ઠર્યાંછે
 તમ જોઈને.
 જે દીવશના મોહન તમે ગયાછો, તે દીવશ વિત્યા મુજ
 રોઈને. છખીલા. ૧
 લોક લજ્જા મરજાદા તજીને, રહીછું મોહનજીને
 મોહીને. છખીલા. ૨
 તમ વિના હુંતો ત્રણ ભોવનમાં, એમાં ન દીઠા કોઈને.
 છખીલા. ૩
 બાઈ ! મરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, રહીછું ચરણ
 ચિત પ્રોઈને. છખીલા. ૪

રાગ એજ.

મુખે રામે કૃણુ રામ કૃણુ કીજીએરે, મુખે રામ કૃણુ
 નામથી નથી મોટા જપ તપ તીરથરે, એવું ધ્યાન ધરી
 નામ લીજીએરે. સુ. ૧
 અન પાણીનો દાન છે મોટોરે, એવો મુપાત્ર નેઈ દાન
 દીજીએરે. સુ. ૨

અવર પુરૂષની આશ તજીનેરે, એવા સાધુના સંગમાં
 રીઝીએ, મુ० ૩
 દુરીજન લોકો જેમ તેમ બોલેરે, તેના વચન સુણી નવ
 ખીજીએરે. મુ० ૪
 સખી રામદાસ કહે માનો શીખામણુરે, એવી ભક્તિ
 કરતાં નવ લાજીએરે. મુ० ૫

રાગ-એજ

કાંકરી કાંકરીરે કૃષ્ણ શાને મારોછો મને કાંકરી,
 શરણે રાખો તો કરૂં ચાકરીરે. કૃષ્ણ. ૧
 મેળીને મહોદ્ધતમે હમણાં પામ્યા છોરે,
 મોરે ન હતી રહેવાને જી'પડીરે. કૃષ્ણ. ૨
 હીરને ચીર પ્રભુ હમણા પામ્યાછોરે,
 આગે હતી જીની ઢાબલીરે, કૃષ્ણ. ૩
 લાડુને લાપશી તમે હમણાં જીમેછોરે.
 આગે જીમતા ટાઢી કુંકડીરે. કૃષ્ણ ૪
 ગાયો ને ભેંસો પ્રભુ હમણાં પામ્યા છોરે.
 આગે ન હતી બાંઢી બાકરીરે. કૃષ્ણ. ૫
 ખીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગરે,
 શરણે રાખોતો કરૂં ચાકરીરે. કૃષ્ણ. ૬

રાગ-એજ

બોલમાં બોલમાં બોલમાંરે, રાધાકૃષ્ણ વિના બીજી
 બોલમાં;

સાકર શેરડીનો સ્વાદ તજને, કડવો સીંખડો ઘોળમાંરે
રાધા. ૧

હીરામાણેકની ખાણ તજને, કાચ કથારીઓ તોળમાંરે.
રાધા. ૨

ચાંદસુરજનું તેજ તજને, આગીઆ સંગાથે પ્રીત
જોડમાં. રાધા. ૩

ગંગા જમુનાનો જળ-મુકીને, ખાખોચીઆને ખોળમાંરે.
રાધા. ૪

આંખા વૃક્ષની છાયા મેલીને, થોરનું થુંખડું ઠોલમાંરે.
રાધા. ૫

મીરાંખાઇ કહે પ્રમુ ગીરધર નાગર, અમૃત ઢોળીને
વિખ ઘોળમાંરે. રાધા. ૭

રાગ-એજ

મોહીને મોહીને મોહીને, મન રહ્યું માયામાં મોહીને.
ટેક.

જમનાં જેરખંધ ખાવાને કાળે, ખેડાછે ખરડો ઘોઘનેરે
મન. ૧

સગા કુટુંબ તારા સુખનાં ખેલી રશે દશદહાડા રોઘનેરે.
મન. ૨

ઘરની પ્રિયા કામ નહી આવે, ખેસે સાડ ઘર જોઘનેરે. ૩

કહે ત્રીકમ ગુરૂગમ જાણ્યા વિના, જાય સંસારીડો
ખોઘનેરે. મન. ૪

રાગ ધનાત્રી. અથવા બેરવીમાં પણ ચાલશે.

કૃષ્ણ કથા મૃત પાન કરોને મન કૃષ્ણ કથા મૃત પાન,
ટેક.

કૃષ્ણ કથાકો મહિમા મોટો, નહિ કોઈ એહી સમાન.

કં ૧

કૃષ્ણ કથામેં લાવળડોહે, હોવે પદ નિરવાણ. ક. ૨

જળતુમ હોતે ઉદરકે ભીતર, તળનહિં તુંજકું સાન. ૩

અળ તુંમ જનમે જગતકે માંહીં ભુલો મત એહી નામ

કં ૪

લક્ષ ચોરાશીકા ફેરા મીટાંવે, એહી કૃષ્ણકો કામ. ૫

નારી પ્યારી બહોત લાગતહૈ, વોનહી પોચાવે સમાન. ૬

જગતકી માયા જનો તેસી, જેસી પીપલ પાન. કં ૭

એસી શીખ સુની હરકો લજલ્યો, મન તું અળમે

સમાન. કં ૮

રાઘવ રામ કહે લજન બીન, જનમ પ્રથા તરોજન, કં ૯

પદ રાશનો.

આવ્યાં શ્રી ગોકલ તારવા છબીલો લાલ,

આવ્યાં શ્રી ગોકુલ તારવા;

વાસુદેવ દેવકીજને ઘેર જન્મ ધર્યોછે,

નંદજીની ગદધન ચારવા

છબીલો. ૧

માશી પુતનાનાં વહાલે પ્રાણુજ લીધાં,

મામા તે કંશને મારવા.

છબીલો. ૨

ટચલી અંગળીએ વહાલે ગોવરધન તોળ્યો;

ધંદ્રના માન ઉતારવા.

છબીલો. ૩

વંદાવનની કુંજ ગલીનમાં, ગોપીઓને રાશ રમાડવા;

છબીલો. ૪

વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રશીક શીરોમણી, લોભીનો ભાર

ઉતારવા. છબીલો. ૫

રાગ એજ.

તીરમાં તીરમાં છબીલો લાલ; ઉભા થી જમનાજીના

તીરમાં;

મૈજમુનાં જલ ભરવાને ગઈ હતી, નિરખ્યા છે મેંતો

નીરમાં. છબીલો. ૧

ખાહારે પણુની પ્રીતડી બધાણી, ગાંઠ પડીછે જેમ

હીરમાં છબીલો. ૨

ગોકલ મથુરામાં મહી વેંચવાને ગઈ હતી, કાંટો ભરાણો

મારા ચીરમાં. છબીલો. ૩

વલ્લભના સ્વામી પ્રભુ રશીક શીરોમણી, ખાંડ ભરીછે

જેમ ખીરમાં છબીલો. ૪

પદ રાશનો.

હારે દાણુ માગે કાનુડો દાણુ માગે,

હારે એની મુરલીમાં વેણુ રસ વાગે.

કાનુડો. ૧

અરે કાન કીઆ મુલકનો સુખો,	
મારા મારગના વચમાં ઉભો.	કાનુડો. ૨
અરે કાન કીઆ મુલકનો દાણી,	
હારે વહાલો સઉનાછે અંતર જામી.	કાનુડો. ૩
કાન કીઆ મુલકનો રસીઓ,	
એવા મારા હૃદયના કમલમાં વર્શોઓ.	કાનુડો. ૪
હારે નાગર નરશોમેતાના સામી,	
વાલા સઉના છે અંતર જામી.	કાનુડો. ૫

પદ રાશનો.

બાધયું વ્રજમાં વાતું એવી થાયછેરે,	
જાણું શ્રી કૃષ્ણ મથુરામાં જાયછેરે. દોઢ.	
રથ જોડીને અકૃર આવ્યા,	
જાણો સ્યારે સમાચાર લાવ્યા,	બાધયું. ૧
વ્રજે નારીને કહીવાતે વાતડી,	
અમે રેશુ પાંચ સાત રાતડી.	બાધયું. ૨
સખી ચાલો અંતરની વાટીએ,	
હાથ જોડી હરીને ઉભા રાખીએ,	બાધયું. ૩
અબડાજનું મોહનજી માન્યુ કહું,	
મથુરાજીમાં જાવા હરીને નહીં દઉરે.	બાધયું. ૪
તમે કહેશો તો થર કરી થાપસુંરે,	
કુબજથી અધીક સુખ આપશું.	બાધયું. ૫

તન મન ધન ચિત ચરણે ધરૂ,
ખીન્ન તમથી વાલો હું નહીં કરૂ. બાધયું. ૬

એમ કરતાં કશું મારૂ ના કરો,
અમને માર્યા પછી ડગલા ભરો. બાધયું ૭

સાથ સરવને સંગ જ્યારે તેડશે,
ત્યારે રથ ઘેમળાળ કહે ખેડયું. બાધયું ૮

પદ રાશને

મધરાતે માવાની વેણુ વાગીરે;
હું તો સુતી હતી જખડીને જાગીરે. દાઢ.

મને ઘરનાં મલ્લીને સૌ વારેરે,
હું તો જીવુ. માવાને જોઈ ત્યારેરે. મધરાતે. ૧

હું તો મોરલીનાં રાગમાં ઘેલીરે,
જેવા જાઉં માવાને વેલી વેલીરે. મધરાતે. ૨

કર જોડીને ગોપીકાજી ગાવેરે,
મેઘાનંદના સ્વામીને મને ભાવેરે. મધરાતે. ૩

મેઘાનંદના સ્વામીને પાસ આવીરે,
આવી આવી માવાને મને ભાવીરે. મધરાતે. ૪

હું તો જાતી હતી વૃંદાવનને વાટેરે,
વાલો ઉભા હતા જમુનાજીને ઘાટેરે. મધરાતે. ૫

મારે માથે મડકી હતી મહોનીરે,
વાલો વાત પુછી દુધ દહીનીરે. મધરાતે. ૬

એમ કરીને ઉભી મને રાખીરે,

મારા મૈંડા જોયાંછે એણે આખીરે.	મધરાતે. ૭
મહી તકને આવડી ત્રીજીરે	
બહુ નામીના મનમાં બીજીરે,	મધરાતે. ૮
ગુફ પ્રતાપે લક્ષ્મી રામ જોડ્યોરે.	
મારા અંતરનાં પડદા જોડ્યોરે.	મધરાતે. ૯

બારમાસી

રાગ-માઠ તાલ ગજલ

આતમ રામ અમારોરે કેમ ન આવ્યા પ્યારા કાન.
 કારતક માસે કામનીરે, અંતર થઈ ઉદાસ.
 વ્યાકુલ છે વાલા વિનારે નાજે દીર્ઘ શ્વાસરે, કેમન. ૧
 માગશર માસે સડ મળીરે, વનિતા કરે વિચાર.
 કુબળા છળ જાદુ કરીરે, રોકીઆ નંદકુમારરે. કેમ. ૨
 પોશે તોડી પ્રીતડીરે, મથુરાં જાઈ મોરાર;
 શોકે લડીને વશ થયાંરે, વીશાસી વ્રજ નારરે. કેમ. ૩
 માહે તરૂવર મોરીઆરે, નવ પાલવ વનરાય;
 મુંદરીનીજ પ્રીતમ રમથું, વસંત વધાવા જાયરે કેમ. ૪
 ફાગણ કેશુડા કુલેઆરે, ગુલાબ નહોંતી ગાય;
 રમીએ પ્રીતમ રંગશેરે, અમ સાથે વ્રજરાય કેમ. ૫
 અધતર માસે ચીત્તમારે, ધરીએ કેમજ ધીર;
 વાટો જતાં વાલમારે, નેણે ખડકે નીરરે. કેમ. ૬
 વૈશાખે ધ્રુમ વેલમારે, ફેલી રયા કુલ;
 મરવો અપો મોગરોરે, લાલ ગુલાબ અમુંલરે, કેમ. ૭

જેઠ પાકા જોરથી આંખા ધ્રાખ અનાશ;
 કોયલડી ટહુકા કરેરે, વેરણુ વારે વેરરે. કેમ. ૮
 આશા ઉછે વાદ અતિરે, ઘટા ચઢી ઘન ઘોર
 વરશે ચમકે વીજલીરે, મન હર ખોલે મોરરે. કેમ. ૯
 આવણુ માસે સાંભરેરે, રાધાને મજ રાજ;
 વનમાંળી ફરશન વિનારે, દિલમાં ઉઠી દાઝરે. કેમ. ૧૦
 ભાદરે ભાવે નહીરે, ઓધવ અમથી અમ;
 નીંદ્રા નાવે નેણુમારે; મળવા તલખે મનરે કેમ ૧૧
 આશો માસે આવીઓરે, જગજીવન જદુરાય;
 હેતકરી ભેટયા હરીરે, આનંદ અંગમાં નમાય કેમ. ૧૨
 માસ અધીકે સહે મળ્યા, ગોપીને ગોવાળ.
 દેવ દીન દયાળને નીરખી ગયાંજી હાળરે. કેમ. ૧૩

રાગ જીવલો તાલ હીપચંદી.

કહો શ્રીકૃષ્ણને મારો વાત વિસ્તારી,
 અરે ઓઘા પડીશું ચુક મારો વાત વિસ્તારી. કહો. ૧
 આ હીતવારે આવ્યાનું કયું પ્યારે;
 સીધાવ્યા કોલ દધને સ્યાંમ ગીરધારી. કહો. ૨
 શશીવારે ઉદાસી છે સખી સઉને;
 વહેછે રાત્રને જોન નેત્રમાં વારી. કહો. ૩
 ન આવ્યાં મંગળે માવે વચન પાળી,
 મથુરામાં જઈ વૃજનાર વિસારી. કહો. ૪
 બુધ પ્રીત અમસાથે ઘટાક્ષીને;

કરી કુલ્લ તમેશુ' પ્રાણુ થી ખ્યારી,	કહો.	૫
ગુફવારે કઠણુ મનડાં કરીઆં વાલે,		
કલેળમાં કટારી પ્રેમની મારી.	કહો.	૬
શુકરે શુકરીએ આજુ' ગુમાનીને;		
વિના વાંકે તણુ ગયા કેમ મોરારી.	કહો.	૭
શનીએ પ્રેમની પીડા શમાવવાને,		
નમે લો નાથઅખડાને નીરધારી.	કહો.	૮
શુણી આવારની અરણુ, હરી આવો,		
હેવીદાસ કે ધ્રુજુ ભાન હુમારી.	કહો.	૯

૫૬.

કાગલ કળણુને આપણે સંભારી,		
ઝોધસણુ મથુરાં જાધ એટલું કેળે;		
મથુરાં મુરારી રારીરે.	કાગલ.	૧
આઠ દહાડાની અવધી અમને હરી કીધી,		
પામ્યો ભોગ લિલાસ, રાય સુધન લીધી.		
તેમાટે કુલ્લ સંગ, લાગો રંગ અતી ઉમંગ,		
અંગ નંગ ધારી ધારીરે.	કાગલ.	૨
કાના તેં કામણુ કીધા, કુખજાએ કેવા,		
હીસેછે મંત્ર જંત્ર તંત્ર ઠાઠ તેવા,		
તે માટે વશથયા ભગવાન, પામ્યા દાન, માન, ભગવાન		
એમ કહેત બ્રહ્માજીની દુહારી, રારીરે	કાગલ.	૩

તારા નેહમા તલપે દેહ કૃણુ કારા,
જેવાની તલપે મોહન હમારા,
નીચું વર વર્ણુ તમારો, ગુંજમાર, નેનું વિશાળ, તીલક
લાળ,

કાજલ રેખ કારી, કારીરે કાગળ. ૪

શંદેશો કહેજે શામને શીશ નામી,
તારા વિના સુકી મારી દેહ સુજતા સ્વામી,
અમારો એટલો દાવો, ગોકુલ આવી મુખ ખતાવી,
પાછા જાઓ મથુરાં મુરારી રારીરે. કાગળ. ૫

રાગ એજ,
ઓધવ કહે સાંભળો વૃજ નારી,
કૃણુ ક'શને મારી જશ વધારી,
આવજે મોરારી તરારીરે ઓધવજી કહે. ૧

સલતોસલ મલ અતી બલવાનાં,
ગજ મુષ્ટીક ચાણુ આદી ભટનાનાં
સુભટ સર્વે મારી, ગજવિ દારી, દંતકારી,
ચમ ચમારી સીંહરૂપ ધારી, ધારો ઓધવજી કહે ૨

સાલવ શીશુપાલ જરાસંઘ જોધા,
દંત વકર આદિ ધર્મ માર્ગ રોધ્યા,
નિશીચર પ્રખળ ઘોડાં અતી કઠોર, એર બેરી, નારીચારી
આદી દુષ્ટ મારી મારી મારો ઓધવજી કહે. ૩

લોમાસુર મારો, સહેવને રાજ દીધો;

એકસો સોળહજાર કન્યા વારી લીધું,
 રાજઓના છોડાવ્યાં બંધ, કરપાનંદ શ્રીમુકુંદ,
 સુખ ચંદ્ર ગોવિંદ ગીરધારી ધારી. ઓધવલ ૪
 સત્ય કેટી મ્લેછ કાલ જવન લાગા,
 કૃષ્ણજીએ મારી નવી ધાવરકા વસાવ્યા,
 ચાલીજેજન પ્રમાણુ, નગરજામ, રાજધ્યાન, કરતકામ,
 રાજનીતી પ્યારી, પ્યારી. ઓધવલ કહે, ૫
 એકસો અષ્ટશોર સહસ્ત્ર ગરનારી,
 દશ દશ પુત્ર પામ્યાસૌસે પ્રદાચારી.
 એક એક કન્યા પામી, દેહના કામીસુજાતા સ્વામી.
 અંતરજામી બહુનામી,
 લોમી ભાર ઈતારી તારી. ઓધવલ કહે. ૬

રાગ એજ.

વચન માની લેઓને જનકકી દુલારી,
 શીખામણુ દહુંધુ સીઆ,
 પ્રાણુ પ્રીઆ કહુંધુ ત્રીઆ,
 વન દુઃખ ભારી ભારી. દોહ.
 સંઘ કરત જામ આઠ, અતી વન માંડી,
 ખાનપાન પુષ્પ સુખ ભોગ સુખ નાહી,
 તે માટે ભુવન રહો, દુઃખ સહો,
 રાજનીતી પારી પારી. વચન.
 નારી ધર્મશાખ્ય શાસ્ત્ર કહ્યો વેદમાંડી,

સેવા પતિ સાસુ સસરો, ચોર પુન્ય નાહી',
તે માટે માતને સેવો, જશ લેવો,
સદાયે સુખકારો વચન.

૨

ચઉદ વરશ અવધો નીમીશ માંહે જાધ
વન ફરી તુજ પાસ ત્રીઆ હમ આધ,
તે માટે કહું છું નારી વૃત ધારી,
ધ વાત જારી જારી. વચન.

૩

વચન કહત રામચંદ્ર સુનતહે સીતા,
કછુ બોલી ન શકત મન લય લીતા,
તે માટે સીઆજી ઈહી ભાત,
સુની નીરાશ તુલશીદાસ.
ચરણ રજ ધારી ધારી. વચન.

૪

છંદ ચરચરી.

નંદ નંદ જગત વંદન, ચરન રજ કુખજ તરી;
ચાર યુગ પરિશ્રદ્ધ કહીએ, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૧
બંસી બટ તટ નિકટ જાસુના, સાંવરે મોરલી ધરી,
મોરલી ધુન સુન ત્રીલોક-મોહે, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૨
વંદાવનમાં મહન મોહન, અષ્ટ સિદ્ધે નવનિધી ખરી
કાલ અહીં ઘનશ્યામ નાથ્યો, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૩
મુગટ લટપટ પેંચ રસપટ, તિલક ચંદનનું કરી,
વનમાલીલાલ ગોપાલ કહીએ, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૪
ગોપ ગોપી સંગ લલને કુંજ કંજ રમ્યા હરી,

રાશ રચ્યો જહુનાથ નંદન, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૫
 ઇંદ્ર ચંદ્ર કુબેર બ્રહ્મા, લખે વિગત પ્રભુ ફરી ફરી,
 અનત સુનિજન કરત જય જય, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૬
 કંશવંશ નીકંદ કીધો, દનુજ સર્વે ગયાં કરો,
 સંત કારણ દેહ ધારણુ, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૭
 કૃષ્ણાષ્ટકજે પઠત નિસીદન, સ્વર્ગજય તે સંચરી;
 ભકત જનોના કારજ કીધાં, કૃષ્ણરાજત મધુપુરી. ૮

રાગ ધોળ.

આનંદ સાગર ઉલટયોરે લોલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વારજો.
 આઠમ શ્રાવણની વહીરેલોલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવારજો.
 પ્રગટયા શ્રી કૃષ્ણ મન ભાવતારે લોલ.

પીળા પીતાંબર પેરીઆંરે લોલ ઓઢયાઉપેણા સારજો,
 મસ્તક સુકુટ ખીરાજતારે લોલ, કુંડલ જળકેછે
 જ્ઞાનજો. પ્ર.

ભાલ તિલક મગ મદતજારે લોલ, ખીટલી આળા
 કેશજો;

ચારે ભુજ આયુધ ધરેઆરે લોલ, શંખ ચક્ર ગદા
 પદમજો. પ્ર.

નાકે નથ બેસર શોભતીરે લોલ, ચુનીછે લાલ ગુલાલજો;
 હલચીએ હીરલાની કાંતજો, અધર પર મોતી લટકતારે
 લોલ. પ્ર.

ખાફે પાંચુખધ બેરખારે લોલ, પોંચીછે રત્ન જડાવજો;

હાથે હાથ ફેલ સોહીએ મુદ્રીકારે લોહ, ઊરગજ મોતીના
હારને. પ્ર.

ફેળે બાંધી કટી મેખળારે લોહ, ચરણે જાંજરનો ઝમ
કારને.

એવાપ્રભુને નિરખતારે લોહ, સરવે ગયાંછે દુઃખ
દુરને. પ્ર.

ત્યારેપ્રભુજી એમખોદ્યારે લોહ, સાંભળો મારી માતને.

શ્રીનંદતણા દરબારમાંરે લોહ, તેડી મુકીઆ મારા
તાતને પ્ર.

કન્યા ઘેર લઈ ઘેર આવળેરે લોહ, સરસે સથડા
કાળજો. પ્ર.

તે તમે કંસને દેખાડજોરે લોહ, તો મોડશે એના
માનજો. પ્ર.

એમ કહી માયા ફેરવીરે લોહ, ધરીઆતે બાહ
સ્વરૂપને;

વસુદેવ દેવકી વિસ્મે થયારે લોહ, સ્પનું આપ્યું મને
સારને પ્ર.

ભાગી ભુગાળ ખોદ્યા પાટીઆરે લોહ, સુતાછે સફ
દરવાનજો;

મસ્તકે લઈ હરીને નીસર્યોરે લોહ, લીધી શ્રી ગોકુલ
ની વાટજો. પ્ર.

ઝરમર વરશે મેઘજોરે લોલ, ચૌદશ ચમકે વીજજો;
 આઘેસીર ચડુકીઆરે લોલ, શેષનાગે કીધાછે છાંયજો.
 શ્રી હમનાજી વહેછે રસ પુરમાંરે લોલ, ઉડેછે વહેર
 તરંગજો;
 હરીના ચર્ણુ પર્ણ ધોવારે લોલ, હેઠા થયાં તેજળ
 નીરજો પ્ર.
 દીધોમાર્ગને ચાલ્યા ઉતરીરે લોલ, પોતાશ્રી નંદદ્વારજો,
 સુતા દીઠા સહ સાથનેરે લોલ, મનમાં કીધો વિચારજો.
 શ્રી જશોદાજીનાં સેહમાંરે લોલ, પોદ્યા શ્રીગીરધર
 લાલજો.
 કન્યા લઈ પાછા વળ્યારે લોલ, જો જો પ્રભુના
 ખ્યાલજો, પ્ર.
 જાગ્યા જશોદાજી તે સમયમાંરે લોલ, નીરખ્યા શ્રી
 સુંદર શામજો.
 નદ્ય મન હરખેયાં ઘણુ રે લોલ, આપ્યાછે રતન
 દાનજો. પ્ર.
 ઘેરઘેર તોરણ બાંધીઓરે લોલ, માનની મંગળ ગાયજો.
 મન સહિ ઉમંગે પ્રેમસુરે લોલ, આગંદ બોલવ થાયજો.
 હળદર દહીં ઘ્રત દુધનાંરે લોલ, મયોછે ત્રીયા કીચજો;
 તાંબી વાગે ને ફરે કુદડીરે લોલ, નાચેછે સહ નર
 નારજો પ્ર.

પ્રદ્યાને શિવ સુની દેવતારે લોલ, બોલેછે જયજયકારજો.
 દેવના દુદુલી વાગીઆરે લોલ, પુષ્પની વ્રષ્ટી થાયજો પ્ર.
 એ સુખ શોભા સી કહુંરે લોલ, કહેતા નઆવે પારજો.
 શ્રીવલ્લભ ચર્ણુ પ્રતાપ શુ રે લોલ, શોભા જુએછે
 બલેહારજો. પ્ર.

લાવણી સંગ્રહ.

અલંકાર નવમું.

રાગ-કાફી તાલ-લાવણી.

સોચ જન કર હું નરતારી, સોચ જન કર હું નરતારી
 હોન હાર સો હોય જગતમે ટલતલહિ ટારો. ટેક
 સગર ત્રપ મખ આરંભ કીનો. (૨)

સુર નાયક મતીમંદ સમજ યહ કારન મન લીનો,
 જનનકો અશ્વ હરી લીનો. (૨)

સાઠ સહસ્ર સુત મરે ભૂપકે શ્રાપ કપીલ હીનો,
 બાત બીપરીત લઈ ભારી. (૨) હોનહાર. ૧

અવધપતી યહમતી ઉપજાઈ. (૨)

રાજ રામકો દેનચીજ પ્રભુ મગલકી રાજવાઈ,
 બાત સુની કેકઈ અકલાઈ. (૨)

બચન માગી બનમાંહે સિધાયે લછમન રઘુરાઈ,
 સંગ ગઈ જનક સુતા પ્યારી (૨) હોનહાર. ૨

પાંડુ સુત ધુંતરમે જખહીં, (૨)
 હય કુંજર ધન સહન સંપદા હાર ગયે સખહીં
 ચલત નહીં બીનું ખાહન કખહીં, (૨)
 સોખ્યાહે બીનું ચલત વિધાતા વામ ભયા જખહીં,
 ગુપ્ત રહે વર્ષ અષ્ટચારી. (૨) હોનેહાર. ૩
 ભુપ હરિશ્ચંદ્ર તારા રાની. (૨)
 એક દિના સતકાજ તજે સુખસાજ રાજધાની,
 અચાનક એસી ભઈ ગલાની, (૨)
 ચંદ્રસુખી સકુમાર નીચકે દ્વાર ભરત પાની,
 ઇશકી રચનાહે ન્યારી. (૨) હોનેહાર. ૪
 ચરિત્ર યહ હોનેકા ખરના, (૨)
 લીખા લાલમેં લેખ વિધાતા સો કછુ નહિં ટરના,
 તાં હિતે ધીરજ મન ધરના, (૨)
 દેવીદાશ તજ કુડ કપટ ભજ રઘુવર ગુર ચરનાં,
 સકલસોનેકી રખ સારી. (૨) હોનેહાર. ૫

રાગ એજ.

તજહે સોખત વ્યભિચારી, તજહે સોખત વ્યભિચારો,
 પર નારીકે ફંદ ફસ્યો તે સરવ ગયો હારી,
 ફસાણા પર દારા ફંદે, (૨)
 લાખીણી નીજ લાજ ગુમાવી, મુરખ મતી મંદે,
 જગતમેં સરવ જનો નિંદે (૨)
 આદર નહીં પામે આચરડે એકલડે છંદે,

- ખરેખર તન ધન હરનારી. (૨) ૫૨. ૧
- ગમે નહિં ઘરધંધો કરવું (૨)
- કારતકાંસામે શ્વાન સ્થીતો તેમ પછવાડે ફરવું,
અદોદક અરૂચી આથડવું, (૨)
- તરકારથી અંતર દાને વચન વહે કડવું,
તોએ ન ચેતે ન દુરાચારી (૨) ૫૨. ૨
- જવતેં કારજડા ખાતી (૨)
- મુવા પછી પરનારી નિશ્ચે નરકે લઇ જાતી,
મોંઘા મોતાવર માફક નરહારે હથયાતો,
જાણુ પરનારી નરક દોરી. (૨) ૫૨. ૩
- સ્વારથ ગત અપમાન અનુચીત કરણી આદરતી,
પાપણી પ્રાણુ કેદી હરતી (૨)
- વિશ્વ વિશે જહુ કીશા બન્યાતે તજકર એકમતી.
શીખામણુ લેજો ધણ ધારી. (૨) ૫૨. ૪
- ખ્યાર પર નાર વિશે જેવો. (૨)
- ત્યાગ કરી તે કર હરી સાથે પ્રાણુ ખ્યાર એવો,
ટરે ભવ ચટ વેરી દેવો (૨)
- ખ્યારે રામ પ્રભુ ભજલે અવસર ફરી ન આવે એવો,
ઘણું કહેવું શું વિસ્તારી. (૨) ૫૨. ૫

રાગ-એળ

પવન સુત અરજી અમારી, પવન સુત અરજી અમારી.
દુઃખ કર જોડી અવધ પતિને કેજો વિસ્તારી.—ટેક

વાટડી જોતા દીન વીતે, (૨)

અરરર ઉરવે વ્યાધી વધતી બચવું શી રીતે.

પ્રાણુ રેઆ દરશનની પ્રીતે (૨)

શુદ્ધ લેઓ સ્વામી સત્વર દશ શીર વરતે વીપરીતે,
આપદથી લ્યો ઉગારી (૨) દ્વયકર. ૧

ગયા કેમ પુર્વ પ્રીત ભૂલી (૨)

નૃપ મંડળ શીવ ચાપ ચડાવ્યો મુજ મતી અનુકુલ,
રાત દીન સ્યામ વિના સુલી (૨)

દર્શ વિયોગે હું દુઃખીઆરો દુઃખ દનીએ ડુલી,
એક વિપતમાં અળલા વિસ્તારી (૨) દ્વયકર. ૨

નિદે દો મુજ વતીએ વાણી. (૨)

જનક સુતા જોખમમાં ઝાંખે મીન વિના પાણી,

પંખ હત પંખી પરમાણ્ણી (૨)

તીમ અનાથ હે પ્રાણુનાથ લાંચો દાસી નિજજાણી,

નીપટન તણ્યે નીરાકારી (૨) દ્વયકર. ૩

એન દીન રેન નહીં ચીતમાં (૨)

પલ પલ કદપ સમાન પ્રમાણું આતુંર આફતમાં,

વિનયથી વળ્લો છેવટમાં. (૨)

વાલમ વિલંબ હવે જો કરશે પ્રાણુ ન રહે ઘટમાં,

તુરત ચાલ્યાની તૈયારી (૨) દ્વયકર. ૪

આવીએ અનુજ સહીત વારે (૨)

નસીચર કુલ હલ પ્રબલ સંહારો તપ તટરે ત્યારે,

કષ્ટ અનિષ્ઠ થશે ક્યારે (૨)

પ્યારે રામ જેમ ફણીમણી ગત વિલાપુ' આવ્યારે,
વિનવું વીન વારી વારો. (૨) દ્વયકર. ૫

રાગ-એજ

ભજન કર ભજનકર ભાઈ, ભજનકર ભજનકર ભાઈ,
ઈ અવસર ફરી કલ નહી આવે, દુર્લભ દેહ પાઈ,
ફરત લક્ષ ચોરાશી ફેરા (૨)

શ્વાન સુકર પુની પશુ પક્ષી મેઢીઆખો તડેરા,
તીનુંમે કોઈ નહીં તેરા, (૨)
અંત સમે કોઈ કામ ન આવે મન કહે ક્યું મેરા,
ચેત મન છોડ ચતુરાઈ (૨) ઇ અવસર. ૧

જંતુ નવલાખ જલમે જાણો
પક્ષી લાખ દશ પ્રગટ જનસ મન નિશ્ચય કરી માનો,
એકાદશ લાખ કીટ જાનો (૨)

વીશ સ્થાવર અવતાર લાખ કર કાલ કરત થાનો,
ત્રીશ લાખ પશુ જન્મ તારી. (૨) ઇ અવસર. ૨

ચતુર લક્ષ મનુષ્ય જન્મ માનો (૨)
અદ્ય મનુષ્ય અદ્યથા કરમહે મર ઓલખ કીનો;
દયા નીધી અપનો દેહ દીનો (૨)

નર નારાયણ નીરખી હરખી કહી રહે ભજન લીનો
જગત સર્વ થાવરકી સગાઈ (૨) ઇ અવસર. ૩
મનુષ્ય દેહ વિષય ફેલ કરાવે (૨).

ભકિત જ્ઞાન ભરપુર પરમ પદ મોક્ષ આયુષ પાવે.
રતન નિવિ શેષ પથુરાઈ (૨)

આર નિંદ્રા ભય મૈથુન અવનશ અનંત યોની,
સુરખ તુમ નહી જલ માનો (૨)

કરું સલાની પરી પ્રજ્ઞકી થતી દ્રઢ જો થાનો,
અંતરમેં લાજ શરમ આનો (૨)

મગ્ન રામ રહો થતી તે બીલા ચોરાસી લક્ષ કરાવે,
માનુ તખ તેરી મરદાઈ (૨) ઇ અવસર. ૫

લાવણી. દોઢ પુરીની.

શ્રીરામ મહાસુખ ધામ, મુજે કરૂણાકર,
પ્રભુ રખો ચરનકે પાસ મેરે સંકટ હર-ટોક
તુમ ઇશ, મોક્ષકે ધીશ, ભકતકે સુખકર,
અસુરનકો માર હટાએ નાથ શ્રીરઘુવીર;
મુનો અરજ. મોકું હય ગરજ, સદા શ્રીહર હર,
લે જન્મ પાપકે દુઃખ થકયો મ્યેં મર મર. શ્રીરામ. ૧
વિષયમેં અંધ નારીકે ફંદ, લાગ્યો મોહ મહશર,
નહીકીએ ધરમ કછું ધીન, પ્રીતમ ભયંકર;
મુનો અખનાથ, જોડ કહું હાથ દયા તુજ મનધર,
મયે હુવા ખોત લાચા કાલકો મનઠર. શ્રીરામ. ૨
તુજ બીનનામ, નહી બીઆમ, હુવા મુકર,
તુમ રદયકે માંહી રામ શ્રી ધનુધર;
તુમ ફીએ ભકત આધાર હાથકો ધર ધર; શ્રીરામ. ૩

મયે કામી આપ બહુ નામી, મેરે અવગુન હર,
મેરે પાપ કર્મ નહી પાર, સોહી મન મત ધર;
રખો તુમ ચરન આગે મેં સરન, રામ શ્રીરઘુવીર,
મોહો દેહો ભકિતકો દાન બચું મયે ધરીકર. શ્રીરામ'૪
લાવણી.

(જરા નિરાકાર જય ગુણઅપાર એ રાગ.)

જય વિશ્વાધાર, શોભા અપાર,
તું નિરવિકાર, તુજ ગુણુ ભારી;
છો આદિરૂપ, પ્રહ્લાંડ ભુપ,
શોભા અનુપ, તુજ સુખકારી
અતી શુદ્ધ નામ, તારૂ તમામ,
શ્રી રામ શ્યામ, કરૂણાકારી;
નામીને માથ, કહું જોડી હાથ,
વિનતી શ્રીનાથ, સાંભળ મારો,
કરૂં છું પુકાર, હરતાપ હાર,
મુજને આધાર પ્રભુ છે તારો;
છું નિરૂપાય, કરતું સદાય,
પ્રભુ મારી સાય હું છું તારો.
માયા અપાર છે પરમ પાર,
તેને નિવાર, હરીહર સ્વામી,
આદી દયાળ છે ભકત પાળ,
રાઘવ સંભાળ, હરો બહુ નામી.

૧

૨

૪

૫

લાવણી.

રામ નામ તું રટલે પ્રાણી, શા મારે ગોથા મારે,
 મરતાનો થઇ ડોલેછે પણ કાળ લમેછે માથે તારે,
 ચોવનમાં જન ગાંડો લન્યો લાન ભુલ્યો ભવિષ્ય તણો,
 માયા દેખી મન લલચાયું નામ વિસારયુ રામતણો.
 અંગમાં રતો મદમાતો છાતી કાઠો ચાલેછે,
 અલીમાન અશ્વે ચઢી શઠ પર પ્રીયા સંગ માલેછે;
 શ્રી સ્વામીને તે ધરમ તણી નિતી નવ જાણી,
 મોડું માડું કરીને મુરખ વિસાર્યા સારંગ પ્રાણી.
 ઊંચી મેડી આપ ખીરાજે છતર પલંગ છે ત્યાં સારા,
 હાંડી તકતાને જમરૂખો ગાંધી તકીઆ રૂપાળા,
 ચાકર નોકર આદી ઊભા ખમા ખમા મુખથી કહેછે,
 મનમાં લાલમાન ઘણેલું ચાકરને હાકવોછે.
 ઘાલે અંતર તેલ મોઘરો અદન કરેતે મુજ અંગે,
 અરનિત ઇચ્છા છે ઉરમાં રમવાને રામાસંગે.
 મિથ્યા મુખમાં માલેછે ત્યાં લીધો કઠકડતો.
 કહે સુંદરજી માલ ખજાનો રહેઓ અરે રખડતો.
 સુવા પછી કરવાને લાગ્યો પુરો પસ્તાવો પ્રાણી,
 ક્યાં ગયાં મારા ચાકર નોકર ક્યાં ગઈ મારી રાણી,
 માર જમડાણારેછે બહુ સહન નથી થાતો મુંજથી.
 આવે માનું કષ્ટ અત્રેહું કહું કોનિ આગળ કથી.
 હાન પુણ્ય મેં કાંઈ નકયુ નામ રામનું નવલીધું

મિથ્યા સુખમાં મોહી રહીને સારથ કાંઈ ન કીધું,
 અહો ! અરે મુજ દેશી મિત્ર શીખામણ સુણજો સારી.
 આ કષ્ટથી જો ચાહો ઉગરવા તો લજો શ્રી મુરારી.
 કામ કદી નહાં તજો કોઈને કરો ગમેતેવા ચાળા,
 પરમ પદ લેવા ઇચ્છોતો રટો રામ કરલઈ માળા,
 રાજ રાણા સરખા મોટાદેવ સરવને વશ કર્યા,
 બાંધવ કુંભ કરણ સરીખા, સવાલાખતો સુત બળીઆ,
 કાપ સમક્ષ વઢવા ધાતા નહી કોઈથી હરતા
 માહા જોરાવર હતા જોધા પાણુ ક્ષણું વાર લાગી મરતા
 મરવું એતો નિશ્ચે માનો એમાં ભુલ નથી કાંઈ,
 કર જોડીને કહે સુંદરજી હરો હર;સેવો સુખદાઈ.

લાવણી

જુઠી માયા જુઠી કાયા જુઠી જગતની છે બાણ.
 જુઠું જગતનું સુખજોઈ ને રહે મુરખ મનમાં રાણ,
 માત પીતા સુત બાંધવ નારી સર્વ સ્વાર્થી જાણોને.
 સગા સબંધી સરવે જુઠા આ જગતમાં પરમાણોને.
 અંત સમે કોઈ કામન આવે સહુ સનહી અડગા રેશે.
 કેડો કંદોરો દોડે દોરો તે સરવે કાઢી લેશે.
 બીજું કાંઈ કામ ન આવે પુણ્ય પાપ સાથે રેહેશે.
 માટે માફ માની લેને ફોગટ દેરો ન ફરવો,
 નિત્ય નામ નારાયણનું લઈ ભવ સાગર ભાવે તરવો,
 ઘણીવારનો ભર્યો ભવમાં પશુ પક્ષીને પેટ પડ્યો,

ચેતચેતહોચેત ચતુરનર અમુદ્ય અવસર આજ મળ્યો
હરી હીરો હારી બેસાશ પછી પસ્તાવો બહુ થાશે,
અંતસમે જંજીર જડીને જમ દુતો ઉપાડી જાશે.
મોડા વેદા મનુષ્ય માત્રનું કાલ લક્ષણ કરી જાશે.
કહે સુંદરલાંસરવ જનોનું આણુ ધાર્યું મૃત્યુ થાશે.
લાવણી.

રિશ્તિ સિદ્ધિ દેખી દ્રષ્ટે મનમાંતું મલકાતો હશે.
ખખર નથી અજ્ઞાની તુજને આગળ શું પરિણામ થશે.
માયા મારી કાયા મારી દોલત સઘળી મારી છે.
હંચીને વળી સહુથી સારીતે પણ મેડી મારી છે.
ગાડી થોડાં છે મારાં વળી ગળેં દ્રાહિક વાહન મારા,
હુ છું સહુથી મોટો માણસ વખાણુ કરે છે સૌ મારાં,
દાસ દાસીઓ કામ કરે છે હજુરી હાજર બેઠા છે.
મુજ સમોવડ કોઈ નથી નર હુંથી સઘળા હેઠા છે.
મારૂં કરેલું કરે નહીં કદિ મારૂં લોકો માન્ય કરે,
હું મુખથી જે બોલું કાન તે સુણવા સહુ શ્રવણ ધરે.
કામો મોટા કીધા છે મેં બીજાઓથી થાય નહિં,
જ્યાં મારૂં ત્યાં બાણુ લાગે ઘા ખાલી ક્યાંઈ જાય નહિં
કંઈક જનોના શિર નખાવ્યા કંઈકને બે હાલ કર્યા,
કંઈક સ્ત્રીના લાજ લુંટી છે, કંઈક જનોના ધન હર્યા,
થયો નથી મારા જેવો જન થશે નહિ બીજો કોઈ,
ક્રિયા કળા અદ્ભુત રૂઝું હું શત્રુ સઘળા તે રહે નેધ.

એવી રીતે નિજ અંદર ભીતર ઘાટ ઘડે ખોટે ખોટા;
 મેં માફ કરતાં કરતાં નર નાશ થયોછે છોટા ખોટા.
 નારી નખરાં કરતી સારાં પ્યારાં તે તુજને લાગે,
 રામરસનો ત્યાગ કર્યો તે રસીલી રસ સુખથી માગે,
 લક્ષ્મીની લાલચમાં લોભી લક્ષ્મી વરને ભુલી ગયો,
 લક્ષ કોટી ધન નિરખી નજરે મુઠમતિ ખુબમસ્ત થયો.
 કોટી યત્ને ભેળી કરી શ્રી તદપિ નથી અંતેતારી,
 પ્રાણાંતે સઘળું લઈ લેશે કાયાને દેશે ખાળી.
 ભડ ભડ ભડ બડ વળે બીજા ભડકા જન મન ભયકારી.
 એક દિવસ એવી રીતે દ્રઢ કુકી દેશે કાયાતારી.
 જે મૃતિકા નિજ પદ કચરેછે તે મૃતિકામાં મળવું છે,
 મનમાં માફ માની રહ્યો પણ અંત બધું પર હરવુંછે.
 મરવું ક્યારે થાશે પ્રાણી તેનું નથી તુજને ભાન,
 વચન માફ લાગે સાફ તો સુખથી ખોલો શ્રીરામ.
 રામ નામ ખોલો સુખથી સૌ સુંદરજી હું આજે કહું,
 રામ ચરણ રજને બલિહારી રામ ચરણ મમ શિશધર.
 લાવણી.

ક્ષણ ભંગુર આદેહ તમારો ક્ષણ ભરમાં તે નાશ થશે;
 મુંઢમતી માને નહિ માફ પણ પાછળ પસ્તાવો થશે,
 નાશવંત છે જગત બધું આ અચળ નથી કાંઈ રેવાનું,
 સાચુ નામ શ્રીરામ તણુછે બીજું જીવળું કહેવાનું,
 રક્ષા નહીં કોઈ રાણી જાયા ગળસનના કરનારા,

મરણુ પામ્યા પામેછે વળીછે તે પણુ નહિ રહેનારો,
 દિપક માફત સ્પર્શ વળે જેમ પ્રલય દશાને પામેછે.
 એવીછે આ કાયા તેને સત્યકરી સીદ માને,
 સુકૃત કરવું કુડ પર હરવું ધરવું ધ્યાન ધરણી ધરવું,
 સ્નેહ સહિત નિતસ્મરણુ કરવું જગત નિયાંતા હરિહરવું
 ભય ભરપુર ભરેલોછે નર અવર કાંઈ કરવાથી,
 નિર્ભય નામ શ્રીરામ તાણું છે સુંદરજી કહેછે કથી.

થાળ સંગ્રહ.

અલંકાર નવમું.

(રાગ જાંજીરી.-અંકારા.)

સખી મોતીડે ચોક પુરાવ્યા, જમવાને જગપતિ આવ્યા
 સામઘ્યો સમાજે કીધું; ચરણામ્રત મંજુલ લીધુંરી; ૧
 મેં મિહરમાં પધરાવ્યા. જમવાને.
 સામગરી થઈછે તથ્યારી, ભરીનિર મધુરથી ભરી;
 ત્યાં ગાદી ગણીયા બિછાવ્યા. જમવાને. ૨
 કીધી આરતીમે. અનુરાગે, બાબોઠ ધર્યા પ્રભુ આગે;
 લે પકવાને પીરસાવ્યાં. જમવાને. ૩
 દુધપાક ખીર સુખદાઇ, દત સાકર ખાંડ સવાઈ;
 દહીં દુધ પાત્ર ભરાવ્યાં. જમવાને. ૪

શીરો પુળી સેવ સુવાળી, લાડુ લાપસીઓ ત્રધારી;
 મગદળીઆ સરસ બનાવ્યા. જીમવાને. ૫
 રસ કીણો આંખા ગોળી રોટલીઓ ઘત માંહે બોળી.
 માલ પુડા મધુર ધરાવ્યા. જીમવાને. ૬
 બાસુદી પુડલા પ્યારા, જીમો જીવનનંદ દુલારા,
 ગડ પાપડી પાક બનાવ્યા. જીમવાને. ૭
 પેંડા ગાઠીઆ બરફી ન્યારા, મેસુ પાક બુંદી પ્યારા,
 સાટા સાકરથી ગળે ફાવ્યા. જીમવાને. ૮
 સુત્રફેણી જલેબી તાજી. કરો માજમથી મન રાજી;
 મોહન થાલ પતાસા મગાવ્યા. જીમવાને. ૯
 બહુ અથલાં અજબર શાળા, વડા શાક છત્રીસ રૂપાળા,
 મૃદુ મેવે રસીક રીઝાવ્યા. જીમવાને. ૧૦
 કઠી ખીચડી પાપડ લીધાં, ઘત ધારથી ભોજન કીધાં,
 પય સાકર ભાત સિરાવ્યા. જીમવાને. ૧૧
 જીમી તૃપ્ત થયાછે મોરારી, લીધો મોછણુશ્રીગીરધારી
 નિજ જનનાં તાપ સમાવ્યાં. જીમવાને. ૧૨
 જાવત્રી એલચી પ્યારી, કાથો ચુનો લવીંગ સોપારી;
 મુખ વાસ મોવન મન ભાવ્યાં જીમવાને. ૧૩
 દેવીદાસના અંતરજામી, મુજ મેર કરો બહુનામી;
 આનંદ અતિ કિપજાવ્યાં. જીમવાને. ૧૪

(રાગ લાવણી તાલ કારી)

વાતડિ મુણુ સજની મારી (૨)

આજ અમારે મંદીર પધાર્યાં મોહન ગીરધારી,

કરી અંતર મરદન અંગે. (૨)

મંજન નીર ગુલાબથી કીધું, જમુના જલ ગંગે;

પેરી પટ પીતાંબર અંગે (૨)

ગ્રાણુપતિ બાંનેઠ બીરાજ્યાં નિજ જનને સંગે;

પાણી સીતલથી ભરી જરી. (૨)

આજ. ૧

થાળમાં પકવાનો ભરીને (૨)

સાટા જલેથી ગગન ગાંઠીઆ પરસાવ્યાં હરીને;

બરછી પેડા પિરસ્યા ફરીને (૨)

જમવા બેઠા જગત પતિ મુજ પર કણ્ણા કરીને;

નેત્રમે' સફલ કર્યો નેહારી. (૨)

આજ. ૨

બુંદીઆ મગ દળીઆ કરીઆં (૨)

મોહન થાળ મેસુક પતાસા પ્રેમે પીરસાવ્યાં;

મધુર મેવા પ્રભુને ધરેયાં (૨)

હલવો પાક ગુલાબી પાપક ઘત માંરે તરીયાં,

સુત્રફેણી સ્વાદી થઇ સારી (૨)

દુધપાક બાસુદી પુડીઓ માલ પુડા પ્યારા;

રોટલી ઉપર ઘત ધારા (૨)

ભાત ખીચડી દાળ તીખા તમખારાં,

લાપસી કીધો તીરધારી (૨)

આજ. ૪

દુધ દહી દોધા ભય ભંજન (૨)

આરોગ્યાછે અનંત અથાણાં ગીરીવર ગર્વ ગંજન,

કંઠિ કાચરીએ હોલ રંજન (૨)

શ્રીખંડ લજ્જા વડાં રાઈતાં છત્રીસે વ્યંજન,
 લાવ ધરી જીમજો મુરારી (૨) આજ. ૫
 મધુર જલ પી મોછાણુ લીધાં (૨)
 કાથો એલચી લવીંગ સોપારી પાન બીઠા લીધાં,
 ગ્રેમ રશ પાયાંને લીધાં (૨)
 દેવીદાશના સ્યામ થકી મુજ કારજ સૌ સીધાં;
 પ્રીતડી પુરવની ખ્યારી. આજ. ૬

થાળ

ગોવાલ બાલ લાલજીમે મદન ગોપાલ,
 લાલ સોનેકા થાલ, હિસમેં જીમે પાના લાલ, ગોવાલ,
 હાંરે આગે આઘ જશોદા માઘ,
 વાંકુ સંગ સોહાઘ શિક્ષા લઘ આઘ હૈ સાય,
 પુડતી નાંખી ઉસમેં ભાંત આએરી આકીજત,
 ચંપે મોગરેકા તેલ, કરતુરી ધુપેલ મરદન કરો કનૈયા
 લાલ. ગોવાલ.

હાંરે જારી જમનાંકી ભરલાઘ, ત્રાંબાકુંડીમે ટલવાઘ:
 બાજોઠ પર બેટવાઘ, દેખો લાલકી સફાઈ,
 એક ગોપી, લાવે ટોળી, હીરા સાંકળી અબોટી,
 લીયો ખીલે પીતાંબર સાલ. ગોવાલ. ૨

હાંરે પ્રથમ મેવા લાઈસાર, પાપુ બડે બડે દો ચાર,
 સેતુ જાંબુહૈ ગીરધાર, કેળ સફળ

પપનુસ દાડમ રખો પાસ ચણીએ બોર લખે બોર
નવે બોર;

નવી લાઈરે અકોર, ઉસકી નવી હેજત. ગોવાલ. ૩
હાંરે સાફ કરની હું બદામ, ખારેક મીઠી હું તમામ,
પીસ્તે હલવે ગુડ ધાન, નારંગી, દોરંગી ભોરેભકી,
રંગી સંગી ખટીમઠી, ઠંડી હું ધ્રાખ ગોવાલ. ૪

હાંરે શીરો પુડીને દુધપાક, ઢાલો ચાવલીને ધરાખ,
ઉપર સકર બુરાસાંફ શીખંડ બાસુદીકા થાલ.
લાડુ મગદડી એકા સારા ખમણ હલવે ખુબી વારા,
આંટા જલે બીકા ન્યારા, બુદી છુટ લ્યો પ્યારા,
મોરે ખાને તાને પેડે ગુણ ગુણ આપ આપકું ગાને,
પ્રભુ કીને મુને ન્યાલ ગોવાલ. ૬

હાંરે લાવી વૃજથી મકુર, ભ્રંજ બની ખુબાખુબ,
રખે પાવેકા ગુલ ગુલે ઠોર રૂડે માલ પુંડે,
બડે રખે પાપડ વડે. ઉસકું અછીરીતે ચાહો ગોવાલ. ૭
હાંરે રોટો જરા સાધ ભાંત, સુંદર શાક પાકહે જાત,
લીંઢા વાલોળ વટાળા, સુરા ગલકારી કારેલા,
કડી વડી હેં જાજી, કડ કડ ભાજી લાઈ તાજી.

સુવર્ણ ગીમોડીકા શાક ગોવાલ. ૮

હાંરે કેરી આદુ લીંબુ સાર, રખે થાલમે આચાર.
સ્વાદ ગરમ રકાહેં ન્યારા, પાવે પ્રેમે મોહન પ્યારા.
નીર મીરચે લીંબે ભારી, લીંબા હલવેંગે ગારધારી

દહી દુધ છાશહેં મોરી, રખી માખણુ ઓર કટોરી.
ઉસકું જુઠા કરો લાલ. ગોવાલ. ૬

ચટણી આંખલી સેંજનાઇ, આલશ પથરપર ગુંટવાઇ.
કોથમરી મરચેનીરે ધાણે, દુજે મરીકેહય દાણે;
ઈન્દ્રજીરો મીઠો ઢાલ. ગોવાલ. ૧૦

હારે સોનેકી સીતલ જલ જરી, પાણી લીળે
શ્રી ગીરધારી;

પાન લવીંગ સોપારી, ખીડલા ખનાવું ખનવારી;
મુખડા હોળ એંગા લાલ. ગુવાલ ૧૧

હારે ઘેલી ગોપી જોડ ગાવે ઉસકો પારકો નપાવે,
નટવર નાગર બેન બળવે, સખ સખી આરતી ઉતારે;
પ્રેમમુખુપ ચડાવે, દર્શન દેજો શ્રીનંદલાલ. ગોવાલ ૧૨
થાળ.

વિઠલ વેચાડ કરવા વેલા આવજો, સાથે નાના છોકરા
ને લાવજોરે. વિ. ૧

મેંતો દુરથી દીઠા પ્રભુને આવતાંરે, મારા રુદય કમલ
માં લાવતાંરે. વિ. ૨

મેંતો મગને મેથીનાં કર્યો ઢોકરાં, સાથે તેડી લાવોનાના
છોકરાં. વિ. ૩

મેંતો સરસ સાલુણી શીરો કર્યો, તેને ત્રાંખાનાં ત્રાંશ
માં ટાઢો કર્યો વિ. ૪

મેં ચોખા રાંધ્યાં કમોદનાં, પાસે પાપડ સેક્યાં પુનઃ
ચંદનાં વિ. ૫

મહેતા નરસિંઆના સ્વામી બલે મલેયાં,
મારા જનમ મરણનાં દુઃખ ટળેઓ. વિ. ૬

થાળ.

લોજન મન લાવતા લેઓને માવા. દોહ.

પય પકવાના મેવા મીઠાઈ, ખંત કરી રસોઈ બનાઈ;
નહીં નોવું પડે જદુરાઈ. લોજન. ૧

પુડી જલેબી ઘેવર ધીનાં, કંચન થાર ભરો ભર ભીનાં.
સરવે અમૃત લોજન મસરીનાં લોજન. ૨

સુરણ તણાં રતાલુ તેવા, લોજન બહુ બનાવું એવાં;
ગીરધર મોઢેથી માગી લેવા. લોજન. ૩

જલ જમુનાની ભરીછે જારી, મંજન કરોને મંગળકારી;
પછે આલુતે પાન સોપારી. લોજન. ૪

જોઈઘણા હોય રાજ તમારી, સુંદર સેજ બીછાવું સારી;
હું તો તનમન જાઉં બલેહારી. લોજન. ૫

હીરા મોતી હેમ ઘરેણાં, પ્રેમે લઈ પેરો પટ જાણાં;
રસ ભીનાં ભુધરજાનાં નેણા. લોજન. ૬

દાસ પ્રીતમનાં સ્વામી સામળીઆં હેતે પ્રીતે અદક

ઠરીઆ,

મારા તનનાં તાપ સરવે ટળીઆં.

લોજન. ૭

થાળ.

આરોગો નરસંગ માહા પ્રભુ, આરોગો નરસંગરે.
છપન લોજન છત્રીશે વ્યંજન, નાના વિધિનાએ રંગરે.
આરોગો. ૧

લક્ષ્મીજી લોજન આપ સુધારે; મનમાં ધરી ઉમંગરે.
પન વારો નારદ સુની લાવે, જલ ભરી લાવે ગંગરે,
આરોગો. ૨

ભાવ પ્રીતસે લોજન કીધાં, તુમહોં પ્રાણુ આધારરે.
અંતરકી ગત અંતર જાણો, સખ વિધિ જાણુન હાંરરે.
આરોગો. ૩

ઈંદ્રસાર આરતી લે આવે, દુર કરો પટ ચીરરે;
શીવ સનકા દિક ચમર ઢરાવે ગાવે દાશ કબીરરે.
આરોગો. ૪

થાળ.

દુધ પીઓને મારા પ્રાણુ સ્નેહી રામચંદ્ર રઘુરાઈરે;
કવલી ગાયનો દુધ ડોયું, ડોયું સાકર ડારી માહોરે.

દુધ૦ ૧

જાય ફલ એલચી કેસર ડારી, પસ્તા છાંવજ
છાંધરે.

દુધ૦ ૨

પ્રેમ પ્રીતસે દુધજ ઠારયો, આગલ ધરયો આધરે. ૩
જીજી જીજીવાએ દુધજ ઠારયો, પ્રભુ મનમે

સુસઠાઈરે દુધ૦ ૪

લલમન જીતો ચમર ઢરાવે, જનકી દુધજ પાઇરે. દુ. ૫
 સીતલ જલ જોરી ભરી લાવ્યા, જલગંગા જલમાંહેરે
 દુધ૦ ૬

પાન સોપારી બીડલો સુધારયો, લેઓ મુખમે
 રઘુરાઇરે. દુધ૦ ૭

નારાયણ સાહેબ સતગુરુ શરણે, અરજ અમારી
 ઈહરે. દુધ૦ ૮

અવીચલ ભક્તિ આપો સ્વામી, દીન દયાળ
 ગુણાંધરે. દુધ૦ ૯

થાળ.

લાલજી પેઆરો લાડ કરત વ્યાઝ, લાલજી પ્યારો લાડ
 કરત વ્યાઝ;

રતનસિંહાસન બાળેઠીઆ લાવું, તાંપર કંચન થાર
 વ્યાઝ. લાલજી ૧

મેવાને મીસરી ઓર બાસુદી, પ્રીણેલા દુધ અતિસાર
 લાલજી ૨

પુઠીને રૂઠી તરત જલેખી, બુદીઆ અતિ ઘણા સાર.
 લાલજી ૩

જલ જમુનાની જોરી ભરી લાવું, વરજ વનીતા સંગે
 ગોવાલ. લાલજી ૪

કરી આચમન સીંહાસન બેઠા, સાવરી સખી
 બલેહારી લાલજી ૫

થાળ.

- પધારો વનમાળી, વનમાળી;
 મેં તો કરી છે ઠાકર થાળી, પધારો વનમાળી. ૧
 મેં તો ગરીબ તેરી દાસી. તમ પ્રેમકે રહો પ્યાસી;
 દાસીની પુરજો આશી. પધારો ૨
 ભાત ભાતનાં લાવું મેવા, આ રોગો વાસુદેવા;
 ભવનીએ રજની રેવા. પધારો ૩
 સાકર દ્રાખ ખજુરી નથી, નથી બાસુદીને પુરી;
 મારે સાસુ નણુંદ નીસુરી. પધારો ૪
 જલ જમુનાની છે જારી, લાવ્યા લાવ્યા રાધે પ્યારી;
 તમે આચમન કરો ગીરધારી. પધારો ૫

થાળ

- પાતળીઆ પ્રીતે જીમજીરે પ્રીતમ પ્યારા,
 દેવકીના જાયાં પાક પીરસ્યા છે પાન વાડે,
 માંહે શાક મેલેયાં હારે. ૧
 દેવકીનાં જાયા ઘેવર પેડા ખરફીને બાસુદી,
 માંહે મેલેયાં મોઢક બુઢીરે. ૨
 દેવકીનાં જાયા વડા વડી વાલ વટાણાં,
 આપે આ આદુના અથાણાંરે. ૩
 દેવકીનાં જાયા ભરાવી રાખી જમુનાં જારી;
 હ પર ચાવો પન સોપારીરે. ૪

દેવકીનાં જાયા શીવજી માથે કેશવ કૃપા કીજે
ઠાશ જાણી દરશન દીજે.

૫

આરતી સંગ્રહ.

અલંકાર ૧૧ મું.

શ્રી ગણપતિની આરતી

જય દેવ જય દેવ જય ગણપતી દેવાં. પ્રભુ જય ગણ
પતિ દેવાં;

શરણ રહી હું ત્યારે કડું નિત્ય સેવા. જય. ૧

સીંદુર શોભે શરીરે, કંઠે મુકતા માળ, પ્રભુ.

દુર્વાથી પ્રસન્ન થાઓછો, ભકતોના પ્રતિપાળ. જય. ૨
મોહક જેને પ્રીય, અતિ સુંદર લાગે. પ્રભુ.

આનંદ આરોગે, ઘન્ટ ધ્વની વાગે, જય. ૩

મુસક વાહન પર બેસી, ભકત દુઃખો હરતા પ્રભુ.

દયાકરી દીનો પર, સુખ સરવે કરતા, જય. ૪

રિદ્ધિ સિદ્ધિ દો દાસી કરે વિનાયક સેવા. પ્રભુ.

મન વાંછીત ફલ આપે, ભજે ગણપતિ દેવા, જય. ૫

ગણપતિની આરતી જે, ભાવે ગાશે. પ્રભુ.

ભણત વલ્લભ શર્મા કૈલાસે જાશે. જય. ૬

મંગળ આરતી અષ્ટક.

જય હરિ હર સ્વામી, પ્રભુ જય હરિ હર સ્વામી,
 ઘટ ઘટમાં છો વ્યાપી. સરવાં તર યામી. જય. ૧.
 સચિદા નંદ સ્વરૂપ, જય મંગળ ધામાં,
 ભક્ત ભવાબ્ધી તારણુ, જય રઘવ રામા. જય. ૨.
 જ્ઞાન ધામ નિધનામ સર્વેશ્વર દેવા. પ્રભુ.
 શરણા ગત વત્સલ વિભુ, નહી કોઈ તમ જેવા. જય. ૩.
 દયા સિંધુ સુખરૂપ, અનહદ ઉપકારી. પ્રભુ.
 શું ઉપમાં હું આપું અલ્પ મતિ મારી. જય. ૪.
 કૃપાનાથ કૃપા કરી, મન વાંચીત આપો. પ્રભુ.
 ક્ષમા કરો અપરાધ, પાપ સકલ કાપો. જય. ૫.
 માત તાત મહારાજ. નમું હું તમ ચરણે, પ્રભુ.
 સત્યરૂપ સાક્ષાત, આવ્યો છું શરણે. જય. ૬.
 જન્મ મરણનું જોર મુજ માથે ભારી, પ્રભુ.
 દયાકરી દીન વત્સલ તે નાંખો ટાળી. જય. ૭.
 કામ ક્રોધ અહંકાર, સખળ શત્રુઈ માથે, પ્રભુ.
 તમ વિણએ નહી ટળશે. પ્રભુ ધરજો હાથે. જય. ૮.
 મંગળ આરતી ગાઈ સર્વે સુખકારી. પ્રભુ.
 કહે રાઘવ કર જોડી, જીવું બલેહારી. જય. ૯.
 શ્રી સુર્યનારાયણની આરતી.
 જય દેવ જય દેવ જય ભાનુદેવા પ્રભુ જય ભાનુ દેવા.
 જલ ચલમાં છો વ્યાપક કરે સૌ સેવા. જય. ૧૦.

- ચૌદ બ્રહ્માંડે પ્રકાશો, તેજ અતિ ભારી. પ્રભુ. જય. ૨
- પ્રાણીના કષ્ટ હરોછો, છો અતિ સુખકારી. જય. ૨
- સીત તણાજે દુઃખ આપ સર્વે કાપો. પ્રભુ. જય. ૩
- તેજ રૂપ પ્રકાશો, ભકતોને સુખ આપો. જય. ૩
- પ્રત્યક્ષ દેવ પ્રભુ' સો કોઈ જાણે. પ્રભુ. જય. ૪
- દર્શન આપોછો દેવ, ભકત સુખ માણે જય. ૪
- સકલ વસુનાથ, છો સત્ય સરદા, પ્રભુ. જય. ૫
- જીવ તણી સર્વ કૃતિના, છો નિશ્ચય દ્રષ્ટા. જય. ૫
- મુજ જીવતછે નાથ હાકે બધું ત્યારે, પ્રભુ. જય. ૬
- તુજ વિણ કોઈ નથી. પ્રભુ અન્ય શરણુ મારે. જય. ૬
- કર જોડી પરમેશ્વર પા યતુજને લાગુ પ્રભુ. જય. ૭
- તુજ સનિદ્ધ આવી પ્રભુ, પાપ ક્ષમા માગું. જય. ૭
- દયા ધર્મનુ મુલ એનિશ્ચય માનું. પ્રભુ. જય. ૮
- સદા સધર્મ ચરણે રહી સત્ય ચાલું. જય. ૮
- એ સન્મતિ મહારાજ, મુજ દીનને આપો, પ્રભુ. જય. ૯
- શુભ કિર્તન કરીને પ્રભુનાં જપુ' મંગળ જાપો. જય. ૯
- શ્રી અધિક પુરૂષોત્તમ માસમાં ગાવાની આરતી. જય દેવ જય દેવ જય પુરૂષોત્તમ દેવા પ્રભુ જય પુરૂષોત્તમ દેવા, પાપ રૂપ મલમાશે કરી આપની સેવા. જય. ટેક ઉત્તમ પદવી આપી, આપ થયાં પ્રસન્ન, પ્રભુ હયાકરી મલ ઉપર આપ્યાછે દરમન જય ૧

- સહદેવ નામે વિગ્ર ઉગ્ર તપ કીધું. પ્રભુ
ગરુડે ચડી પધાર્યા શ્રેષ્ઠ પદ દીધું જય ૨
- કપીએ શ્નાન કરી ભાવેથી સેવેયા પ્રભુ
કૃપાકરી કપી ઉપર દેવ વિમાન આવ્યા જય ૩
- ચીત્રસેન એક રાજા દીપદાન કર્યું, પ્રભુ
પ્રસન્ન થયા પ્રભુતે પર કષ્ટ સર્વે હર્યું જય ૪
- ઋષી સ્ત્રીની પરિક્ષા નારદજી આવ્યા પ્રભુ
લોખંડના ચણા માંથી દારીઆ બનાવ્યાં જય ૫
- દ્રૌપદીની લાજ રાખી કારજ સોજી કીધાં, પ્રભુ
કામ્યક વનમાં આવ્યાં કષ્ટ હરો લીધાં જય ૬
- ભક્ત જનોને કારણે અનેક સ્વરૂપ ધર્યાં, પ્રભુ
અનેક પ્રકારનાં દુઃખો સરવે હર્યાં જય ૭
- પુરૂષોત્તમની આરતી જે ભાવે ગારો પ્રભુ
વદત વલ્લભરામ શર્મરે ગો લોકે જારો પ્રભુ જય ૮
- ભક્ત આધીન ભગવાન, ભક્ત દુઃખો કાપે પ્રભુ
ભાવ થકીજ સેવે તેને વૈકુંઠ આપે જય ૯
- શ્રી રામ ચંદ્રજીની આરતી
જય-જનકી નાથા પ્રભુ જે રઘુનાથા;
દોષો કર જોડી વિનવું, પ્રભુ મોરો સુણો દાતા જય ૧
- તુમ રઘુનાથ હમારે પ્રાણ પીતા માતા, પ્રભુ
તુમહો સજન સંગાતિ ભક્તિ સુકિત દાતા જય ૨
- ચોરાશીકા બંધ છોટાવો મીટાવો મ ત્રાસા પ્રભુ

નિશીદીન પ્રભુ મોરે રાખેા અપની સંગ સાથા જય કે
 સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શત્રુઘ્ન સંગ ચારો ભૈયા
 નગામગ જોત ખીરાંજે શોભા અતિ રહીઆ, જય. ૪
 હનુમત નાદ બજાવે નેવર ઠીમ કૈયા, પ્રભુ.

સુવરણ થાર આરતી કરત કૌશલ્યા મૈયા. જય. ૫
 કિટ મુગટ કર ધનુષ્ય ખીરાંજે શોભા અતિ ભારી, પ્રભુ,
 મણીમય દરશનકી પલ પલ બલેહારી જય. ૬
 દાશ આપણો નરસિંહ રામ ગુણ ગાવે પ્રભુ.
 વિનયથી વિનવેછે સુને પ્રભુ ભકિત ભાવે. જય. ૭

શ્રી સત્ય નારાયણની આરતી

જય લક્ષ્મી રમણાં પ્રભુ શ્રી લક્ષ્મી રમણાં;
 સત્યનારાયણ સ્વામી જન પાતક હરણા જય. ટેક
 રત્ન જડીત સિંહાસન અદ્ભુત છખી રાજે પ્રભુ.
 નારદ કરત નિરાંજન ઘંટ ધ્વની વાજે, જય. ૧
 પ્રગટ થયાં કલ્પી કારણ દ્વીજકું દરશન દીઆ પ્ર.
 મધ બ્રાહ્મણ વણીક કંચન મેલ કીઆ જય. ૨
 દુરબલ ભીલ કહોઆરો, જન પર કૃપા કરી, પ્ર.
 ચંદ્ર ચુડ એક રાજ જનકી વિપતી હરી જય. ૩
 સો ફલ ભોગવ્યો પ્રભુજી, ફેર સ્તુતિ કીની. જય. ૪
 ભાવ ભકિત કે કારણ ભીન ભીન રૂપ ધરયાં, પ્રભુ.
 શ્રદ્ધા ધારણ કીની તંત્રા કારજ સરયા. જય, ૫
 ગ્વાલ બાલ સખ રાજ વનમે ભકિત કરી, પ્રભુ.

મન વાંઘીત ફલ આપ્યો, દીન દયાલુ હરી જય. ૬
 ચઢત પ્રસાદ સવાયો કદલી ફલ મેવા, પ્રભુ.
 ધુપ દીપ તુલશીથી રાજી સત્ય દેવા. જય. ૭
 શ્રી સત્ય નારાયણની આરતી, જે ભાવે ગારો. પ્રભુ.
 કહેત વલ્લભ રામ શર્મા વૈકુંઠે જાશે. જય. ૮

શ્રી ગુરૂ દેવતી આરતી.

જય સદગુરૂ સ્વામી, જય સદગુરૂ સ્વામી;
 ઘટ ઘટ પુરણ પોતે સરવાંતર્યામી; જય. ટેક.
 દયા સિંધુ સુખ રૂપ, અનહદ ઉપકારી; પ્રભુ.
 શુ' ઉપમાં હું અરપું, જાય મતી હારો. જય. ૧
 જન્મ મરણ જલ પુરણ, સુખ દુઃખ મચ્છ રહ્યાં પ્ર.
 એવા ભવથી તારયો, ગુણ નવજાએ કહ્યા. જય. ૨
 હવે થયો કૃત્ય કૃત્ય, નિમગ્ન આત્મ પદે, પ્રભુ.
 સ્વપ્ન તુલ્ય જગ જાણુ, બ્રહ્માનંદ મધે. જય. ૩
 વેદ ગુરૂ ઇશ્વરને, પુનઃ પુનઃ પ્રણમું; પ્રભુ.
 આયુલગી અનુચર થઈ, તવ ચરણે વિરમું જય. ૪
 એક રહ્યું છે અશક્ય, અન્ય અશક્ય ખરું. પ્રભુ.
 આત્મ જ્ઞાન તુલ્યે કું, પ્રત્યુપકાર કરું જય. ૫
 સમજી રહું છું શાંત, આપ કૃપા બલથી; પ્રભુ.
 ડોસાને ડિગારયો, તારયો ભવ જલથી. જય. ૬

શ્રી શંકરની આરતી.

આસરે ધ્યાન હરિહરકા હારે, કર આસન વાઘંબરકા;

આગડખંબ આગડખંબ ડિમાક ડિમાક શિવજે હમરૂ
શિવશંકરકા.

અંગવિભુતિ લગાવ દિઆ શિવ હાથલીયા નિશદીન
ગોલા;

કેલાસ હોઈકર લોટે મસાણુમે' એ સાહેબ શંકર ભોલા.

ખોપરીમે' ભોજન કરતાં ગીરજા હૈસો અરધાંગા;

સુરનર સુનિવર ધ્યાનધરે કોઈ દેવતાહે અદ્ભુતા.

અગના ત્રીસુલસે ત્રિપુરાસુર માર્યો નંદી કીયો અધિકારી
નાગનકેરા કુંડલ ખીરાજે ચડે બેલકી અશવારી.

કુડીરે કુરકા લેકર ગોર ઘુંટ પીલાઓ નીસદીન ભંગા;

ગલે રૂંઢકી માલ ખીરાજે જટાનુટ શીર વહે ગંગા.

ખીયસે' કંઠ હુઆ જલ નીલા રામનામ મુખસે' બોલા;

ઠંડાસીતલ લેહર હુવા જબ પ્રેમ મગનમે શીવ ડોલા.

જો કોઈ માગે ઉનકું દેવે એ સાહેબ શંકર ભોલા;

આક ધતુરો આપ આરોગે દુધદુર કોઈકું દેતા.

શીંગી શેલી શીવકું સોહીએ જોલે ભરવા બહુ રંગા;

કર દુંડી શીર છત્ર ખીરાજે ગોદડીહે નવ રંગા.

એક રાની તારે ગોરા પારવતી દુલ્હા રાની શીવ

અરધંગા;

ત્રીજી રાની અસલ ખીરાજે જટાનુટ શીર વહે ગંગા.

એક રાની તોરે ચંદન ઘસતી દુલ્હા જલભર લાવેંગા;

ત્રીજી રાની ધુપહીપને ચોથી જોત લગાવેંગા.

તુકારામ ઉસ્તાના ઝોરે સાહેબ એ હેસો બહુરંગા;
દેખ દાખવા પોથી પુરાણમે' મતકર ખાતો અગડભંગા.

શ્રી દરિયા દેવની આરતી.

જય દેવ જય દેવ જય દરિયા દેવા. પ્રભુ જય.
ઉપદેશ આપો મુજને કરું તારી સેવા. જય. ૧

છો અખંડ નેત પ્રકાશા, હું વરણુવું શું તુજને, પ્રભુ
શુ ગુણ ગાવું તારા પામુન પાર મનને. જય. ૨

ઉર રાખી દિલભાવ, વંદીએ વારંવાર, પ્રભુ.
કરૂણા કરો સહ ઉપર, કિતારો ભવ પાર. જય. ૩

મહા મહિમાછે દેવ, તુજ તણો આદિ માસ, પ્રભુ.
પુંજેછે બહુ જગત રાખીને વિશ્વાસ. જય. ૪

જલ રૂપેછો વ્યાપક, સર્વે અંતર જામી. પ્રભુ.
મન કામનાં પુરો વરૂણ દેવ સ્વામી. જય. ૫

દરીઆ લાલની આરતી જે ભાવે ગાશે, પ્રભુ.
ભણત વલભજી શરમા, મુખ સંપતી થાશે. જય. ૬

શ્રી હનુમાનજીની આરતી

જયદેવ જયદેવ જય બજરંગ બાળા પ્રભુ ટેક.
વાયુ કેરા પુત શ્રીરામ તણાછો દુત અંજની કે લાલા. જય. ૧

તેલ ચડે સીંધુર આકડાની માળા, પ્રભુ.
ઓડહ ચડે આનંદે કંઠે કરણ માલા આજ્ઞા રામ તણી
થઈ તમને અલખેલા, પ્રભુ.

શીતા શોધ લાવ્યા લંકા જઈ વેલા. જય.
 વચન મુણીને વેગે ગદ લંકા ચાલ્યા પ્રભુ.
 સત્વર થયાં તેણીવાર જેને રામ ઘણાં વાલા. જય. ૨
 દીશે લોચન રાતા. પ્રભુ હોંકરો કર્યો, પ્રભુ.
 ગડગડે આ ચૌદ બ્રહ્માંડ ધુરજવતા ધરીઓ, જય.
 ગીરી ઉપર ચડી કુદ્યા બળ અંગ ધર્યો. પ્રભુ.
 ગીરી પાતાલે ચાંપ્યો પાર મેલ્યો દરીઓ. જય.
 આવી મહ્યા શ્રીમાતને દુઃખ નાંખો ટાળી; પ્રભુ.
 પ્રથમ કરી પ્રણામ મુદ્રીકા આપી, જય.
 પ્રસન્ન થયા તવ માન દયા દલમાં વ્યાપી પ્રભુ.
 વજ્ર રહેજો તુજ દેહ અવીચળ પદ આપી. જય.
 સમુદર પર સેતુ બાંધી સેન્યા સરવે ચાલી. પ્રભુ.
 રામ લક્ષ્મણ લઈ સકંધે વિલીશણુજવે. જય.
 સુવેલુ પરવત પર આવ્યા જુદા કવવા પ્રભુ.
 લક્ષ્મણજીને માટે દ્રોણાચલ લાવ્યા જય.
 અંતરીક્ષ ઉતરેઆ આવીને બેઠા. પ્રભુ.
 અહીં મહી રાવણ માર્યા દેવી થઈ બેઠા. જય.
 હઠીલા હનુમાન શ્રીરામને વાલા, પ્રભુ.
 ભરત કહે કર બેઠી, અસુર સંહાર્યો. જય.
 એહનુંમાનનીં આરતી જે કોઈ ગાશે, પ્રભુ.
 વહે દયારામ શરમા વર્ષકુંઠ જશે. જય.

સમાપ્ત.

“વિદ્યા વર્ધક પુસ્તકાલય” ના માલિક, કચ્છ
 સુમરી રોડાનિવાસી વ્યાસ, દયારામ રતનસિંહ
 શર્મા યોજિત પુસ્તકોની ટુંક યાદી.

રૂ. આ. પૈ.

૧ વિવિધ યોગ્ય પુસ્તકો (આર ભાગમાં).....	૧—૦—૦
૨ રતન પ્રબોધ વચનામૃત સહસ્ત્રી.....	૦—૮—૦
૩ ભજન-ભુષણ	૧—૦—૦
૪ ભક્તિ-ભુષણ	૧—૦—૦
૫ દયા સાગર.....	૧—૦—૦
૬ પતિવૃતા પારસમણિ.....	૧—૦—૦
૭ ચતુર ચિંતામણિ.....	૧—૦—૦
૮ સુબોધ સુધારક.....	૧—૦—૦
૯ દ્રષ્ટાંત દર્પણ.....	૧—૦—૦
૧૦ શિવ ભજન પ્રકાશ.....	૦—૪—૦
૧૧ પાઠ પૂજન (સ્ત્રીઓ માટે)	૦—૪—૦
૧૨ ગોરક્ષા પંચ રતન.....	૦—૨—૦
૧૩ રાક્ષેપ સંધ્યા.....	૦—૧—૦
૧૪ વહુ । વિદારણ.....	૦—૮—૦
૧૫ વિચિત્ર વાત ચિત.....	૦—૮—૦
૧૬ વિદ્યાનંદ સરસ્વતિની વાર્તા.....	૦—૮—૦
૧૭ યશ ચંદ્રિકા.....	૦—૪—૦
૧૮ શિવસ્તાવન-ભાગ નંગ ૨	૦—૧—૦
૧૯ દરિયા દેવની પ્રાર્થના.....	૦—૦—૬
૨૦ શકુન શાસ્ત્ર.....	

કેં વહગાદી દરીયાસ્થાન સ્ટ્રીટ જેકા ધનજી માળા

પોસ્ટ નં. ૩. મુ'બ.ધ.

